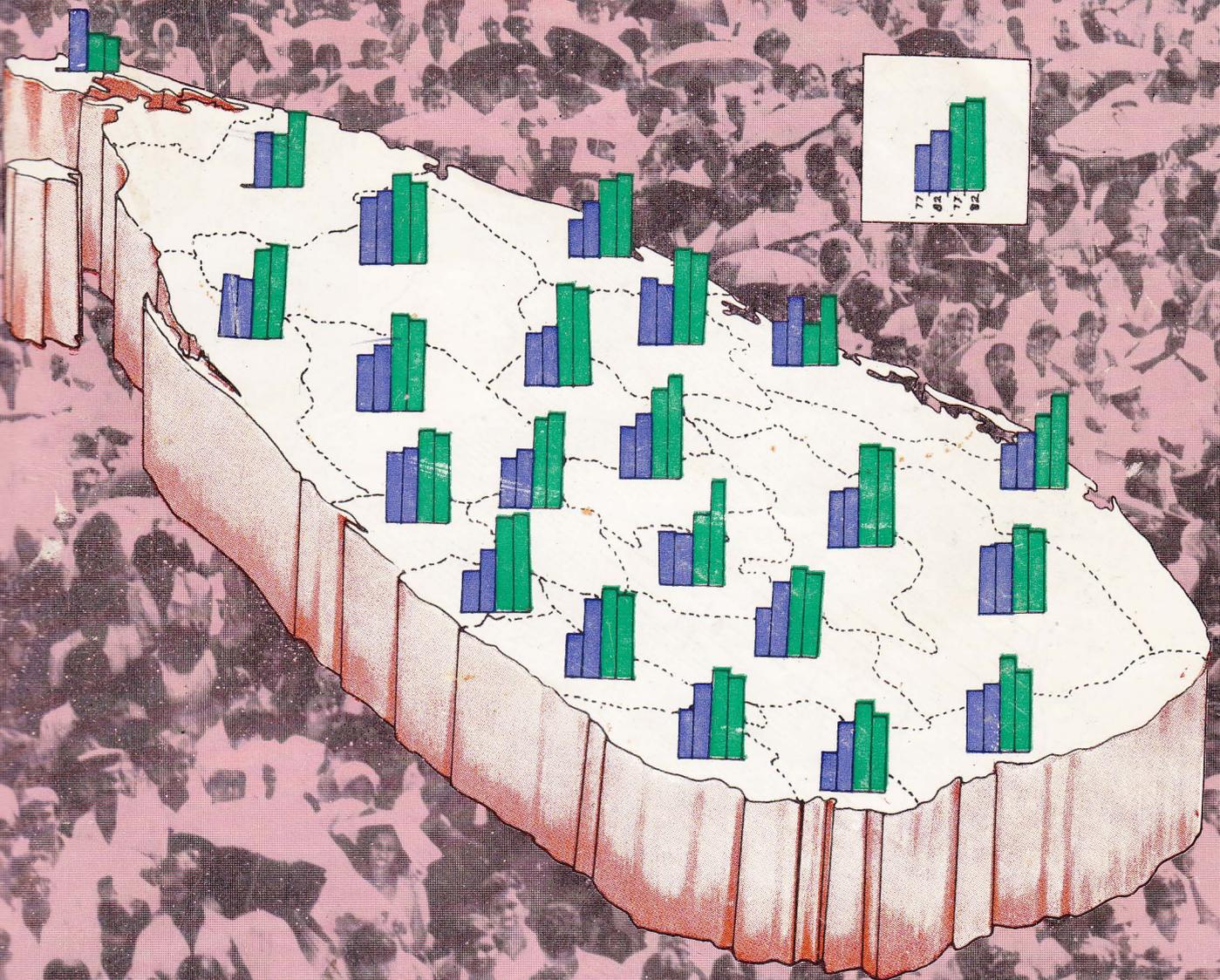

பொருளியல் நோக்கு

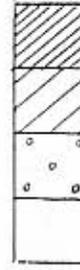
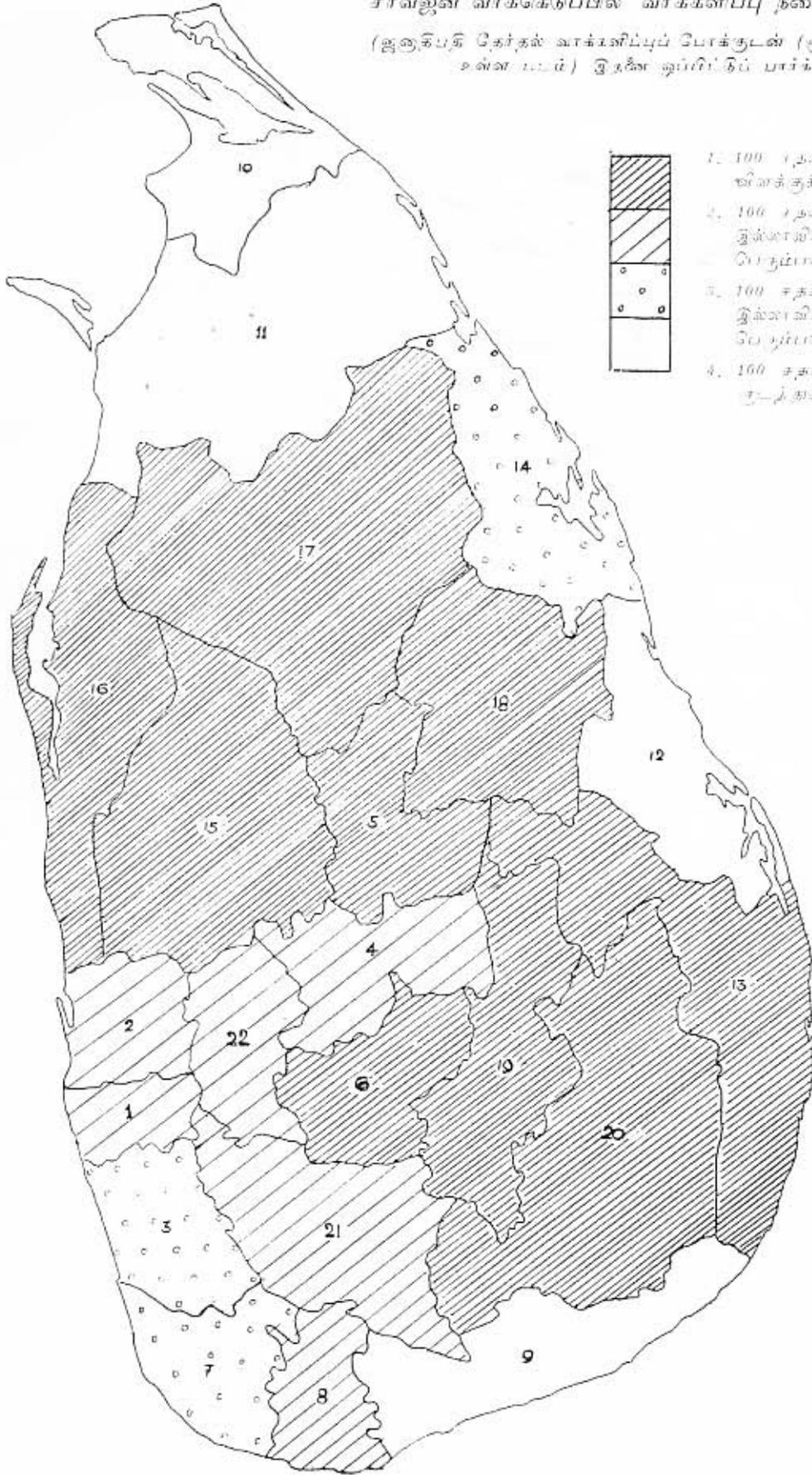
டிசம்பர்
1982

தேர்தல்கள்

சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் வாக்களிப்பு நடைபெற்ற விதம்

(ஜனசபை தேர்தல் வாக்களிப்புப் போக்குடன் (மூன்றாம் பக்கத்தில் உள்ள படம்) இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.)

1. 100 சதவீதமான தொகுதிகளிலும் விவக்துக்கு பெரும்பான்மை
2. 100 சதவீதமான தொகுதிகளில் இல்லாவிடும் ஆம் விவக்துக்கு பெரும்பான்மை
3. 100 சதவீதமான தொகுதிகளில் இல்லாவிடும் ஆம் சூத்துக்கு பெரும்பான்மை
4. 100 சதவீதமான தொகுதிகளில் சூத்துக்கு பெரும்பான்மை

நூலகம்

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சியுதி வெளிப்பிடு
தலைமைக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
ஸ்ரீ லங்கா.

நிலைகள்

- நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு 2 அக்டோபர்/நவம்பர் 1982
- பண்பாடு 19 ஏகாதிபத்தியத்தின் கலைப் பொருட்
கொள்கை
- 22 உலகின் கலைப் பொக்கிஷங்களை
அவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்குத்
திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள்.

வினாச அறிக்கை

- 3 ஜனாதிபதி தேர்தல்
— ஒரு புள்ளிவிவர பரிசீலனை

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- குருளில் சுவாமி 25 வெளிநாடுகளில் தொழில்
புரிவோரின் பண அனுப்பீடுகள்
- வர்ணசேன இராசபுத்ரம் 27 தற்போதைய உலக பொருளாதார
அரங்கு — வளர்ச்சு உலகு
மீதான தாக்கம்.

வாசகர் கவனத்துக்கு

ஜனவரி 1983 இதழிலிருந்து 'பொருளியல் நோக்கு' விலை
யில் மாற்றஞ்செய்யப்பட்டுள்ளது. பிரதி ஒன்றின் விலை
ரூ. 3/50 ஆகவும், வருடசந்தா ரூ. 40/- ஆகவும்
இருக்கும்.

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரைகூட்டுகளையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளியுதரின் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்குறிக்கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு அறக்கப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளாதாரப் பல்வேறு ஆர்வர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாகும். அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரகரிக்கப்படும் நிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாறியர்களின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பவையாக இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புக்களும் வரவேற்பப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதத் தொழில் வெளிப்படுத்தும். அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- ★ பிடை கொல்லிகள் — இலங்கையில் அவற்றின் தாக்கம் பற்றிய ஒரு விரிவான பரிசீலனை
- ★ மத்திய கிழக்குக்கான தொழிலாளர் ஏற்றுமதி — இலங்கை அனுபவம்
- ★ அழிவின் விளிம்பில் நிற்கும் மூன்றாவது உலகம்
- ★ இலங்கையில் திருமண முறைகள் — ஒரு சமூகவியல் பரிசீலனை

அட்டைப் படம்

இந்த இதழுக்கான அட்டைப் படத்தை வரைந்தவர்
சேபாலிகா பெர்னாண்டோ

(அவர் மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சியுதி பகுதியில் பணிபுரிகிறார்.)

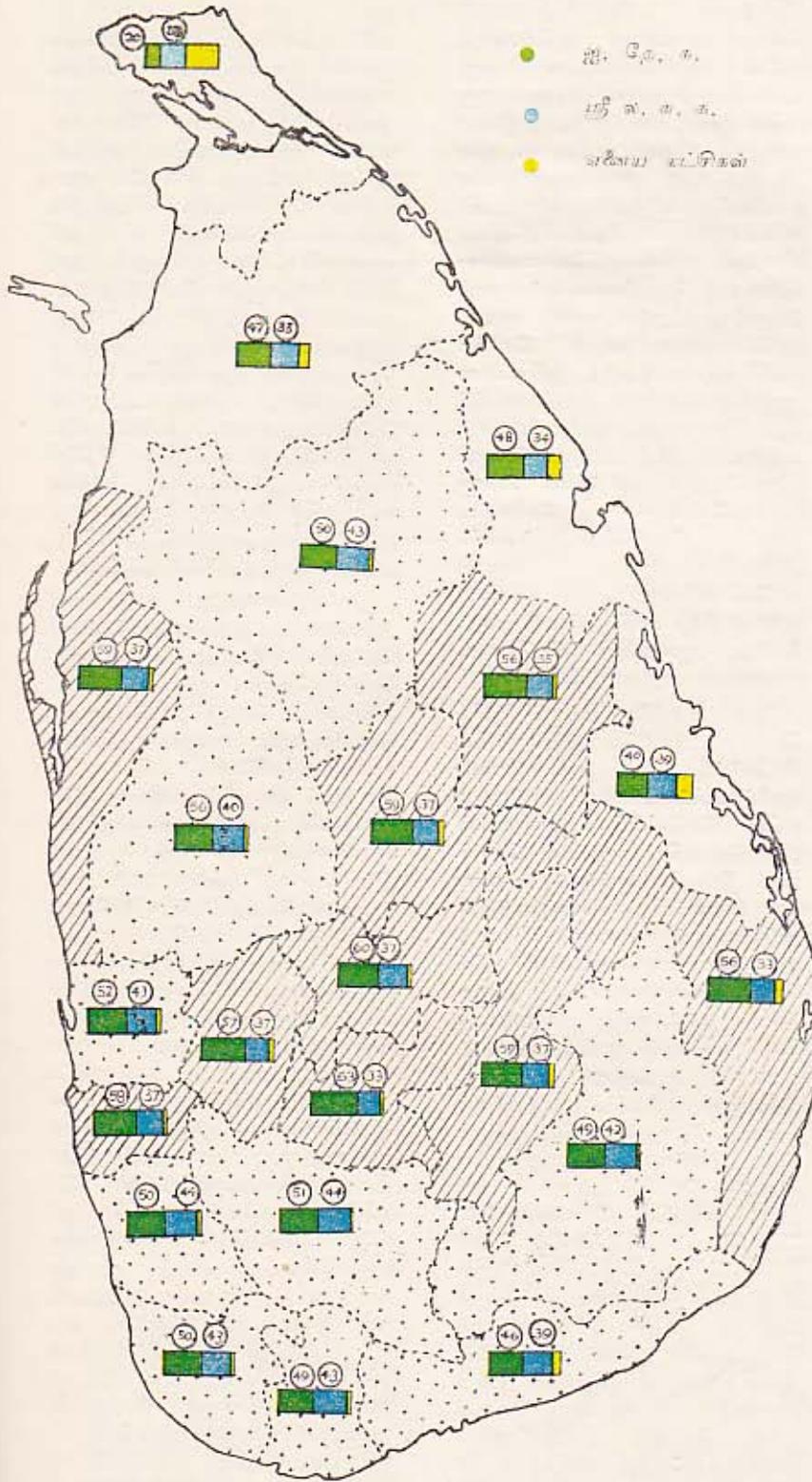
நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

அக்டோபர்

1. சனம் பொருள்கள் சம்பந்தமான சர்வதேச ஒப்பந்தம் ஒன்று, வணிகப் பண்டங்களாகவான ஒன்றிணைந்த திட்டத்துக்குள்ளே 'அக்டோபர்' ஆதரவில் கட்டப்பட்ட 50 நாடுகளைக் கொண்ட ஐக்கிய மகா நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தம் 1983 ஜூலை 1ம் திகதி அமுலுக்கு வரும். அந்த திகதிக்குள் தீவிர உலக ஏற்றுமதிகளில் குறைந்தபட்சம் 85 சதவிகிதத்திற்கேறும் பொறுப்பாயுள்ளவற்றுள் அரசாங்கங்களும் தீவிர உலக இறக்குமதிகளில் குறைந்தபட்சம் 65 சதவிகிதத்தையாவது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 20 அரசாங்கங்களும் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்குத் தாங்கள் கட்டுப்படுவதாக தெரிவித்து, அதில் கையொப்பமிட்டிருக்கும் அல்லது அதை அங்கீகரித்திருக்கும்.
8. அதிவிசேட வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட ஓர் அறிவிப்பின்படி, கட்டட வேலை சம்பந்தமாக ஒரு சிறியமீதுமைய அல்லது ஓர் ஆலோசனாருடைய விவர பார்த்தினரீது அறவிடப்படும் மொத்தப் பூர்த்தி வரி 10 சதவிகிதத்திலிருந்து 5 சதவிகிதத்துக்குக் குறைக்கப்பட்டது.
9. வங்கித் தொழில் நெருக்கடி உலகத்தின் உண்மையான மந்தத்தின் ஆழத்தின் அபாயம் 'கடந்த பல வருடங்களில் இருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகரித்துள்ளதென்பதில் சந்தேகமில்லை' என்று சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் ஆன்வைய முகாவாயப் பணியாளர் விட்டேவின் தெரிவித்ததாக 'செகண்டரி' ரிப்போர்ட் கூறுகிறது.
11. கருத்தெயிலி (ஏற்றுமதிற்கும் அரிதட்டில் அடுப்புக் களிகொண்டு குடாக்குவதற்குமிடையே புலிக்க வாய்க்கப்பட்ட தேயிலை)க்குக் குறைந்தபட்ச ஏற்றுமதித் தரங்களை நிர்ணயிப்பதுபற்றி ஆலோசிப்பதற்காக நெய்ரீவாவில் கூடிய தேயிலை உற்பத்தி நாடுகளையும் தேயிலை நுகர் தாடுகளையும் சேர்ந்த நிபுணர்கள் தங்களுடைய வேலையைத் தொடர்வதற்கு மீண்டும் கடுமையாகவாயம் என முடிவு செய்தனர்.
14. 1 கோடி 61 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் (ஏறக்குறைய 33 கோடி 65 இலட்சம் ரூபா) பெறுமதியுள்ள கடன் பெறுவதற்காக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்தக் கடனிலிருந்து பெறப்படும் பணத்தொகை ஒருதொழில்துட்பக் கல்வித் திட்டத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும்.
15. 1 கோடி 56 இலட்சம் கனடா டொலர் (ஏறக்குறைய 22 கோடி 60 இலட்சம் ரூபா) பெறுமதியுள்ள ஒரு மொத்தக் கோடைக்காக, கனடா அரசாங்கத்துடன் தாங்கு ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. இக் கோடைக்காலிலிருந்து பெறப்படும் பணம் தொழில் அட்ப உதவியாக (18 இலட்சம் கனடா டொலர்) மாதுகு மூயா திட்டத்திலும் மகாவலி அபிவிருத்திப் பிரதேசத்தில் (28 இலட்சம் கனடா டொலர்) உள்ள தீர்வன முகாமைத் திட்டத்திலும் மகாவலி அதிகார சபையில் (10 இலட்சம் கனடா டொலர்) திட்டமிடல் தீவிர அளவைப் பகுதியொன்றை வந்தாடும் பதற்கும்; 1982 ம் வருடத்துக்கும் இடைப்பட்ட வருடத்தில் (1 கோடி 56 இலட்சம் கனடா டொலர்) உணவு உதவியாகக் கோதுமைத் தானியத்தை வழங்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட இருக்கிறது.
20. 1983 ம் நிதி வருடத்துக்காக பி. எல். 480 தலைப்பு 1 திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 90,000 மெட்ரிக் தொன் கோதுமைத் தானியம் வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக 1 கோடி 50 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் (ஏறக்குறைய 31 கோடி 35 இலட்சம் ரூபா) மதிப்புள்ள கடன் பெறுவதற்காக அமெரிக்க அரசாங்கத்துடன் ஓர் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

நவம்பர்

2. 1983 ஜனவரி 1 த் திகதி ஆரம்பமான காலத்தில் ஏற்பட்ட செலவுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கும் தாட்டிய நிதியிலிருந்து பெறப்பட்ட முற்பணைகளுக்கும் பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1983ம் வருடத்துக்கான கணக்கு வாக்குப் பணப் பிரேரணை பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. நாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முதலாவது கணக்கு வாக்குப் பணப் பிரேரணை 1931 ம் ஆண்டிலாகும்; இது ஐம் நாவதாகும்.
- நிறைசேரி உண்டியல்கள் மீது அனுமதித்த வரைபறையை அரசாங்கம் 1800 கோடி ரூபாவிலிருந்து 2300 கோடி ரூபாவுக்கு உயர்த்தியது. இந்த வரையறை 1300 கோடி ரூபாவிலிருந்து 1800 கோடி ரூபாவுக்கு முன்பு அதிகரிக்கப்பட்டது, 1981 நவம்பர் மாதத்திலாகும்.
10. இலங்கையில் செயற்பட்டு வரும் வந்தக வங்கிகளுடன் அந்நியச் செலாவணியில் நடத்தப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் அமெரிக்க டொலர்களில் மட்டுமே நடைபெறுமென மத்திய வங்கி அறிவித்தது. புதிய ஏற்பாடுகளின் கீழ், மத்திய வங்கி ஒவ்வொரு வேலைகளில் காலியிலும் அறிவிக்கப்படும் வங்கி தகவல்களில் தவ ஒப்படைப்புக்காக அமெரிக்க டொலர்களில் வாங்கி விற்கும்.
12. செவனகல் சேரி அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்காக ஒரு தொழிற்சாலைமையக் கட்டுவதற்காக ஒப்பந்தம் ஒன்று இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் இந்தியாவிலுள்ள கே. சி. பி. விமிடெட் வந்தாயத்துக்குமிடையே கைச்சாத்திடப்பட்டது. புதிய தொழிற்சாலை வருடாந்தம் 27,000 தொன் சேலையை உற்பத்தி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொழிற்சாலைமைய அமைக்க 2 கோடி 98 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இதில் 2 கோடி 13 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் மதிப்புள்ள அந்நிய நாணயச் செலவும் அடங்கும். ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியிலிருந்து பெறப்படும் ஒரு கடன் மூலம் இந்த நிதி பெறப்படும்.
17. 11 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர் (ஏறக்குறைய 2 கோடி 30 இலட்சம் ரூபா) கொண்ட வழங்கப்படுவதற்காக இத்தாலிய அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையே சுழத்திகள் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன. இக்கொடையிலிருந்து பெறப்படும் பணம் 1983 ம் வருடத்தில் 3000 மெட்ரிக் தொன் நிறையுள்ள மிகுதுவான கோதுமை மாணை இறக்குமதி செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படும்.
21. துரிதப்படுத்திய மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பெரிய, நீர்த்தேக்கங்களில் இறுதியானதும் மிகப் பெரியதுமான சந்தெனிகை திட்டம் சம்பந்தமான கட்டட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1986 ம் வருடத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படவிருக்கும் இத்திட்டம் சம்பந்தமான பிரதான வேலைகளில் 308 அடி உயரமான கல்லையொன்றும் மிதமிருவி, தீவிர எடுத்துச் செல்வதற்கான கால்வாயொன்றும், 122 மெகாவாட் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சார நிலையமொன்றும் அடங்கும். இத் திட்டத்துக்கு மொத்தம் 455 கோடி ரூபா செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இத்திட்டம் நடைபெறுமையில் சாத்தியமாகுமானவென்பது பற்றி முதலில் பரிசீலனைகள் நடந்துவதற்கும் பூர்வாக வேலைகளுக்கும் 66 இலட்சம் டொலர் மார்்க்குகளை நவ செலவையாக வழங்குவதோடு சமூக பொருத்திய 40 கோடி டொலர் மார்்க் கடனும் அளிப்பதன் மூலம் ஸ்பென்ஸ் சமூகக் குடியரசு இத்திட்டத்துக்கு நிதி வழங்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

அம்மொப் ஐந்துபதித் தேர்தலில் ஆளுக் கட்சி வேட்பாளர் யாழ்ப்பாணம் தவிர்ந்த ஏனைய 21 மாவட்டங்களிலும் பெரும்பான்மை யான வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறார். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, நிருகோணமலை, வன்னி ஆகிய மாவட்டங்களில் ஐ. தே. கட்சிக்கும், சுதந்திரக் கட்சிக்கும் கிடைத்த வாக்குகளுக்கிடையே யான வித்தியாசம் குறுகியதாகும். மேலும், இம்மாவட்டங்களில் பெருந்தொகையான வாக்குகள் பதிவு செய்யப்படாமையும், த. வி. கூட்டணியின் செல்வாக்கும் தேர்தல் சித்திரத்தில் திரிபுகளை ஏற்படுத்தியுள்ள விடயங்களாகும்.

ஏனைய 18 மாவட்டங்களில் ஒன்பதில் ஐ. தே. க. அறுதிப் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறது. ஏனைய 9 மாவட்டங்களிலும் ஐ. தே. க. பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்றிருந்த போதிலும் இம்மாவட்டங்களில் சுதந்திரக் கட்சி தன் நிலையை விரிவாக்கி செய்து கொண்டுள்ளது.

ஐ- தே- க- பெருந்தொகையான வாக்குகளைப் பெற்ற ஒன்பது மாவட்டங்கள்

மாவட்டம்	ஐ.தே.க.	1971 டி.க.
1. துவரகை	63.1	33.1
2. கண்டி	59.8	36.9
3. புத்தளம்	59.1	36.7
4. பந்துளை	58.7	36.8
5. மாநாளை	58.1	36.7
6. கொழும்பு	57.7	36.6
7. கேகாலை	57.0	36.9
8. திகாமடுலை	56.4	33.0
9. பொன்னையன்	56.3	35.3

இம்மாவட்டங்கள் படத்தில் கோடுகளால் காட்டப்பட்டுள்ளன. புள்ளிகளால் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஏனைய ஒன்பது மாவட்டங்களிலும் ஐ. தே. க. பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்றிருந்த போதிலும் டி. க. க. தனது நிலையை விரிவாக்கி செய்துகொண்டுள்ளது. இம்மாவட்டங்களில் க. க. பெற்ற வாக்குகள் அம்மாவட்டங்களில் 38.7% இருந்து, இரத்தினபுரியில் 44.1% வரை வேறுபாடுகள் செல்கிறது.

தேசிய தேர்தல்கள்

தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றிய புள்ளிவிவர முறையான பகுப்பாய்வு ஆவண ஆகாரத்துடன் இந்த இதழில் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. எனினும், பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரப் போக்குகள் உண்மையான மனிதச் செயல்களையும், உந்தல்களையும் சார்ந்திருக்கின்றன; வாகாளர்களின் செயல்கள், அவர்கள் எந்தக் குழுக்களிலிருந்து வந்தார்களோ அந்தக் குழுக்களின் சமூகப் புலப்பாடுகளையே பெரும்பாலும் சார்ந்திருக்கின்றன. இக்குழுக்களைச் சேர்ந்த வாகாளர்களின் ஆதரவே தேர்தல் பிரசாரத்தின்போது நாடப்படுகிறது. இவர்களுடைய ஆதரவைப் பெறவே அரசியல் கட்சிகளும் மனமறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ பெரு முயற்சி செய்கின்றன.

1977-ம் வருடத்திய தேர்தலைப் பற்றி எங்களுடைய இரு இதழ்களில் (மே 1977 — ஜூலை 1977) இந்த முக்கியமான சமூகக் குழுக்கள் யாவை எனச் சுருக்கமாகக் கூறினோம். இப்போது இக்குழுக்களில் சிலவற்றைப் பற்றியும், அத்துடன் 1977-ம் ஆண்டுக்கும் பின்நாட்டுக்குள் புகுத்தப்பட்டுள்ள புதிய சமூக சக்திகளைப் பற்றியும் இங்கு பொதுப்படையாக எடுத்துக் கூறுகிறோம். இச்சக்திகள் 1982-ம் வருடத் தேர்தல்களில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்கு எடுத்திருப்பதாக நாம் கருதுகிறோம்.

இலங்கையின் சமூகக் கட்டுக்கோப்பு முறையே குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்க காலத்துக்கு முந்திய நிலமானிய முறையினாலும், குடியேற்ற நாட்டுப் பொருளாதாரத்தினாலும் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்க காலத்துக்குப் பிற்கிய நிலையினாலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுக்களை நேரொத்த சமூகப் படவங்கள் இன்னும் உயிரிழைத்திருக்கும் ஏர்சல்களையும் சமூகக் குழுக்களையும் விட்டுச் சென்றுள்ளன. இவ்வகையாக, கடந்த காலத்து நிலமானிய முறையிலிருந்து வழிவழியாக வந்துள்ள பழம் விவசாய வர்க்கத்தினர் நிலக்கவான் முறையை ரூபகமூட்டும் போக்குகளுடன் இன்றும் ஆங்காங்கே காணப்படு

கின்றனர். காலனி ஆதிக்கவாதிகளின் ஆக்கிரமிப்புடன் ஒரு தோட்டப் பொருளாதாரமும் ஒரு புதிய ஆளும் வர்க்கமும் இங்கு வந்து சேர்ந்தன. அத்துடன், மலை நாட்டிலிருந்த உள்நாட்டு விவசாயிகளின் வாழ்க்கை முறை சீர்குலைந்தது; தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெருந்தொகையான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாட்டுக்குள் புகுத்தப்பட்டனர். காலனி ஆதிக்க வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களுக்குத் துணையான பணிகளைப் புரியும் உள்நாட்டுத் தொழில் முயற்சியாளர்களின் உதயத்தையும் 19-ம் நூற்றாண்டுகண்டது. மேலும், வந்தகப் பொருளாதாரமொன்று புகுத்தப்பட்டதால், பெருந்தோட்டக்களால் தீண்டப்படாதிருந்த சமூகக் கட்டுக்கோப்பின் பகுதிகளுக்குள் ஆழ்ந்த ஊடுருவல்கள் நடைபெற்று, அவற்றின் விசேட தன்மைகள் உருமாறிவிட்டன.

தேச சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய சகாப்தத்தில் இறக்குமதிப் பிரதீயீட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டபோது இறக்குமதிப் பிரதீயீட்டு முறையுடன் இணைந்த புதிய குழுக்கள் தோன்றின. இப்புதிய வர்க்கம் பழைய பெருந்தோட்ட வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்துக்குச் சவால் விடுகத்தூரிதமாக எழுந்ததுடன், குறிப்பாகப் பொருளாதாரத் துறையிலே 1970 களில் அதனுடன் போட்டியிடவும் ஆரம்பித்தது.

1977-ம் ஆண்டிலும் அதற்குப் பின்னரும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் வளர, தேச சுதந்திரத்துக்குப் பின்பு இலங்கையின் நடந்தேறிய சமூக — பொருளாதார மாற்றங்களைச் சுருக்கச் சொல்வதாயின், பெருந்தோட்ட உயரிகளின் மேலாதிக்க நிலை படிப்படியாகக் குன்றியதெனக் கூறலாம். பெருந்தோட்ட உயர் வர்க்கத்துக்குக் கிராமங்களில் உள்ள கீழ்நடுத்தர் வர்க்கத்தினரால் (தேர்தல் முறை மீனதும் அதனுடன் தொடர்புள்ள போஷக அரசியலினதும் வாயிலாக) வெற்றிகரமாகச் சவால் விடுக்கப்பட்டது. இந்தக் கீழ்நடுத்தர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவாக முதன்மையான நிலையை வகிக்க உயர்ந்தாவிட்டனர். இந்

தப் புதிய வர்க்கம் நாட்டுக்குள்ளே சந்தையையும் மற்றும் எல்லைகளையும் அடைந்து, புத்துயிர்பெற்ற பால்பர இணைப்புக்களின் அடிப்படையில் மத்தியிலுள்ள நாடுகளுடன் பொருளாதாரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டது. மேலும், அவ்வர்க்கம் பழைய பெருந்தோட்ட உயரிகளின் எஞ்சியிருந்த சக்திகளுடனும் பணம் வரய்ந்த தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. (பெருந்தோட்டக்கள் பெரும்பாலும் 70 களின் நடுப்பகுதியில் நஷ்டசுட்டுடன் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன.) இக்காலகட்டத்தில் பெருந்தோட்டக்கள் புதிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஏற்கெனவே ஆரம்பித்துவிட்டன.

நாட்டில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்களைக் குறித்த ஒரு தேசியத் தேர்தல் 1977-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலாகும். சுதந்திரத்தின்போது பெருந்தோட்ட உறவு கொண்டிருந்த பழைய கட்சியான ஜனகிய தேசியக் கட்சி புதிய மெருகுபெற்ற பிம்பத்துடன் இத்தேர்தலில் நாலா திக்குகளிலும் எதிரொலிக்கும் வெற்றி பெற்றது. இது பல வழிகளில் 1956-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் பெறப்பட்ட வெற்றியைப் போன்று அவ்வளவு அர்த்தபுஷ்புவாய்ந்த ஒரு சம்பவமாக விளங்கியது. நீர்பிரி நிலத்தைப் போல, இது ஒருநிலத்தில் அர்த்தபுஷ்புள்ள மாற்றங்கள் ஓர் இருபது வருட காலத்தில் — 1956-ம் ஆண்டு முதல் 1977-ம் ஆண்டுவரை — பூர்த்தி செய்யப்பட்டதையும், சுதந்திரத்தின் போது கிராமங்களிலுள்ள கீழ்நடுத்தர் வகுப்பாருக்கும் னெழும்பில் வாழ்ந்த மேல் வகுப்பாருக்கு மிடையே இருந்துவந்த பலத்த கலாசார — சமூக முரண்பாடுகள் ஓரளவுக்கு நீக்கப்பட்டதையும் குறித்தது. இந் மாற்றங்களை ஒரு 'தர்க்கீதியர்ன்' முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் பொருட்டு, அரசாங்கம் 1977-ம் ஆண்டு முதல் பொருளாதாரத்தை உலகப் பொருளாதாரத்துடன் மீண்டும் இணைப்பதற்காகத் திடீசங்கற்பத்துடன் முயன்றுவந்துள்ளது. இலங்கையில் முதலீடு செய்யுமாறு உலக

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1982

கெட்டுப்பூண்ட பந்தேசிய ஸ்தலப வங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப் பட்டுள்ளது; இறக்குமதிகள் தாராளமயமாக்கப்பட்டுள்ளன; நாட்டின் பொருளாதார நிர்வாகம் சர்வதேச நாணய நிதியமும் உலக வங்கியும் கூறும் ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது; நவியார் துறையைச் சேர்ந்த தொழில் முயற்சியாளர்களுக்குப் பேருக்கம் அளிக்கப்படுகிறது; அத்துடன், உதவி மான் யங்கள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.

1977 ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தந்திரமான மாற்றங்களுக்கொப்ப, புதிய சமூகக் குழுக்கள் வெளித்தோன்றியுள்ளன. பொருளாதாரம் வர்த்தகத் துறையிலே இறக்குமதிகள் அடிகோலியுள்ள வளர்ச்சியொன்றைக் கண்டுள்ளது. இந்த வளர்ச்சி தாராளமயமாக்கப்பட்ட இறக்குமதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். (இதன் விளைவாகத் தற்போது பிரமாண்டமான வர்த்தக இடைவெளி ஏற்பட்டுள்ளது). வர்த்தகத் துறை ஒருபுறமிருக்க விரிவடைந்துள்ள மற்றும் முக்கிய துறைகளில் ஒன்று கட்டட நிர்மாணத் துறையாகும். பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, மகாவலி அழிவிருத்தி வேலைத் திட்டமாகும். இத்திட்டத்தில் பிரமாண்டமான கட்டட நிர்மாண முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்துடன் நடைபெறும் வீடமைப்பு வேலைத் திட்டமும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அன்றியும், சுதந்திர வர்த்தக வலயமும் நாட்டின்மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. (எனினும், சில அடிப்படை அளவுகோல்களைக்கொண்டு நோக்கும் இடத்து, சு. வ. வலயத்தினால் நாட்டுக்கு உண்டாகக்கூடிய பயன்கள் இனித்தான் தெரியவருமெனத் தோன்றுகிறது.)

இப்புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகள், ஏற்றுமதித்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்போ அல்லது உள்நாட்டு உற்பத்தித்துறையில் ஏற்ற வியப்பூட்டும் அதிகரிப்போ ஏற்படாமலே நடந்தேறியுள்ளன. எனினும், பொருளாதாரத்திலுள்ள புதிய உத்வேகம் பெற்ற துறைகள் கொந்தரத்துக்காரர்கள் வெளிநாட்டுக்

கம்பெனிகளுக்கான சுகவர்கள் போன்ற புதிய பலம்வாய்ந்த குழுக்களைத் தோற்றுவித்தன. இவர்களும் இறக்குமதிகளில் ஈடுபட்டுள்ள பெரிய வர்த்தக ஸ்தலபனங்களும் இப்பொழுது மிக உயர்ந்த வருமானங்களைப் பெற்று வருகின்றனர். இதேபோல, இக்குழுக்களை மையமாகக் கொண்டு பாலிய நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, உதாரணமாக வர்த்தகத் துறையில், நாடெங்கும் கடைகளின் தொகை பெருகியுள்ள துடன், நாட்டின் பார்ப்பு பகுதிகளில் உப கொந்தரத்துக்காரர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துள்ளது. (ஆயினும், சில சமயங்களில் இந்த உபகொந்தரத்துக்காரர்கள் ஆட்சேபிக்கத்தக்க அளவு கோல்களின்மீது தேர்த்தெடுக்கப்படுகின்றனர்). இவற்றின் பரவலான விளைவுகளின் பயனாக, நாட்டில் வேலைவிலாத் தீண்டாட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் குறைந்துள்ளதுடன் வருமானங்களும் ஓரளவுக்கு வறிய மக்களின் கைகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துள்ளன.

எனவே, இந்தச் சமூகக் குழுக்களே தேர்தல் நடவடிக்கையில் ஓளித்திருந்த நபுகர்கள். இச்சமூகக் குழுக்கள் பெரும்பாலும் கிடைமான குழுக்கள், ஆனால், இக்குழுக்களைத் தவிர, மக்களின் உணர்வில் பங்கெடுக்கும் செங்குத்தான குழுக்களும் உள்ளன. இவற்றில் சிங்களவர் தமிழர் போன்ற 'இனக்' குழுக்களும் பெணத்தர்கள், இந்துக்கள், கிறித்தவர்கள் முதலியோர் போன்ற சமயக் குழுக்களும் அடங்கியுள்ளன.

சமூகம் கிடையாகவும் செங்குத்தாகவும் பிரிந்து கிடப்பதைக் காட்டும் இச்சித்திர விரிப்பின்மீதே சமூகத்தின் சித்தம் ஒலிக்கின்றது. இக்குழுக்கள் அரசியல் யதார்த்த நிலையை உணரும் விதமே தேர்தல் முடிவுகளில் பிரதிபலிக்கின்றது. எனினும், யதார்த்த நிலைபற்றிய இம்மூலக்கள் இக்குழுக்களின் சுயேச்சையான சித்தத்தின் பேரில் திகழும் செயல்கள் அல்ல. இக்குழுக்களே உதாரணமாகத் தகவற் சாதனங்களின் நெருக்கல்களுக்கும் நிபந்தனை மிடல்களுக்கும் உட்படுகின்றன. இதனால் அவற்றின் உணர்வு

அவற்றின் உண்மையான புறவய நிலைமையைப் பிரதிபலிக்காதிருக்கலாம். போலி உணர்வினால் அலை தங்களுடைய புறவயத் தேவைகளுக்கு முற்றிலும் வித்தியாசமான இயதேக்குகளை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தூண்டப்படலாம்.

கடந்த 35 வருடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள சமூக மாற்றத்தில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க போக்கு என்னவெனில், நகரங்களும் நாட்டுப்புறத்துக்குமிடையேயும், கொழும்பிலுள்ள ஆக்கிலம் பேசும் மேல்வகுப்பாருக்கும் நாட்டுப்புறத்திலுள்ள சிங்களமும் தமிழும் பேசும் மக்களுக்கும்மிடையேயும் இருந்துவந்த ஒரு பெரிய சமூக — கலாசார முரண்பாடு அகன்றுவிட்டதாகும். பிரதானமாகக் கிராமப் புறங்களில் நடைபெற்ற வர்த்தக ஊடுருவலின் பயனாகவே இந்த அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. கருங்கச் சொல்லின், 1956ம் வருடத் தேர்தலின் பிரதான உந்து விசையாயிருந்த கலாசாரத்தன்மையான கூரிய பிரிவினைகள் 1970 களின் பிற்பகுதியில் மறைந்துவிட்டன. நாட்டில் 'அந்நிய கலாசாரத்தின் ஆக்கம்' ஏற்படுத்தப்பட்டுவந்தது. ஆனால் அந்த நடத்தை நாட்டின் சகல மூல முடிக்குகளுக்கும் பாலியது. இதன் விளைவாக, கொழும்பு மேல் வட்டாரங்களிலிருந்தவர் களுக்கும் வெளியேயிருந்தவர்களுக்கும், குறிப்பாக அவர்களுடைய அபிவிருத்திகள், வீரப் பெருமக்கள், ஒருவேளை அவர்களுடைய பழஞ் சிறப்புகள் சம்பந்தமாகக் கூட, எந்தக் கடுமையான பிளவும் ஏற்படவில்லை. இலங்கையில் ஏற்பட்ட கிசேஷ மாற்றத்தின் செயல் முறையில் கலாசாரத்தின் பங்களிப்பைப்பற்றி விமர்சித்து, இத்திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த ஓர் எழுத்தாளர் 1980 ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற (யுத்த பிற்கால பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றிய இலங்கை ஆராய்ச்சிக் கருத்தாக்கொன்றில்) சுட்டிக்காட்டிய தாவது:

'சுதந்திரத்துக்குப் பின் இலங்கையில் நடைபெற்ற கலாசார ஆட்சேபனை இயக்கத்தையும் அதன் விளைவையும் பற்றி நாம் சற்றுப் பின்தொகுக்க ஆராய்ந்தோமானால், கலாசார ஆட்சேபனை 50

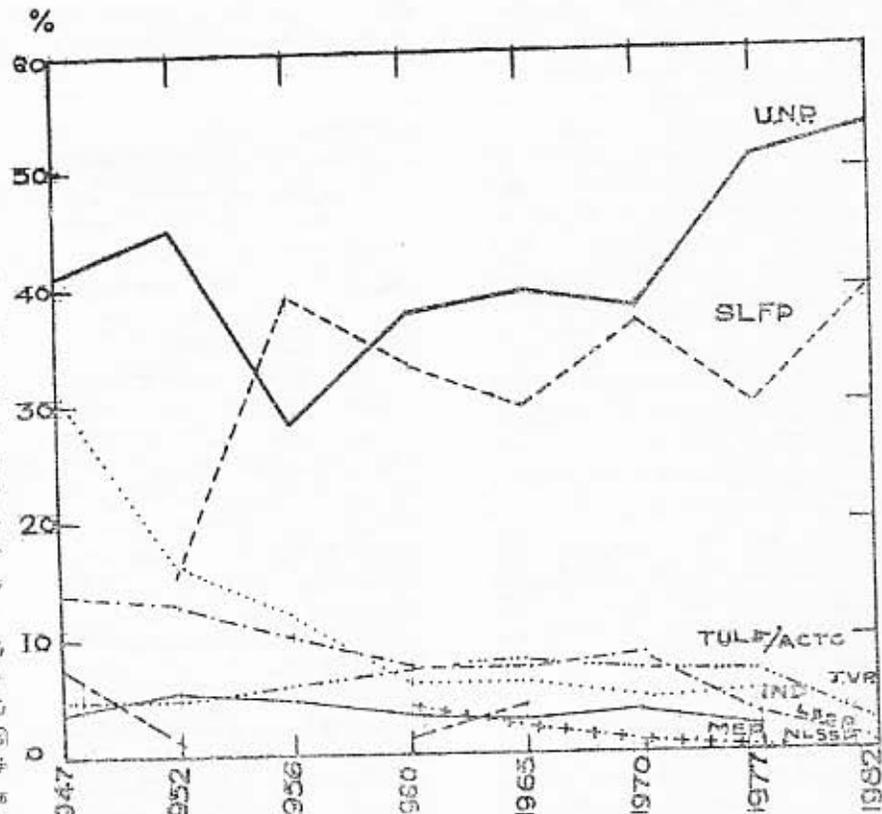
கனின் பிற்பகுதியிலேயே நடைபெற்றதென்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். அப்போது கிராமக் களிலுள்ள கீழ்நடுத்தா வகுப்பினர் ஓரளவு அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெற்றதுடன், ஆக்கிலேயரின் நடையுடை பால்களை மேற்கொண்ட கொழும்புக் குழுக்களுக்கு எதிராகச் செயலாற்றினர். கீழ்நடுத்தா வகுப்பினரின் கருத்தியலிலும் கலாசாரத்திலும் கூட 19ம் நூற்றாண்டில் ஊடுகடத்தப்பட்டு, அதன் பின் உள்நாட்டில் பதிந்துவிட்ட காலனி ஆதிக்கக் கலாசாரத்தின் பகுதிகள் அடக்கியிருந்தன. அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெற்றதும் கிராமக்களைச் சேர்ந்த கீழ்நடுத்தா வகுப்பாரின் பிரதிநிதிகள் விடுத்த பகிரங்கக் கோரிக்கை, பாரம்பரியக் கலாசாரம் என்று அவர்கள் கற்பித்துக் கொண்ட ஒன்றுக்குத் திரும்ப வேண்டுமென வற்புறுத்தியது. இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர், இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் நகரத் துறையும் கிராமத் துறையும் ஒன்றோடொன்று ஆழமாக இணைந்து, நகர்ப்புறத்துக்கும் நாட்டுப்புறத்துக்கும் இடையேயிருந்துவந்த படுமோசமான சமூக — கலாசாரப் பிளவு (கிராமக்களைச் சேர்ந்த நடுத்தா வகுப்பாரில் சிலர் மேல் வகுப்பு அந்தஸ்தை அடைந்துவிட்டமை இதற்கு உதாரணம்) பகிரங்க கலாசார மோதல்கள் ஆகக் குறைந்தளவு குறைந்துவிட்டன. அதற்கும் பதிலாக உலகப் பொருளாதாரத்துடன் புதிய இணைப்புகளை உருவாக்கவரும் சமகால மேல் வகுப்பினரைக் கொண்ட ஒரு புதிய அமைப்புத் தோன்றியுள்ளது. இது இன்று முழு நாட்டுக்குள்ளும் கலாசாரச் செல்வாக்குகள் நோடியாகப் பிரவேசிப்பதற்கு வகை செய்கின்றது. நாடு இப்பொழுது உலகப் பொருளாதார முறையுடன் மட்டுமன்றி உலக சமூக — கலாசார முறையுடனும் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

“நகர்ப்புறத்துக்கும் நாட்டுப்புறத்துக்குமிடையே கலாசார அபிவிருத்திகள் கடந்த சில தசாப்தங்களில் குறைந்துவிட்ட போதிலும், சமீப காலமாக வாழ்க்கைச் செலவுகள் உயர்ந்து வருவதனாலும் வருமான இடைவெளிகள்

கிரிவாசி வருவதனாலும், வெகு உயர்ந்த கொள்வனவுச் சக்தியைக் கொண்ட ஒரு புதிய சமூகக் குழு தோன்றியுள்ளது. எனினும், புதிய கலாசாரக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் ஒரேவிதமாக அமைந்திருக்கவில்லை. பொதுவாக நாட்டு மக்களிடையே அபிவிருத்திகள் பெரும்பாலும் ஒரே விதமாயிருக்கலாம். ஆனால், கலாசாரக் குறியீடுகளைச் களிகிரிக்கும் திறமை ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே உள்ளது. கிரிவாசிவந்து வரும் இந்தச் சமூகம்—பொருளாதாரப் பிரிவினை கலாசாரத்தை ஒர் ஆட்சேபனைக் கருவியாக உபயோகிக்கும் புதியவொரு சமூகக் குழு தோன்றுவதற்கு அடிகோலுயர்ப்பதை இக்கட்டத்தில் முன்கூட்டியே உணர்ப்பது அகாலமாகும்.”

ஒரு வித்தியாசமான உணர்வைச் சிருஷ்டிக்கும் அளவுக்கு

இந்தப் பிரிவுகள் கிரிவாசியை விலக்கிவென்பதைத் தேர்ந்த முடிவுகள் உறுதியாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன என்பது தெளிவு. இதற்கு மதிமனார் தோன்றியுள்ள திடீர்ச் சுயீட்சத்தின் அம்சங்களை அணுகும் வாய்ப்பு பெரும்பாலான மக்களுக்குக் கிட்டியுள்ளன — எனினும், வித்தியாசமான சமூகக் குழுக்கள் வித்தியாசமான அணுகும் வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளன — இதனால் அகவயமாக உணரப்படும் ஒரு பலமான வகைபிடு இன்னும் வெளித் தோன்றவில்லை. உணவைப் பெறும் வாய்ப்பு தேர்ந்த மக்களில் சில பிரிவினருக்குக் குறைந்திருப்பது மிகவும் சாத்தியம் என ஆராய்ச்சிகள் எடுத்துக்காட்டியிருந்த போதிலும், இது உண்மையாகவே இருந்தது. (உதாரணமாக, உணவும் சமூகமும்பற்றி வெளிவந்த பொருளியல் தோக்கு — மார்ச் 1982 — விசேஷ இதழைப் பார்க்கவும்).

பொருளியல் தோக்கு, மார்ச் 1982

தேர்தலின் பொருளாதாரப் பின்னணி

1977 ம் ஆண்டு பிற்பகுதியிலிருந்து நிறைவேற்றப் பட்ட கொள்கைச் சீர்க்குத்தங்கள் பொருளாதாரத்தை நிலையாக இருத்துவதும் அரசாங்கத் தலைமீட்டிலிருந்தும் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்தும் அகற்றி வைக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டவை யாகும். இக்கொள்கைக்கிணங்க, நாணயமாற்று விகிதம் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு, மிகக்கணிதப்பட்டது; இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுமீது இருந்துவந்த பெரும்பாலான கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன; விலைக் கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன. இதன் பலனாக, பொருளாதாரம் தராளமாக்கப்பட்டு, ஒப்பீயல் நிலைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இது உற்பத்தியைப் பெருக்குமென்றும் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது, எனினும், இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பெறுபேறு என்னவென்றால், இறக்குமதிகள் அடிக்கோலிய நிமிர்வர்த்தகச் சுழிப்புநிலையாகும். இது முறையே வெகுவாக அதிகரித்தவந்த இறக்குமதிக் செலவினத்துக்கு அடிக்கோலியதுடன், ஏற்றுமதிக் சம்பாத்தியங்களில் ஒப்பீயல் வீதியாக வளர்ச்சியின் வேகத்தையும் குறைத்தது. இதன் விளைவாக, வர்த்தக இடைவெளி விரிவடைந்து வந்தது. இக்காலத்தில் இறக்குமதிகள் 150 சதவிகிதத்துக்கு மேல் விரிவடைந்த அகே வேளையில், ஏற்றுமதிகள் 40 சதவிகிதத்துக்குக் குறைவாகவே விரிவடைந்துள்ளன. இந்த வளர்ச்சி உபாயம் முற்றிலும் பிரதிகூலமான சர்வகேச பொருளாதார சூழ்நிலையொன்றில் பரீட்சிக்கப்பட்டவும், பரிசோதிக்கப்படவும் வேண்டியிருந்தது, ஒரு துர்ப்பாக்கிய உண்மையாகும்.

மேலும், அரசாங்கத்தின் கவனம் உலகளாவிய பணவீக்கத்தினதும் உள்நாட்டுப் பணவீக்கத்தினதும் பாதக விளைவுகளிலிருந்து பொதுமக்களைக் காப்பதில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. 1980 ம் ஆண்டுக்கும் 1981 ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கவலைக்கிடமளிக்கும் வகை

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1982

யில் பணவீக்கத்தின் விதிகம் மிக உயர்வாயிருந்தது. இந்தப் பணவீக்க நிலைமையின் பின்னணியில் நாணய மாற்றுத் தேய்மானம் ஏற்பட்டபோது, முழுநிலையையும் மோசமடைந்து, 1982 பெப்ரவரி மாதத்துப் 'பொருளியல் நோக்கில்' நாம் இந்நிலைமைக்குக் கவனத்தை சர்த்தோம். அப்போது, 'நாணய மாற்றுத் தேய்மானத்தைத் தவிர மற்றும் காரணிகளால்' நாட்டில் உண்டாக்கப்பட்டுள்ள உயர் பணவீக்கம் நாணய மாற்றுத் தேய்மானத்துக்கு அடிக்கோலாகிறது. இது முறையே பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மேலும் ஒரு காரணியாகிறது. நாணயமாற்றுத் தேய்மானம் ஒரே சமயத்தில் நாட்டில் ஏற்கெனவே இருந்துவரும் பணவீக்கத்தைச் சரிக்கட்டுவகாமிருப்பதுடன் பணவீக்கத்துக்கு உதவும் ஒரு காரணியாகவும் இருக்கின்றது. பணவீக்கமும் நாணய மாற்று விதத் தேய்மானமும் ஒரு வட்டத்தில் செயற்படத் தொடங்கிவிட்டன, ஒன்று மற்றொன்றுக்கு அடிக்கோலிக் கொண்டு." என்று நாம் எடுத்துக்காட்டினோம்.

சமீப வருடங்களில் ஏற்பட்ட இன்னொரு முக்கியமான சம்பவம் யாகெனில், இலங்கை ரூபாவின் வெளிநாட்டுப் பெறுமதி தொடர்ந்து இறக்கிவந்துள்ளதாகும். இந்தப் படிப்படியான மதிப்பிறக்கம், ஆராய்வின்மேரில் ரின்பற்றப்படும் ஒரு கொள்கையெனத் தோன்றுகிறது. நாட்டின் மோசமடைந்துவரும் வர்த்தக—கொடுப்பனவுகள் நிலைமையைச் சீராக்குவதற்காக இது உபயோகிக்கப்படுகிறது.

இந்த ரூபாவின் மதிப்பிறக்கத்துக்குப் பின்னால் உள்நாட்டுப் பணவீக்கத்தின் உயர் விகிதம், அதிகரித்து வரும் இறக்குமதிக் செலவினங்கள், பாதகமான வர்த்தக மாற்று விதங்கள், மோசமடைந்து வரும் சென்மதிநிலைமைகள் நிலைமை போன்ற காரணிகள் இருந்தன என்பது தெளிவு. 1978ம் ஆண்டிலும் 1979ம் ஆண்டிலும் பொருளாதாரச் செயற்பாடு உன்னத்தைக் கவர்வதாயிருந்தது. இவ்வருடங்களில் மொத்தத் தேசியப் பொருளாக்கத்தின் வளர்ச்சிவிகிதம் முறையே 8.2 சதவிகிதமாகவும் 6.2 சதவிகித

மாகவும் இருந்தது. ஆனால், மாறிவந்த நிலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை நடவடிக்கைகள் சீர்கேடுற்ற நிலைமையைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் போதிய வலுவற்றவைவாக இருக்கவில்லை. எனவே, இவ்வருட வருடங்களின் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆதாயங்கள் அடித்த இரு வருடங்களின்போது அலமாக்கப்பட்டன. 1980 ம் ஆண்டுக்கும் பின் பணவீக்கம் வெகுவாக அதிகரித்தது; பாதிட்டு (வாவுசெலவுத் திட்ட) நிலைமை சமாளிக்க முடியாதவாறு வளரத் தொடங்கியது; நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, கிடைக்கக் கூடிய சலுகையுள்ள உதவி — முதலீட்டுப் பாய்வுகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை விளைவில் மீறிவிட்டது. அதன் விளைவாக, 1975 ம் ஆண்டுக்கும் பின் முதல்முறையாக நீகா வெளிநாட்டு நாணய ஒதுக்கு நிதிகள் குறையத் தொடங்கின; கொடுப்பனவுகளில் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்பதற்காகக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறுந்தகவீனக் கடன்களையும் வர்த்தகக் கடன்களையும் பெறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இலங்கைக்கு ஏற்பட்டது.

மேலும், அரசாங்க வருமானங்கள் எதிர்பார்த்த அளவிலிருக்கவில்லை, இதேவேளையில், அத்தியாவசியப் பொருள்களின் இறக்குமதிக் செலவுகளும் பணவீக்க தீர்ப்புத்தங்களும் அரசாங்கத்தின் செலவினத் திட்டங்களைக் கவிழ்த்துவிட்டன. அரசாங்கச் செலவு முறைகளில் ஏற்பட்ட வலுவக் குறைவின் விளைவாகவும், தொடர்ந்து இருந்துவந்த பாதிட்டுப் பற்றாக்குறைகளுக்கு நிதிகாண்பதற்காகக் கனத்த அளவில் வங்கிக் கடன்களைப் பெறவேண்டியிருந்தது. இந்தக் காரணிகள் யாவும் அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்திச் செயல்முறைக்கும் அதன் தராளமாக்கிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் ஒருபயமுறுத்தலாயிருந்தன. இந்நிலைமையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்காக பொது முதலீட்டுத் திட்டங்களில் பெரும் வெட்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நிதிகள் சம்பந்தமான முதிய யதார்த்த நிலைகளுக்கொப்ப இத்திட்டத்தைமாற்றி

யமைக்கவும் முயற்சிகள் செய்யப் பட்டன. ஆதலால், உள்நாட்டு விலைகளை ஸ்திரிப்படுத்தவும், வெளி நாட்டு நிதிகளின் பற்றாக்குறையைக் குறைக்கவும், முதலீடுகளின் ஓட்டத்தைத் துரிதமாகப் பயன் தரவல்ல, மூலதனச் செறிவு குறைந்த, சரி சந்திச் செறிவு குறைந்த திட்டங்களுக்கு மாற்றவும் சர் இசைவான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பொருளாதாரத்தில் பிரச்சினைகள் இருந்துவந்த போதிலும் 1977ம் ஆண்டுக்கும் 1981ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சித் துறைகளிருந்தன. எனினும், 1981ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலமே, குறிப்பாக விலைமட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, அதிக ஸ்திரிமுன்னதாகத் தோன்றியது. அரசாங்கம் மேற்கொண்ட பணச்சுருக்க நடவடிக்கைகளுக்கு உலக வர்த்தக மந்தம் உதவியாக அமைந்ததால், மக்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் பெரும் கவலையை உண்டாக்கியிருந்த பணவீக்கத்தின் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த உதவியது. மேலும், நெல் விவசாயத் துறை 1977ம் ஆண்டிலிருந்து ஐந்து வருடங்களின்போது உற்பத்தியில் கணிசமான அதிகரிப்புகள் ஏற்படுவதற்குதவியது. இத்துறை பணம் உள்வீடுகளுக்கு அதிக பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்த போதிலும், அதிகரித்து வந்த விலைமட்டத்தின் நன்மைகளை அடைந்துள்ளது. விவசாயிகள் முன்னெப்போதும்விட அதிக பணம் சம்பாதித்ததுடன் எவ்வளவோ அதிக பணத்தையும் கையாண்டனர்.

ஐனாதிபதித் தேர்தலில் தோன்றும் பிரச்சினைகளும் நபர்களும் கட்சிகளும் ஒரு பொதுத் தேர்தலில் தோன்றும் பிரச்சினைகள் நபர்கள் கட்சிகளைப் போல் இருப்பதில்லை. ஒரு ஐனாதிபதித் தேர்தலில் அது பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இறுதியில் இரு நபர்களுக்கிடையே நடைபெறும் ஒரு மோதலாகவே இருந்துவந்துள்ளது. இந்தத் தேர்தல் எடுத்துக்காட்டியது போல், முக்கிய பொருளாதாரக் காரணிகள் பெருமளவுக்கு விவரமாக விவாதிக்கப்

படவில்லை. அதேபோல வாக்காளர் மட்டத்திலும் உள்ளூர்ப் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் ஒரு ஐனாதிபதித் தேர்தலின் முடிவுகளது அதுமான மதிப்புக்களை ஒரு பொதுத் தேர்தல் சம்பந்தமாகக் கணக்கிட்டு, மின்னர் ஐனாதிபதித் தேர்தல் நடத்தப்பட்டபோது ஒரு பொதுத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டால் அதன் முடிவுகள் எப்படி இருக்கும் என்பதைப்பற்றி ஹெஸ்டிங்கன் கூறுவது சரியல்ல. மேலும், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை ஆதரிக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற கட்சிகளும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் ஐனாதிபதித் தேர்தலைப் பகிஷ்கரித்தன; இக்கட்சிகள் ஒருவேளை பொதுத் தேர்தலொன்றில் போட்டியிடக்கூடும்; எனவே அதன் இறுதி முடிவு வேறுவிதமாயிருக்கும்.

விடுதலாசார பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டிய முறையை வரையிலக்கணஞ் செய்யும் அரசியலமைப்புச் சட்ட சாத்துக்களைப் பிரயோகித்து, இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பெற்றுள்ளோம். பொதுமக்களின் வாக்குகளின்மீது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 95 ஆசனங்களை யும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 72 ஆசனங்களையும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் 6 ஆசனங்களையும் ஐனாதிபதிப் பொழுது 1 ஆசனத்தையும் வென்றிருக்கும் என இப்புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எனினும், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட கட்சிக்கு ஒரு மேலதிக ஆசனத்தையும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 21 மாவட்டங்களிலும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் எஞ்சியுள்ள மாவட்டங்களிலும் வெற்றிபெற்றன. இந்த அடிப்படையில் ஐ. தே. கட்சி 21 மேலதிக ஆசனங்களையும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் 1 ஆசனத்தையும் பெறுகின்றன. இதன்படி இறுதியில் ஐ. தே. கட்சி 116 ஆசனங்களையும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 72 ஆசனங்களையும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் 36 சதவிகித ஆசனங்களையும் 1 ஆசனத்தைப் பெற்ற ஐ. வி. பொழுது 5 சதவிகித ஆசனங்களையும் பெற்றிருக்கும் என்பதைக் காணலாம். இதற்கு மாறாக, ஐனாதிபதித்

தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் ஐ. தே. கட்சி 52.9 சதவிகிதத்தையும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 39.1 சதவிகிதத்தையும், ஐ. வி. பொழுது 4.2 சதவிகிதத்தையும், தமிழ்க் காங்கிரஸ் 2.7 சதவிகிதத்தையும், லங்கா சமசமாலக் கட்சி .9 சதவிகிதத்தையும், நவ சமசமாலக் கட்சி .3 சதவிகிதத்தையும் பெற்றன. விடுதலாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின் கீழ் ஐ. தே. கட்சியின் பிரதிநிதித்துவம் 52.9 சதவிகிதத்திலிருந்து 59.2 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்ததற்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பிரதிநிதித்துவம் 39.1 சதவிகிதத்திலிருந்து 36.7 சதவிகிதத்துக்குக் குறைந்ததற்கும் நிச்சயமாக மேலதிக ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதே காரணமாகும்.

அக்டோபர் மாதத்தில் நடைபெற்ற ஐனாதிபதித் தேர்தல், அது நடத்தப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சிக்கு இரு வருடங்களுக்கு முன்பே நடத்தப்பட்டது. இத்தேர்தலுக்கான திகதி முன்தள்ளிவைக்கப்பட்டதற்குப் பல காரணங்கள் காட்டப்பட்டன. ஆனால் கட்சி நல்ல கட்டுப்பாடான ஸ்திரிப்பணத்தையும், புத்திகூர்மையுள்ள தலைமையையும் பெற்றிருப்பதில் ஒரு திட்டமான அனுமதித்தைக் கொண்டிருக்கவேண்டிய ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது; ஆயினும், ஐனாதிபதியே (தேர்தலுக்குப் மின்னர் வெளிநாட்டும் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில்) தேர்தல் திகதி முன்தள்ளி வைக்கப்பட்டதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, எதிர்மணியினர் குழப்ப நிலையிலிருந்த போது அரசியல் அனுமதித்தைத் தேவொதாமென்று குறிப்பிட்டென்னார். அத்தேர்தலின் இறுதி முடிவுகளது முக்கியத்துவத்தை இப்பொழுது மிகத் தெளிவான இயனோக்கில் காணலாம். 1989ம் ஆண்டுவரை உடமையாற்ற ஐனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்தன அவர்களுக்கு ஒரு புதிய மக்களாண்மை வழங்கப்பட்டது. இது இச்சகாபத்தின் முடிவுவரை அரசியல் நிலை எத்திசையிலிருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பொருளியல் நோக்கு, புரம்பர் 1982

1982ம் ஆண்டுத் தேர்தல்களில் ஐ- தே- கட்சி பெற்ற வாக்குகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

மாவட்டம்	ஐ. தே. கட்சி பெற்ற வாக்குகளின் சதவிகிதம்		அதிகரிப்பு + அக்டோபரிலிருந்து டிசம்பர் வரை
	ஜனாதிபதித் தேர்தல் (அக்டோபர்)	சர்வஜன வாக்கெடுப்பு (டிசம்பர்)	
1. மாத்தளை	58.11	73.46	+ 15.35
2. நுவரெலியா	63.10	72.70	+ 9.60
3. பதுளை	58.87	69.92	+ 11.25
4. அனுராதபுரம்	59.84	68.24	+ 18.40
5. மொனாராகலை	49.38	64.24	+ 14.86
6. கண்டி	59.80	62.15	+ 2.35
7. குருநாகல்	55.77	61.88	+ 6.11
8. புத்தளம்	59.12	60.47	+ 1.35
9. திகாமடுல்லை	59.39	58.93	+ 2.54
10. பொலநறுவை	56.26	58.44	+ 2.18
11. இரத்தினபுரி	50.99	57.81	+ 6.82
12. கம்பஹா	53.90	57.36	+ 3.46
13. கோலா	57.02	56.73	- 0.29
14. கொழும்பு	57.71	52.95	- 4.76
15. மாத்தளை	49.32	50.55	+ 1.23
16. களுத்துறை	50.15	49.28	- 0.87
17. காலி	49.83	47.13	- 2.68
18. அம்பாந்தோட்டை	45.90	45.06	- 0.84
19. திருகோணமலை	48.64	42.96	- 5.68
20. மட்டக்களப்பு	40.02	39.14	- 0.88
21. வன்னி	46.42	34.46	- 11.96
22. யாழ்ப்பாணம்	19.64	8.71	- 10.93

1977ம் ஆண்டிலிருந்து 1982ம் ஆண்டு வரை ஐ- தே- கட்சி பெற்ற வாக்குகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

மாவட்டம்	அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் சதவிகிதம்		அதிகரிப்பு + குறைவு (-) 1982ம் ஆண்டில்
	1977	1982	
1. நுவரெலியா	42.96	63.10	- 0.66
2. யாழ்ப்பாணம்	2.59	19.64	- 1.04
3. வன்னி	30.82	46.42	- 1.22
4. மட்டக்களப்பு	25.46	40.02	- 1.54
5. திகாமடுல்லை	44.48	56.39	- 1.98
6. கண்டி	53.72	59.80	- 3.38
7. புத்தளம்	55.63	59.12	- 3.45
8. கோலா	55.19	57.02	- 3.98
9. திருகோணமலை	47.10	48.64	- 4.26
10. கொழும்பு	57.15	57.71	- 4.73
11. கம்பஹா	54.56	53.90	- 5.97
12. குருநாகல்	56.81	55.77	- 9.72
13. பதுளை	59.89	58.67	+ 20.14
14. பொலநறுவை	57.80	56.26	+ 17.05
15. இரத்தினபுரி	52.86	50.99	+ 15.80
16. களுத்துறை	53.53	50.15	+ 14.59
17. அனுராதபுரம்	53.29	49.84	+ 11.91
18. மொனாராகலை	53.36	49.38	+ 6.08
19. காலி	34.09	49.83	+ 3.49
20. மாத்தளை	62.84	58.11	+ 1.83
21. மாத்தளை	55.29	45.90	+ 1.54
22. அம்பாந்தோட்டை	55.62	49.32	+ 0.56

அடிக்குறிப்பு—

இந்த விசேஷ அறிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ள பகுப்பாய்வு 1982 அக்டோபரில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலின் முடிவுகளைப்பற்றியது மட்டுமேயாகும். எனினும், 1982 டிசம்பரில் நடைபெற்ற சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் ஆளுநர் கட்சியால் பெறப்பட்ட வாக்குகளின் மாவட்ட வாரியான சதவிகிதத்தை ஓர் அடிக்குறிப்பாக நாங்கள் சேர்த்திருக்கிறோம். அக்டோபரில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் காணப்பட்ட போக்கு பொதுவாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளதென்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே அல்லாறு சேர்த்திருக்கிறோம். டிசம்பரில் நடைபெற்ற சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் வாக்களிக்க வந்தோர் தொகை குறைவாயிருந்தது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆதலால், வாக்களிக்க வந்தோர் தொகை குறைவாயிருந்த மாவட்டங்களில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் தொகைமீது அதே அளவு நம்பிக்கையை வைக்க முடியாது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாக்குப் பதிவு

1980 அக்டோபரில் நடைபெற்ற ஜனநாயக தேர்தல் முடிவுகளில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் சில முக்கிய பண்புகளை அவதானிக்கலாம். இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாக்களிக்க வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் குறைவாக இருந்ததுடன், அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் பெருந்தொகையான வாக்குகள் பிராகாரிக்கப்பட்டன. இரு பிரதான தேசிய அரசில் கட்சிகளான ஐ.தே.க., ஸ்ரீ.க.க என்பன 1977 பொதுத் தேர்தலில் இம்மாகாணங்களில் பெற்ற வாக்குகளை விடவும் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்றன.

இவ்விரு பண்புகளை ஆராய்வதற்கு முன்னர் இவ்விரு மாகாணங்களினதும் ஜனத்தொகை அமைப்பினையும், இத்தேர்தலில் போட்டியிட்ட பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளையும் பற்றி சற்று ஆராய்வுத் தரவுகளையும், 1981ம் ஆண்டு சனத்தொகைக் கணிப்பீட்டின் படி, வட மாகாணத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் 92.1 சதவீதம் தமிழர்களாவர்; இவர்களுள் 86.4 சதவீதமானோர் இலங்கைத் தமிழர்கள்; 5.7 சதவீதமானோர் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள். வட மாகாணத்திற்குள் அடங்குகின்ற யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 95.3 சதவீதமானோர் இலங்கைத் தமிழராவர்; 2.4 சதவீதமானோர் இந்தியத் தமிழராவர்; இங்கு தமிழரின் மொத்த எண்ணிக்கை 97.7 சதவீதமாகும். புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட வன்னி தேர்தல் மாவட்டத்தின் (மன்னார், முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய திருவாக மாவட்டங்களை இது உள்ளடங்குகின்றது.) மொத்த சனத்தொகையில் 75.3 சதவீதமானோர் தமிழராவர். (இவர்களுள் 59.8 சதவீதமானோர் இலங்கைத் தமிழர்; 15.5 சதவீதமானோர் இந்தியத் தமிழர்.

கிழக்கு மாகாணத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் 42.1% தமிழராவர். வட மாகாணத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இது குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் குறைவாகும். இதில் 40.9 சதவீதம் இலங்கைத் தமிழர்; 1.2 சதவீதம் இந்தியத் தமிழர்;

கிழக்கு மாகாணத்தின் மூன்று மாவட்டங்களிலும் மட்டக் கணப்பு மாவட்டம் கூடுதலான தமிழர்களைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு 72.0 சதவீதமானோர் தமிழராவர். (70.8 சதவீதம் இலங்கைத் தமிழரும் 1.2 சதவீதம் இந்தியத் தமிழரும்) திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மொத்த சனத்தொகையில் 36.4 சதவீதமானோர் தமிழர்; இவர்களுள் 33.8 சதவீதம் இலங்கைத் தமிழர்; 2.6 சதவீதம் இந்தியத் தமிழர்; அம்பாறை மாவட்டத்தில் 20.1 சதவீதம் இலங்கைத் தமிழரும், 0.4 சதவீதம் இந்தியத் தமிழரும் வாழ்கின்றனர்.

எனவே வட மாகாணத்தில் வாழ்கின்ற சனத்தொகையில் பெரும்பான்மையானோர் தமிழர் என்பது தெளிவாகும். கிழக்கு மாகாணத்தில் பல்வேறு இனங்களும் பாவல் வேறுபட்டு விளங்குகின்றன. இங்கு மட்டக்கணப்பு மாவட்டத்தில் மாத்திரமே தமிழர் பெரும்பான்மையானோராக வாழ்கின்றனர். மேலும், இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழரின் விவகாரம் குறைவாக இருப்பதுடன், இலங்கைத் தமிழர் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வாழ்கின்றனர் என்பது தெளிவாகும். இலங்கையின் மொத்த தமிழ் சனத்தொகையில் 37.9 சதவீதமானோர் வட மாகாணத்தில் வாழ்கின்ற அதேவேளை, கிழக்கு மாகாணத்தில் 15.3 சதவீதமானோர் மாத்திரமே வாழ்கின்றனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இலங்கைத் தமிழர் மீது மாத்திரம் கருத்திற்கொண்டையில் 51.3 சதவீதமானோர் வட மாகாணத்திலும் 21.3 சதவீதமானோர் கிழக்கு மாகாணத்திலும் வாழ்கின்றனர். இந்தியத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் 7.7 சதவீதமானோர் வட மாகாணத்திலும் 1.5 சதவீதமானோர் மாத்திரம் கிழக்கு மாகாணத்திலும் வாழ்கின்றனர். ஏறக்குறைய 94 பங்கு இலங்கைத் தமிழர் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாழ்வதும் இவ்விரு மாகாணங்களுக்கும் வெளியில் பெருந்தொகையான இந்தியத் தமிழர் வாழ்வதும் இச்சனத்தொகைப் பரம்பலிருந்து

— எச்- எல்- லேமச்சந்திரா தெளிவாகின்ற ஒர் அம்சமாகும். இலங்கையில் உள்ள இந்தியத் தமிழர்களுள் 9.2 சதவீதமானோர் மாத்திரமே இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாழ்கின்றனர்; இவர் களுள் ஏறக்குறைய 50.8 சதவீதமானோர் பிரதானமாக பெருந்தொட்டப் பிராந்தியங்களில் வாழ்கின்றனர். இலங்கைத் தமிழர் அனைவரும் வாழ்கிறமையை அனுபவிக்கின்ற அதேவேளை, இலங்கையில் உள்ள இந்தியத் தமிழர்களுள் ஒரு பகுதியினர் மாத்திரமே இந்த உரிமையை அனுபவிக்கின்றனர்.

1977 பொதுத் தேர்தலின் போது ஐ.தே.க., ஸ்ரீ.க., க.க. ஆகிய இரு பிரதான தேசியக் கட்சிகளும் த.வி.க.,வும் (பிராந்திய அடிப்படையில் மாத்திரமே இது பங்கெடுத்தது) போட்டியிட்டன. எனினும் 1982ம் வருட ஜனநாயக தேர்தலின்போது த.வி.க., போட்டியிலிருந்து முழுமையாக விலகிக்கொண்ட போதிலும், தமிழ்க் காங்கிரஸ் (1977 பொதுத் தேர்தலில் இக்கட்சி த.வி.க., இணைந்திருந்தது) ஒரு பிரதிநிதி போட்டியிட்டார்.

அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி ஜனநாயக தேர்தலின்போது வட மாகாணத்தில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையானோர் வாக்களித்தனர்; கிழக்கு மாகாணத்திலும் இது குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு குறைவாகவே இருந்தது. இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாக்களித்தோரின் விவகாரம் முறையே 49.3, 74.7 ஆகும். இதேவேளை தீவு முழுவதிலும் 81.1 சதவீதமானோர் வாக்கெடுப்பில் பங்குகொண்டனர். ஏனைய ஏழு மாகாணங்களிலும் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொண்டோரின் எண்ணிக்கையிலிருந்து இது பெரும்பாலும் வேறுபடுகின்றது. ஏனைய ஏழு மாகாணங்களிலும் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொண்டோரின் விவகாரம் 82.1 சதவீதத்திலிருந்து 86.7 சதவீதம் வரையில் வேறுபட்டது. இந்த ஏழு மாகாணங்களிலும் சராசரி 84.3 சதவீதமானோர் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொண்டனர். வடக்கு,

கிழக்கு மாகாணங்களில் குறைந்த தொகையினர் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொண்டதன் விளைவாகத் தேசியச் சராசரிச் சதவீதம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகும்.

மாவட்ட ரீதியாக நோக்கு மீட்பது, நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் (கொழும்பு மாவட்டம் தவிர) அளிக்கப்பட்ட வாக்கு விகிதாசாரங்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் அளிக்கப்பட்ட வாக்கு விகிதாசாரத்திற்கும் குறித்த மாவட்டங்களின் தமிழ்ச் சனத்தொகைக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு நிலவுதல் இன்னொரு பிரதான பண்பாகும். சதவீத அடிப்படையில் நோக்கு மீட்பது, கூடுதலான தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்ற யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்திலேயே ஆகக்குறைந்த வீத (46 சதவீதம்) வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகக் கூடுதலான சதவீத (79.8 சதவீதம்) வாக்குகள் அளிக்கப்பட்ட அம்பாறை மாவட்டத்தை நோக்கு மீட்பது, ஐந்து மாவட்டங்களிலும் ஆகக் குறைந்த தமிழர் வாழ்கின்ற மாவட்டமாக இது விளங்குகின்றது.

இதன்படி, 1982ம் ஆண்டு தேர்தலில் த. வி. கூ. பங்குபற்றாமையே வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகள் விழ்ச்சி காணப்பட்ட மைக்குரிய பிரதான காரணமாகத் தென்படுகின்றது. 1977 பொதுத் தேர்தலில் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குகளில் 69.0 சதவீதத்தை வட மாகாணத்திலும் 29.2 சதவீதத்தைக் கிழக்கு மாகாணத்திலும் த. வி. கூ. பெற்றமையே இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

நிராகரிக்கப்பட்ட

வாக்குகள்

1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் முறையே 4.3 சதவீதமும் 1.8 சதவீதமும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. ஏனைய மாகாணங்களில் தள்ளுபடி செய்யாத வாக்கு

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1982

கள் 0.01—1.3 சதவீதம்வரை வேறுபட்டது. ஏனைய மாகாணங்களில் சராசரியாக 1.0 சதவீத வாக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. (ஊன்பது மாகாணங்களிலும் சராசரி 1.2 சதவீத வாக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன.) வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வாக்குகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதனை இது காட்டுகின்றது. தமிழ்ச் சனத்தொகை விகிதாசாரத்திற்கும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வாக்குகள் வாக்கு அளிக்கப் பட்டமை ஆகிய விகிதாசாரத்திற்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதனை இது காட்டுகின்றது.

முன்னொரு போதையில்லாத வகையில் அதிகரித்த அளவுக்கு வாக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டமைக்கு அரசியலின் தவிர வேறு காரணிகள் கூற முடியாதுள்ளது. இவ்விரு மாகாணங்களிலும் உள்ள மக்களின் கல்வித் தரத்தை இதற்குரிய ஒரு காரணியாகக் கூற முடியாது. 1981 சனத்தொகை மதிப்பீட்டின்படி யாழ்ப்பாண மக்களின் கல்வி விகிதாசாரம் உயர்மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. இம்மாவட்டம் கல்வியில் கொழும்பு, கம்பஹா ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு அடுத்த படியில் உள்ளது, ஆனால், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அதிகளவிலான தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வாக்குகள் பதிவாகியுள்ளன. வேண்டுமென்றே பெருந்தொகையான வாக்குகள் பழுதாக்கப்பட்டன என்ற முடிவுக்கே நாம் வரவேண்டி உள்ளது. இச்செயலின் மூலம் வாக்காளர்கள், ஜனநிபதித் தேர்தல் தொடர்பாகவோ

அல்லது தற்போது அமுலிலுள்ள அரசியல் திட்டத்தின் மீதோ தமது வெறுப்பினைக் காட்டியிருக்கலாம்.

இரு பிரதான தேசியக் கட்சிகளின் செயற்றிறன்

1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஐ. தே. க. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் முறையே 36.9, 49.2 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றது. மறுபுறத்தில் ஸ்ரீ. ல. சு. க. இவ்விரு மாகாணங்களிலும் முறையே 34.8, 28.4 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றது. ஆனால், எமது துணையுள்ள இச்சதவீதங்களின் அடிப்படையில் மாத்திரம் நோக்குதல் சரியானதல்ல. வேறு இரு காரணிகளையும் அவதானித்தல் அவசியமாகும். முன்னணி பிராந்தியக் கட்சியான த. வி. கூ. தேர்தலில் போட்டியிடாமையே, இத்தேர்தலில் பெருந்தொகையான வாக்காளர் பங்கெடுக்காமையே ஆகிய வேறு இரு காரணிகளையும் கருத்திற் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

இத்தேர்தலில் ஐ. தே. க., ஸ்ரீ ல. சு. க. அடைந்த வெற்றியை அளவிட வேண்டுமாயின் விசேட சூழ்நிலைகளின் கீழ் வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ளாதிருந்தோரின் எண்ணிக்கை, இவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள்? த. வி. கூ. போட்டியிட்டிருந்தால் இவர்கள் எவ்வாறு நடந்திருப்பர் போன்ற அம்சங்களைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். விசேட சூழ்நிலைகளின் கீழ் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ளாதிருந்தோர் த. வி. கூ. ஆதரவாளர்களாவர். த. வி. கூ. போட்டியிட்டிருந்தால், இவர்கள் இக்கட்டு

அட்டவணை — 1

1981 இல் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்களின் சதவீதமும் 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மாவட்டரீதியில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வாக்குகளும்

மாகாணம்/ மாவட்டம்	இலங்கைத் தேர்தலில் தமிழரின் அளிக்கப் பட்ட வாக்குகள்				
	தமிழர்	தமிழர்	தமிழர்	மொத்தம்	வாக்குகள் பட்ட வாக்குகள்
	%	%	%	%	%
வட மாகாணம்	86.4	5.7	92.1	49.3	4.3
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்	95.3	2.4	97.7	46.3	4.6
வள்ளி மாவட்டம்	89.8	15.5	75.7	61.5	3.3
கிழக்கு மாகாணம்	39.9	1.2	42.1	74.7	1.8
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்	70.8	1.2	72.0	71.3	2.3
திருகோணமலை மாவட்டம்	33.8	2.6	36.4	71.4	1.9
நிகாமடுலை மாவட்டம்	20.1	0.4	20.5	79.8	1.3
(அம்பாறை)					

மையே ஆதரித்திருப்பார் என்ற எடுகோளின் அடிப்படையிலேயே நாம் இதனை ஆராய முனைகின்றோம். இதன்படி கட்சிகளின் நிலைபின்புறமாதிரி அமைந்திருக்கும். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் முறையே 15.5, 43.8 சதவீதங்களை ஐ. தே. க. பெற்றது; 20.1, 25.2 சதவீதங்களை ஸ்ரீ ல. க. க. பெற்றது. 1977 பொதுத் தேர்தலில் இம்முன்று கட்சிகளும் போட்டியிட்ட போது ஐ. தே. க. வட மாகாணத்தில் 7.7 சதவீத வாக்குகளை மாத்திரமே பெற்றது; கிழக்கு மாகாணத்தில் ஐ. தே. க. 38.0 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றது. 1977 தேர்தலுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் ஐ. தே. க. பெற்ற வாக்கு சதவீதம் அதிகரித்திருப்பது தெளிவாகத் தென்படுகின்ற போக்காகும். ஸ்ரீ ல. க. க. வைப் பொறுத்தவரையிலும், இக்கட்சி 1977 பொதுத் தேர்தலில் முறையே 14, 26.8 சதவீத வாக்குகளை இவ்விரு மாகாணங்களிலுமிருந்து பெற்றது. 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் இக்கட்சி வட மாகாணத்தில் பெருமளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தில் க. க., 1977 பொதுத் தேர்தலை விடவும் 12,000 வாக்குகளைக் கூடுதலாகப் பெற்ற போதிலும் சதவீத அடிப்படையில் சிறிது வீழ்ச்சி தென்படுகின்றது. உண்மையில் த. வி. கூ. ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட்டிருந்தால் இவ்விரு பிரதான கட்சிகளும் இம்மாகாணங்களில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளையே

பெற்றிருக்கும். இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் இவ்விரு கட்சிகளும் பெற்ற வாக்குகளை த. வி. க. பெற்றிருக்கும்.

1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் த. கா. பதிலாக த. வி. க. போட்டியிட்டிருந்தால், இவ்விரு மாகாணத்திலும் வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ளாதவர்களின் வாக்குகளும் த. கா. வாக்களித்தவர்களின் வாக்குகளும் த. வி. க. கட்டணிக்கே என்ற ஒரு எடுகோளின் அடிப்படையிலும் நோக்கலாம். இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் த. வி. க. அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 61.2, 29.6 சதவீதத்தை முறையே வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பெற்றிருக்கும். 1977 பொதுத் தேர்தலில் இக்கட்சி வடக்கில் 69.0 சதவீத வாக்குகளையும் கிழக்கில் 32.9 சதவீத வாக்குகளையும் பெற்றது. மேற்காணும் எடுகோளின் அடிப்படையில் 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் த. வி. க. போட்டியிட்டிருந்தால் உண்மையில் சதவீத அடிப்படையில் 1977 தேர்தலை விடவும் குறைந்த வாக்குகளையே பெற்றிருக்கும்.

மறுபுறத்தில், 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் த. வி. க. போட்டியிட்டு, இது வாக்காளர்களை (வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ளாதோர்) த. வி. க. வாக்களிக்கத் துண்டியிருந்திருப்பின், ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகள் 261,000 வாக்குகளால் அதிகரித்திருக்கலாம். இவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகள், 6,522,000 விருந்து 6,783,000 ஆக அதிகரித்திருக்கலாம். இச்சூழ்நிலையில் இரு பிரதான கட்சி

களும் பெற்ற வாக்குகளின் சதவீதம் குறைவடைந்து, ஐ. தே. க. 52.9 சதவீத வாக்குகளுக்குப் பதிலாக 50.9 சதவீத வாக்குகளையும் க. க. 39.1 சதவீத வாக்குகளுக்குப் பதிலாக 37.2 சதவீத வாக்குகளையும் பெற்றிருக்கும்.

இவ்விசேட அறிக்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நுண்ணாய்வு ஒத்தோர் ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு மாத்திரமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்போக்கு தொடர்ந்து இருப்பதால் ஒத்தோர் ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் டிசம்பர் பொதுதர அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பிலும் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளும் தன்னுடைய செய்யப்பட்ட வாக்குகளும் ஒப்பிட்டு நீதியான நிலைமை காட்டுகின்றது.

டிசம்பர் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பிலும் வட மாகாணத்திலேயே ஆகக் குறைந்த வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டன; குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம், வன்னி மாவட்டங்களிலே குறைந்த வாக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. முன்னைய தேர்தலிற் போன்றே இத்தேர்தலிலும் எண்மைய மாகாணங்களை விடவும் குறைந்த வாக்களிப்புப் போக்கு இடம் பெற்றுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, 1977 பொதுத் தேர்தலில் தீவனாவிய ரீதியில் சராசரியாக 86.1 சதவீத வாக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன; வட மாகாணத்தில் இது 70.8 சதவீதமாகவிருந்தது. பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பில் தீவனாவிய சராசரி 70.8 சதவீதமாக இருந்த அடிவேளை வட மாகாணத்தில் இது 60.1 சதவீதமாகவிருந்தது.

அட்டவணை— 2

1981 இல் இலங்கைத் தமிழர்களின் சதவீதம், 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குகளின் எண்ணிக்கை, அளிக்கப்பட்ட வாக்குகள், தன்னுடைய செய்யப்பட்ட வாக்குகள், ஐ.தே.க., ஸ்ரீல.க-க- பெற்றவாக்குகளின் விநிசாரம் மாகாண ரீதியில்

வடக்கு	இலங்கைத் தமிழர்	இந்திய தமிழர்	மொத்தம்	பதிவுசெய்யப்பட்ட வாக்குகள்	அளிக்கப்பட்ட வாக்குகள்	தன்னுடைய வாக்குகள்	ஐ.தே.க. பெற்ற வாக்குகள்	க.க. பெற்ற வாக்குகள்
கிழக்கு	86.4	5.7	92.1	612,798	49.3	4.3	26.9	34.8
மேல்	40.9	1.2	42.1	510,394	74.7	1.8	39.2	28.4
மத்திய	5.6	1.6	7.2	2,306,676	82.1	1.0	54.1	40.8
தென்	7.3	18.8	26.1	933,921	86.7	1.0	60.2	36.0
வட மேல்	0.6	1.3	1.9	1,154,342	83.4	1.1	49.0	42.2
வட மத்தி	2.7	0.5	3.2	985,180	85.8	0.9	56.6	39.1
தென்	1.5	0.1	1.6	406,218	85.1	1.0	51.8	41.2
சபாசமுலா	4.5	15.7	20.2	408745	85.8	1.3	53.9	38.5
மொத்தம்	2.2	8.9	11.1	808,750	86.1	1.1	54.0	40.5
மாகாணம்	12.1	5.6	18.2	8,145,024	81.1	1.2	52.9	39.1

இதற்கு மாசுக, திசெம்பர் பொது சன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பிலும் சீழக்கு மாகாணத்தில் கூடுதலான வாக்குகள் பதிவுசெய்யப் பட்டிருந்தன; மட்டக்களப்பு, திகாமடுல்ல, திருகோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களில் முறையே 70.3, 75.7, 68.7 சதவீதமாக இருந்தது. பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பின் சராசரி சதவீதமான 70.8 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இம்மாகாணங்கள் குறிப்பிடத்தக்க விழ்ச்சியைக் காட்டவில்லை எனலாம். அக்டோபர் மாதத் தேர்தலுக்குரிய 81.1 சராசரிச் சதவீதத்திலிருந்து டிசம்பர் மாதத் தேசிய சராசரி 70.8 சதவீதமாக விழ்ச்சி அடைந்துள்ளமையை இங்கு கருத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பின்போது வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் எதிராகவே கூடுதலான வாக்குகள் கிடைத்தன. வடமாகாணத்தில் 14 சதவீத வாக்குகளே ஆதரவாக அளிக்கப்பட்டன. (யாழ்ப்பாணத்தில் 8.7 சதவீதமும் வன்னியில் 34.3 சதவீதமும்) பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பில் ஆகக் குறைந்த சதவீத வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டமை, நாட்டின் மொத்தச் சராசரி விதத்தில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி உள்ளது. ஜனநாயக தேர்தலில் வாக்களிக்காதிருந்த யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பெருந்தொகையான வாக்காளர்கள் பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்; அக்டோபரில் 47.1 சதவீதமாக இருந்த வாக்களிப்பு விதிகாராரம் டிசம்பரில் 60.1 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் அக்டோபர் மாத வாக்களிப்புடன் டிசம்பர் பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பை ஒப்பிடுமிடத்து, டிசம்பர் மாத வாக்கெடுப்பில் வாக்குப் பதிவு விழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. எனினும், இரண்டினைய மாகாணங்களில் வாக்குப் பதிவு விழ்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் புறக்கணிக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது. அக்டோபரில் 73.8 சதவீதமாக இருந்த வாக்களிப்பு டிசம்பரில் 72.1 சதவீதமாக விழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. இது 1.7 சதவீத விழ்ச்சியாகும்.

பொருளியல் தோக்கு, டிசம்பர் 1982

ஐ. தே. கட்சியை நோக்கி பெயர்வு மாவட்ட நிதியான பகுப்பாய்வு

— டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத்

1982ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனநாயக தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி நாட்டிலுள்ள 22 மாவட்டங்களில் 21ல் பெரும்பான்மைகளைப் பெற்றது. 1977ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சி சாதித்ததுடன் ஒப்பிடுகையில், 1982ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அக்கட்சி பெற்ற வாக்குகளின் சதவிகித வரிசையான மாற்றத்தையும் முறையையும் ஆராய்வதற்கு கண்டு முயற்சியெடுக்கப்படுகிறது. எனினும், சில சமயங்களில் பகுப்பாய்வைத் தெளிவாக்குவதற்காக, இந்தேர்தலில் ஸ்தலங்கா சுதந்திரக் கட்சி பெற்ற வாக்குகளின் தொகையைக் குறிப்பிடுவதையொழியாமல், அத்துடன், ஜனநாயக தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைத் தொழிலாளர்களால் ஆதரித்த அதேவேளையில், ஸ்தலங்கா சுதந்திரக் கட்சியைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மகாஜன எக்ஸ்த் பொழுதியும் லங்கா சமசமாலக் கட்சியின் ஒரு பிரிவினரும் மற்றொரு சில இடங்களில் உதிரிக் குழுக்களும் ஆதரித்தார்கள் என்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

1977ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சி 22 மாவட்டங்களில் 16ல் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட வாக்குகளைப் பெறவில்லை வெற்றிபெற்றது. இந்தப் 16 மாவட்டங்களில் 9ல், அல்தாவது கொழும்பு, குருநாகல், மாத்தறை, பதுளை, புத்தளம், அம்பாந்தோட்டை, மாத்தளை, பொலநறுவை ஆகியவற்றில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 55 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட வாக்குகளை ஐ. தே. கட்சி பெற்றது. ஆனால், 1982ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனநாயக தேர்தலின் முடிவுகளில் இந்நிலை பிரதிபலிக்கவில்லை. எனினும், அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட வாக்குகளை ஐ. தே. கட்சி பெற்ற மாவட்டங்களின் தொகை 14க்குக் குறைந்துவிட்டது. இத்தகைய பெரும்பான்மை பெறப்பட்ட

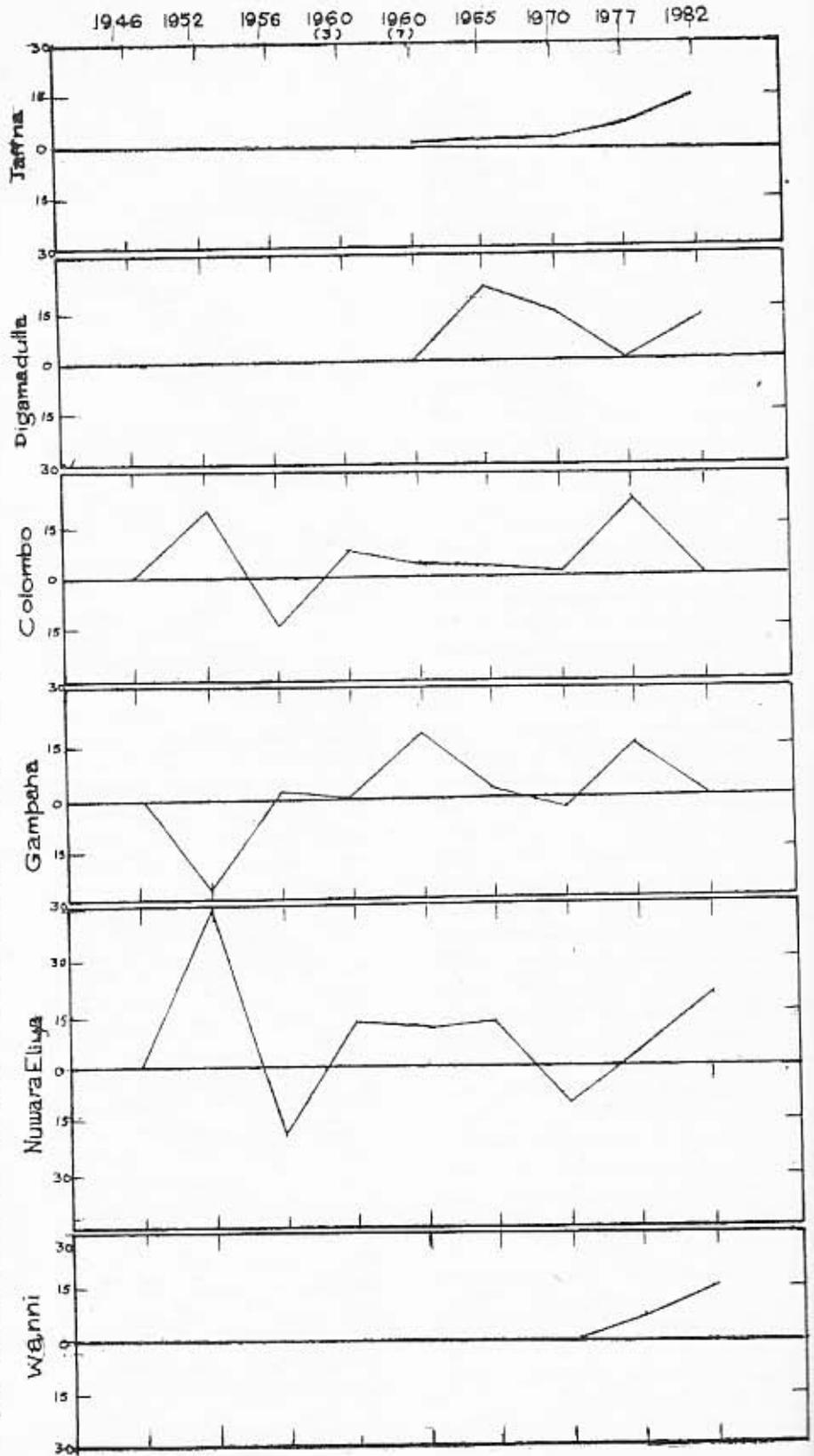
மாவட்டங்களும் 1977ம் வருட நிலைமையிலிருந்து சற்றே மாறிவிட்டன. இவ்விதமாக, 1977ல் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட வாக்குகளை ஐ. தே. கட்சி பெற்ற மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை, அனுராதபுரம் மொனாகலை ஆகிய மாவட்டங்கள் 1982ம் ஆண்டில் 50 சதவிகிதத்துக்குக் குறைவான பெரும்பான்மைகளையே பதிவு செய்தன. ஆனால், கொழும்பு, குருநாகல், கண்டி, பதுளை, கேகாலை, புத்தளம், திருமதுள, நுவரெலியா, மாத்தளை, பொலநறுவை ஆகிய மாவட்டங்களில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் ஐ. தே. கட்சியின் பங்கு 1982ம் ஆண்டில் சாதிக்கப்பட்ட 55 சதவிகித இலக்கைக் கூட மிஞ்சிவிட்டது. மேலும், நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் ஐ. தே. கட்சியின் பங்கு 1977ம் ஆண்டில் அது பெற்ற நிலைக்கு மேல் 20.14 சதவிகிதம் அதிகரித்துவிட்டது.

1977ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சியின் நிலையுடன் ஒப்பிடுகையில், 1982ம் ஆண்டில் அக்கட்சி பத்து மாவட்டங்களில் பெற்ற வாக்குகள் அதிகரித்துவிட்டன. இதேவேளை 12 மாவட்டங்களில் அது 1977ம் ஆண்டில் பெற்ற வாக்குகளைவிடக் குறைவாகப் பெற்றது. எனினும், 1982ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைத் தவிர மற்றெல்லா மாவட்டங்களிலும் ஐ. தே. கட்சி தெளிவான பெரும்பான்மைகளைக் கொள்புற்றது. கிழே தரப்பட்டுள்ள வரையுகள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு முந்திய பொதுத் தேர்தலிலும் ஐ. தே. கட்சி பெற்ற வாக்குகளில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் அளவையும் போக்குகளின் முறையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வருடம் ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகளின் தக்கத்தை அளவிட வேண்டுமாயின், 1977ம் வருட நிலையிலிருந்து

1982 ம் வருட நிலைவரை நடந்த
துள்ள பெயர்ச்சி அல்லது மாற்
ரத்தை ஆராய்வது பயனுடைத்து.

1977 ம் ஆண்டிலும் 1982ம்
ஆண்டிலும் ஒவ்வொரு மாவட்
டத்திலும் ஐ. தே. கட்சிக்கு ஆதா
வாக அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளை
ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம்
இதை அறிந்துகொள்ளலாம். இப்
பக்கங்களில் பிரகரிக்கப்பட்டிருக்
கும் வரைபுகளில் பூச்சியத்தைக்
காட்டும் கோடு முந்திய தேர்தல்
வருடத்தில் அளிக்கப்பட்ட
மொத்த வாக்குகள் எனக் கண்டு
கொள்ளலாம். ஆகலால், ஒரு
குறிப்பிட்ட வருடத்தில் பெறப்
பட்ட வாக்குகளின் தொகையில்
ஏற்பட்ட அதிகரிப்போ அல்லது
குறைவோ அடிப்படை வருடத்
தைக் குறிக்கும் பூச்சியக் கோட்
டைக் கொண்டு அளவிடப்பட்டது.
இவ்விதமாக, ஏந்தத் தேர்தலிலும்
ஏற்பட்ட சதவிகித மாற்றம் இந்
தக் கோட்டுக்கு அப்பாலுள்ள
புள்ளியாகும். இந்த அடிப்படையி
ல், எல்லா 22 தேர்தல் மாவட்
டங்களிலும் கண்டி, நுவரெலியா,
வன்னி, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்
பாணம், திகமதுள ஆகிய மாவட்
டங்களில்தான் 1982 ம் ஆண்டில்
மிக அதிகமான வாக்குகளின் விகி
தம் பெறப்பட்டது.

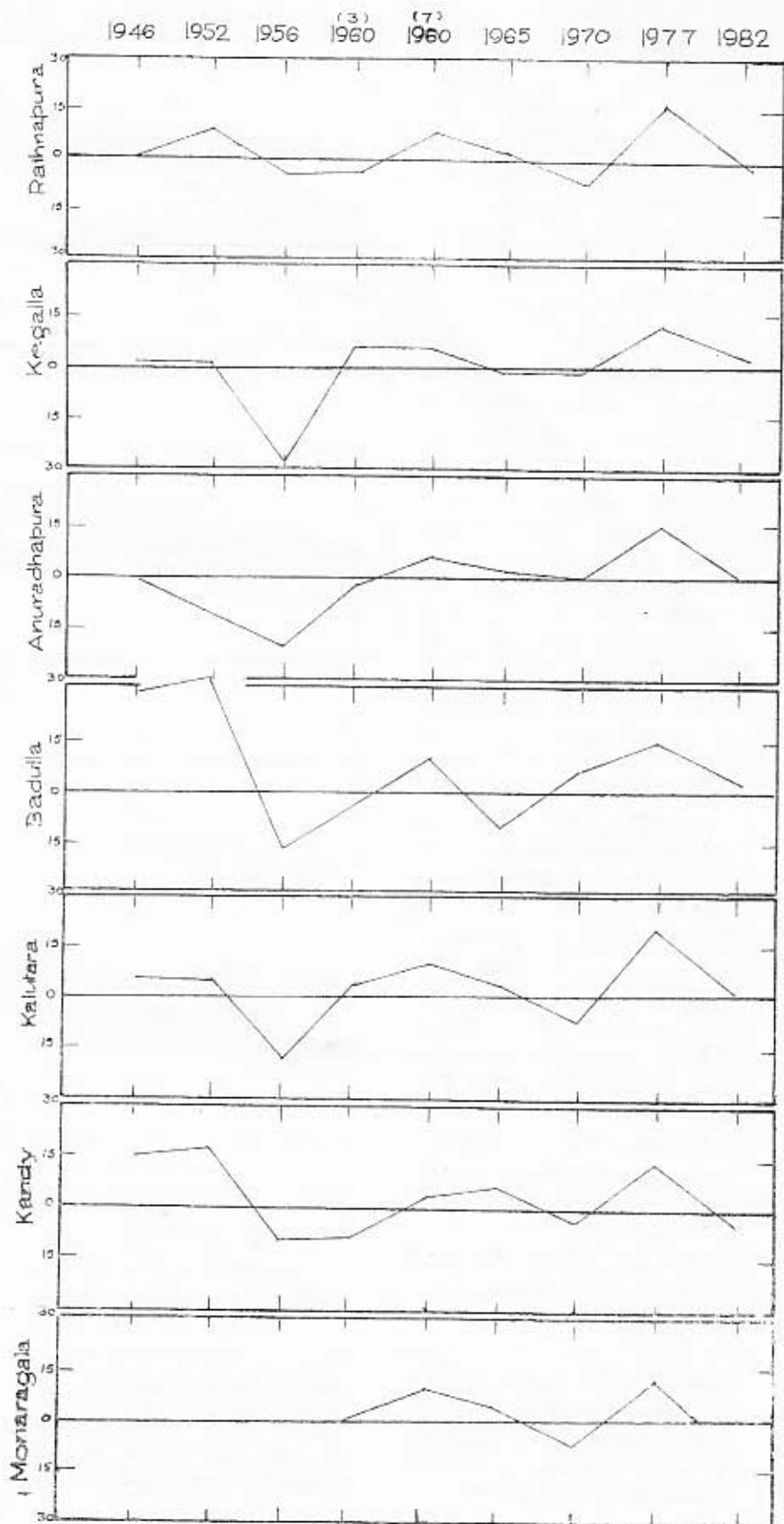
கண்டி மாவட்டத்தில் ஐ. தே.
கட்சி பெற்ற வாக்குகள் அதி
கரித்ததற்கும், ஒருவேளை 1977 ம்
ஆண்டில் நிலைய பழிலங்கா
சுதந்திரக் கட்சியின் ஜனாதிமான்
தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கும்
சம்பந்தமிருக்கலாம்; (1981 ம்
ஆண்டில் 38.9%, 1977 ம் ஆன்
டில் 32.7%) இம்மாவட்டத்தில்
உள்ள தோட்டத் தமிழ்த் தொழி
லாளர்க்கிடமிருந்து ஐ. தே. கட்
சிக்கு ஆதாவாக மிக அதிகமான
வாக்குகள் கிடைத்தன; (1981 ம்
ஆண்டில் கண்டியிலுள்ள தோட்ட
இந்தியத் தமிழர்களது வாக்கு
களின் சதவிகிதமும்) அக்குறளை,
உடுவார, கம்பளை போன்ற
பகுதிகளிலுள்ள அரசாங்கத்தின்
தாராளமாகிய பொருளாதார்க்
கொள்கையினால் நன்மையடைந்த
வர்த்தக நோக்குள்ள முஸ்லிம்
சமூகத்தினர் அரசாங்கத்தை ஆத
ரித்து அளித்த வாக்குகளும் ஐ.
தே. கட்சிக்குக் கிடைத்திருக்க
லாம்.

பாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தடைபெற்ற வாக்களிப்பிலுள்ள ஒரு கவனிக்கத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகளின் தொகை 1977 ம் வருடத் தொகையவிட 17.05 சதவிகிதம் அதிகரித்து விட்டதாகும். இதேவேளையில் பூலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு 33.94 சதவிகித வாக்குகளும் தமிழக காங்கிரஸ் 44 சதவிகித வாக்குகளும் பெற்றன. தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பங்கு பற்றாததன் காரணமாக வாக்களிப்பு முறையினால் ஏற்பட்ட திரிபும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு ஆதரவான பெருந்தொகையான வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டதால், அதை வன்செயல்களுக்கு எதிரான வாக்காக வியாக்கியானது செய்யலாம். தேர்தலை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பகிஷ்கரித்த போதிலும், கூட்டணிக்கு ஆதரவான வாக்குகளின் ஒரு பகுதி போடப்பட்டது. இவ்வாக்குகளில் பெரும்பாலானவை தமிழக காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்கு ஆதரவாகப் போடப்பட்டிருந்தாலும், இவற்றில் ஒரு பாகம் ஐ. தே. கட்சிக்கும் போடப்பட்டிருப்பது சாத்தியம். எனினும் ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த இந்த வாக்குகளின் தொகை, அக்கட்சியை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட அகில இலங்கை தமிழக காங்கிரஸையும் பூலங்கா சுதந்திரக் கட்சியையும் சேர்ந்த அபேட்சகர்களுக்குக் கிடைத்த வாக்குகளை விட மிகக் குறைவாயிருந்தது.

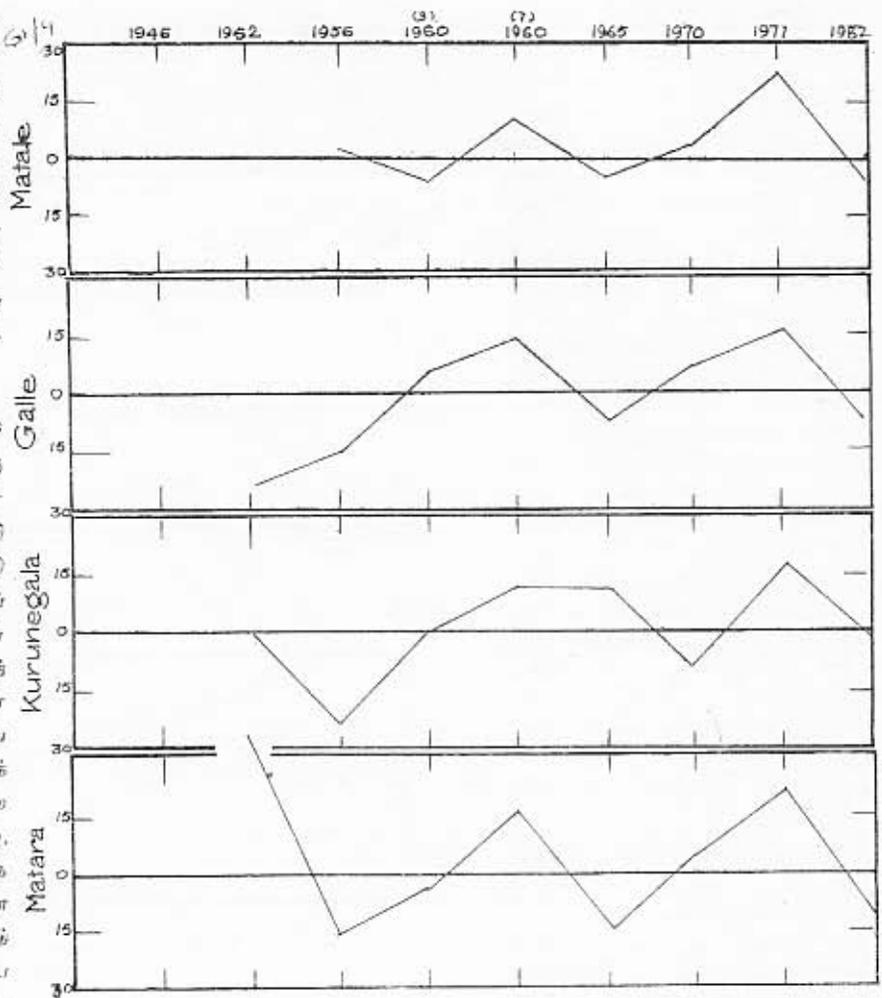
1977 ம் ஆண்டிலும் 1982ம் ஆண்டிலும் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் தொகையுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, நுவரெலியா மாவட்டத்தில் ஐ. தே. கட்சியின் அபேட்சகராக ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட்டவருக்குக் கிடைத்த வாக்குகளின் தொகையே முழு நாட்டிலும் இக்கட்சி பெற்ற மிக உயர்ந்த தொகையாகும். அது அம்மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 63.10 சதவிகித மாயிருந்தது. கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் இம்மாவட்டத்தில் ஐ. தே. கட்சி பொதுவாகப் பலம் வாய்ந்ததாக இருந்த போதிலும்கூட, 1977 ம் ஆண்டில்

பொருளியல் தோக்கு, டிசம்பர் 1982

ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகள் 1970 ம் ஆண்டில் கிடைத்ததை விடக் குறைவாக இருந்தன. 1982 ம் ஆண்டில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் ஐ. தே. கட்சி 1977 ம் வருடத்தில் பெற்றதைவிட இவ்வளவு பெரிய விசைத்தில் தனது பங்கை ஏன் அதிகரித்துக்கொள்ள முடிந்தது என்பதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

இம்மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களிலும் வாக்காளர்களிலும் ஒரு நியாயமான சதவிகிதத்தினர் பிரதானமாக இந்திய வம்சாவழி மீனாரான தோட்டத் தொழிலாளர்களாவர். 1977 ம் வருடப் பொதுத் தேர்தலில் அவர்கள் தங்கள் வாக்குகளை இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாகப் போட்டு, தங்களுக்கிடையே யிருந்து ஒருவரை எம். பி. யாகத் தெரிவு செய்வதில் வெற்றிபெற்றனர். 1948 ம் ஆண்டிலிருந்தே ஐ. தே. கட்சியை ஆதரித்துவந்த இந்த எம். பி. யும் 1977 ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சி அதிகாரத்துக்கு வந்ததும் மந்திரி சபையைச் சேர்ந்த ஓர் அங்கத்தவராக உயர்த்தப்பட்டார். ஒருவேளை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முன்பு தங்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு வந்த வசதிகளை இப்பொழுது பெற முடிந்திருக்கலாம். மேலும், சிறிய — சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இந்திய வம்சாவழியினரான தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வாக்குரிமையளிக்கும் முறை துரிதப்படுத்தப்பட்டது. அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகித்த இந்த எம். பி. 1982 ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சி அபேட்சகருக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்குமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். துவரெலியா மாவட்டத்தில் ஐ. தே. கட்சிக்கு ஆதரவான இவ்வளவு பெரும் தொகையான வாக்குகள் கிடைத்ததற்கு இதுவே பிரதான காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

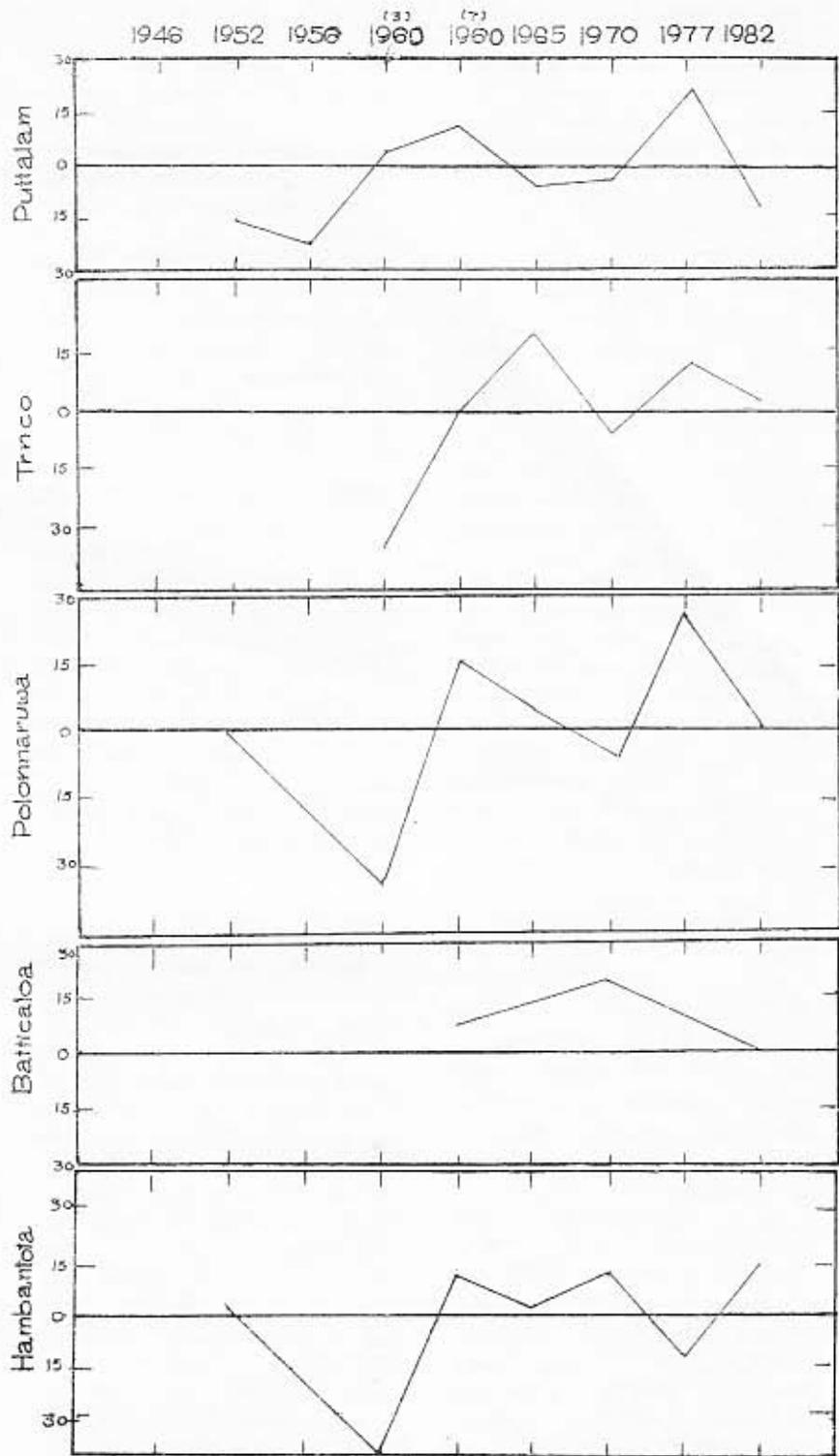

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, ஐ. தே. கட்சி 1977 ம் ஆண்டில் பெற்றதைவிட 14.59 சதவிகிதம் அதிக வாக்குகளைப் பெற்றது. இம்மாவட்டத்தில், 1960 ம் வருடம் ஜூலை மாதத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலிலிருந்து ஐ. தே. கட்சி பெற்று வந்த வாக்குகளின் தொகை 1970 ம் ஆண்டுவரை இடையருது அதிகரித்து வந்துள்ளது; ஆனால் 1977 ம் ஆண்டில் அத்தொகை 10.9 சதவிகிதம் குறைந்தது. 1977 ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இந்த வீழ்ச்சிக்குப் பிரதான காரணம் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி இங்கு பிரசன்னமாயிருந்ததாகும். இவ்விதமாக, 1977 ம் வருடத் தொகைக்கு மேல் 14.59 சதவிகி

தம் 1982 ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு 1970 ம் ஆண்டில் அக்கட்சி பெற்ற பெரும் பான்மையைக்கூட மிஞ்சிவிட்டது. இங்கே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பகிஷ்கரிப்பு அவ்வளவாகப் பயன்தரவில்லை. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வாக்களித்த 46 சதவிகித வாக்காளர்களுக்கு எதிராக இங்கு 71 சதவிகித வாக்காளர்கள் வாக்களித்தனர். மேலும், அது இன்னொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் கைக்கொள்ளப்படும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை இங்குள்ள தமிழ் மக்களில் ஒரு பகுதியினர் தெளி பொருளியல் தோக்கு, டிசம்பர் 1982

வாக நிராகரித்துவிட்டனர் என்பதே அங்வுள்ளமை. அத்துடன், இம்மாவட்டத்தில், தற்போதைய அரசாங்கத்தின் தாராளமாகிய வர்த்தகக் கொள்கையினால் நன்மையடைந்துள்ள முஸ்லிம் சமூகத்தினர் (இவர்களில் பணக் காரர்களாயுள்ளவர்கள் எம் பொழுதுமீ வர்த்தகர்களாகவே இருந்துள்ளனர்) பெரும்பாலும் ஐ. தே. கட்சியையே ஆதரித்துள்ளனர்.

ஐ. தே. கட்சி பெற்ற வாக்கு களின் அதிக இலங்கை சதவிகிதத்தில் அடிப்படையில் நோக்கும் போது, இக்கட்சிக்குக் கரையோர மாகாணங்களில்விட மத்திய பிரதேசத்தில் அதிக ஜனாதிமான் இருந்துவருவதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்விதமாக, குறிப்பாகத் தென் மாகாணத்தில் உள்ள மாவட்டங்களில் ஐ. தே. கட்சி மீது மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற அபிமானம் 1977ம் ஆண்டில் இருந்ததைவிடச் சற்றுக் குறைந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மதாரணமாக, காலி மாவட்டத்தில் ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகள் 4.26 சதவிகிதமும், மாத்தறை மாவட்டத்தில் 5.97 சதவிகிதமும், அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் 9.72 சதவிகிதமும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. ஐ. தே. கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள இவ்விழ்ச்சிக்குரிய காரணங்களில் இளைஞர்களான வாக்குகளினர் ஆதரவை வார்த்திருக்கும் ஜனநாயக விழுக்கி பொழுளை (தேர்களில் போட்டியிட்ட ஒரு புதிய அரசியல் கட்சி)யின் பிரச்சனமும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். 1977ம் ஆண்டில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு எதிரான வாலியர்களின் வாக்குகளில் பெரும்பகுதி ஐ. தே. கட்சிக்கு ஆதரவாக அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாக்குகளில் ஒரு பகுதி 1982ம் ஆண்டில் ஜனநாயக விழுக்கி பொழுளைக்குத் திசையாயிரியிருக்கலாம். ஆனால், காலி மாவட்டத்திலும் மாத்தறை மாவட்டத்திலும் போட்டியிட்ட மற்றப் பாரம்பரிய இடதுசாரிக் கட்சி 1977ம் ஆண்டில் பெற்றதைவிட வெகு குறைவான வாக்குகளையே 1982ம் ஆண்டில் பெற்றது; இதேவேளை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, கம்புலிவில் கட்சியின் ஆதரவுடன் பொருளியல் தோக்கு, டிசம்பர் 1982

1977ம் ஆண்டில் பெற்றதைவிட அதிக வாக்குகளை 1982ம் ஆண்டில் பெற்றது; இடதுசாரிகளை ஆதரிக்கும் வாக்குகள் 1982 ஆண்டில் குறிப்பிடத்தக்கவாறு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு

மாறிவிட்டன என்பது இதற்குக் கூறப்படுகிறது ஒரு வியாக்கியானம். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு ஆதரவான வாக்குகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பின் விளைவாகவே தென் மாகாணத்தில் ஐ. தே. கட்சியின்

ஐரோப்பிய மானம் விழ்ச்சியடைந்திருக்கலாம் எனத் தோன்றிய போதிலும், நென் மாகாணத்தில் பிரதானமாக மாத்தறை மாவட்டத்திலும் காலி மாவட்டத்திலும் கான் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு ஆதரவான வாக்குகள் அதிகரித்தன. கம்பூனிட் கட்சி 1977ம் ஆண்டில் மாத்தறை மாவட்டத்தில் 16 சதவிகித வாக்குகளையும் காலி மாவட்டத்தில் 6 சதவிகித வாக்குகளையும் பெற்றது; அந்த வாக்குகளில் பெரும்பகுதி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வாக்குகளை அதிகரிக்கப் போயிருக்கலாம்.

அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலும் ஐ. தே. கட்சியின் ஐரோப்பிய மானம் 9.72 சதவிகிதம் விழ்ச்சியடைந்திருந்த போதிலும், அம் மாவட்டத்தில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்குள் ஐரோப்பிய மானத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு மிகச் சிறிய அளவையாகும். மொத்தத்தில், மற்ற அபேட்சகர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து இம்மாவட்டத்தில் தங்களுடைய மொத்த வாக்குகளை 1977ம் ஆண்டிலிருந்து 7.58 சதவிகிதத்திலிருந்து 1982ம் ஆண்டில் 15.37 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்துக் கொண்டனர். இம் மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் ஒப்பியல் ரீதியாக ஐ. வி. பொழுதின் இல்லவையுடைய சதவிகித வாக்குகள் கிடைத்திருப்பதனால், கருத்து வேறுபாடு கொண்ட வாக்காளர்கள் ஐ. வி. பொழுதின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கலாமென்றும் பவேண்டியிருக்கிறது.

ஐ. தே. கட்சி 1977ம் ஆண்டில் பெற்றதைவிடக் குறைவான வாக்குகளை (அல்காவது 4.37 சதவிகிதம்) 1982ம் ஆண்டில் பெற்றுள்ள இன்னொரு மாவட்டம் மாத்தறையாகும். ஐ. தே. கட்சி 1965ம் ஆண்டிலிருந்து இம்மாவட்டத்தில் தனக்குள்ள ஐரோப்பிய மானத்தை தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்துள்ளது. 1970ம் ஆண்டில் இது 1965ம் ஆண்டிலிருந்ததற்கு மேல் 5.4 சதவிகிதமும், 1977ம் ஆண்டில் இது 1970ம் ஆண்டிலிருந்ததற்கு மேல் 19.6 சதவிகிதமும் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. எனினும், 1982ம் ஆண்டில் தடைபெற்ற வாக்களிப்பில் அது விழ்ச்சியுற்றது.

மொனராலை மாவட்டத்திலும் ஐ. தே. கட்சியின் ஐரோப்பிய மானம் 1977ம் ஆண்டிலிருந்து அதன் நிலையின் ஒப்பிடுகையில் சுமார் 1 சதவிகிதம் குறைந்துவிட்டது. இங்கும் கருத்துவேறுபாடுகொண்ட வாக்காளர்கள் அதிகமாக ஐ. வி. பொழுதின் பக்கம் போய்விட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இக்கட்சியின் அபேட்சகர் இம்மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் 6.9 சதவிகிதத்தைப் பெற்றார். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 1977ம் ஆண்டிலிருந்து அதன் நிலைக்கு மேல் 1.5 சதவிகிதம் அரும்பொட்டாக அதிகரித்துக் கொண்டது.

அனுராதபுர மாவட்டத்திலும் ஐ. தே. கட்சியின் ஐரோப்பிய மானம் 1977ம் ஆண்டிலிருந்து அதன் நிலையின் 3.45 சதவிகிதம் விழ்ச்சியுடையதாய் காணப்பட்டது. இங்கு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி இதே சதவிகித (3.48 சதவிகிதம்) ஆதரவை அதிகரித்துக் கொண்டது. எனினும், ஐ. வி. பொழுதின் இம்மாவட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவாறு 5.9 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற்றது. இந்த வாக்குகள் 1977ம் ஆண்டில் இரு பார்பரை இடதுசாரிக் கட்சிகள் (கம்பூனிட் கட்சியும் லங்கா சமசமாயக் கட்சியும்) பெற்றவையாகும்.

ஐ. தே. கட்சி 1977ம் ஆண்டில் பெற்ற நிலையிலிருந்து விழ்ச்சியுற்ற இன்னொரு மாவட்டம் பொல்தறுவையாகும். எனினும், இங்கு ஐ. தே. கட்சியின் விழ்ச்சி அரும்பொட்டாக 1.5 சதவிகிதமே யாகும். இங்கும் ஐ. வி. பொழுதின் ஒப்பியல் ரீதியாகப் போரதரவைத் தாட்டியுள்ளது. இக்கட்சி இந்த மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் 7.7 சதவிகிதத்தைப் பெற்றது. ஐ. வி. பொழுதின், ஐ. தே. கட்சியிலும் பார்க்க ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் செலலிலேயே (ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வாக்குகள் 3.8 சதவிகிதம் விழ்ச்சியுற்றன) அதிக ஆதரவை ஈட்டியுள்ளது. ஐ. தே. கட்சியின் வாக்குகள் குறைந்துள்ள மற்றும் ஐந்து மாவட்டங்கள் கம்பஹா, களுத்துறை, குருநாகல், பதுளை, இரத்தினபுரி ஆகியன. இம்மாவட்டங்களில் எல்லாம் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஐ. வி. பொழுதின்மேல் அதிக

வாக்குகளைப் பெற்றுள்ளன. (கம்பஹாவில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 5%, ஐ. வி. பொ. 3.4%, களுத்துறை ஸ்ரீ ல. சு. க. 20%, ஐ. வி. பொ. 3.4%, பதுளை ஸ்ரீ ல. சு. க. 7%, ஐ. வி. பொ. 3.2%, குருநாகல் ஸ்ரீ ல. சு. க. 5.9%, ஐ. வி. பொ. 3.5%, இரத்தினபுரி ஸ்ரீ ல. சு. க. 14.5%, ஐ. வி. பொ. 3.2%)

எனினும், முழு நாட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கினால் (வட மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் குறைந்த அளவில் தடைபெற்ற வாக்களிப்பின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிரிபுகள் ஒரு புறமிருக்க), கூட்டுமொத்தத்தில் 1982ம் ஆண்டில் ஐ. தே. கட்சியின் ஐரோப்பிய மானம் 1977ம் ஆண்டில் இருந்த அதன் நிலைக்கு மேல் அதிகரித்துள்ளதென்பது வெளிப்படையான அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து, அக்கட்சியின் ஐரோப்பிய மானம் 1977ம் ஆண்டில் இருந்த 50.6 சதவிகிதத்திலிருந்து 1982ம் ஆண்டில் 52.9 சதவிகிதத்துக்கு அமீலிருத்தியடைந்துள்ளது. இரண்டாவது மிகப் பெரிய அரசியல் கட்சியான ஸ்ரீ ல. சு. கட்சியும் தனது ஐரோப்பிய மானத்தை 1977ம் ஆண்டிலிருந்து 29.7 சதவிகிதத்திலிருந்து 1982ம் ஆண்டில் 38.6 சதவிகிதத்துக்கு அமீலிருத்தி செய்து கொண்டது.

முன்பு தடைபெற்ற சகல தேர்தல்களையும் கவனிக்குமிடத்து முழு நீகழ்வுப் போக்கிலும் காணப்படும் மிகமுக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், முந்திய (1977ம் ஆண்டு) தேர்தலொன்றில் தாங்கள் அமோக ஆதரவளித்து அதிகாரத்துக்குத் தெரிவு செய்த ஒரு கட்சியிலிருந்து வாக்காளர்கள் 1982ம் ஆண்டில் முதல் முறையாக விலகிச் சென்றுவிட்டவர்களை என்னவாகும்.

மேலும், இக்கட்சிக்கு ஆதரவாக அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் தொகை 1956ம் ஆண்டிலிருந்து கடந்த ஆறு பொதுத் தேர்தல்களில் ஒவ்வொன்றிலும் தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்துள்ளது. அதேவேளையில் இக்கட்சியை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டிருந்த பிரதான கட்சிக்குத் தடைபட்ட ஆதரவில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் காணப்பட்டுள்ளன.

ஏகாதிபத்தியத்தின் கலைப் பொருட் கொள்கை

சட்ட அம்சங்கள்

யுத்த காலத்திலே கைப்பற்றப் பட்ட அல்லது சூறையாடப்பட்ட கலாசாரச் சொத்துக்களைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கடமைப்பாடு உண்டெனும் மருத்து நிச்சயமாகப் புதிய தொன்றன்று. தங்களுடைய கலாசாரப் பொருள்களைத் தற் போது வைத்திருப்போர்மீது அரசியல் தீர்ப்பந்தத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான ஒர் உபாயமாக மூன்றாம் உலகத்திலும் புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதொன்றல்ல இதுவென்பது திண்ணம். ஒரு பாரந்த அளையில் மேற்கிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கொள்கைகளைக் கையாளுவதற்கு மட்டுமே தங்கள் முயன்றுவருவதாகத் தெற்கு வரப்பெறு நிமாயம்நான். புராதன சிரோக்க நாட்டில் நிலவிய ஐரோப்பாவின் முதலாவது நாடக ரீகத்தில் இக்கருதுகோள் உருப்பெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து வந்த 2,000 ஆண்டுகளாக அது மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துரைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பொழுது அது சர்வதேச சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள போதிலும், தனிப்பட்ட நாட்டு அரசாங்கங்களின் உள்நாட்டுச் சட்டங்களுடன் அடிக்கடி போதுகிறது. உதாரணமாக, பிரிட்டிஷ் தூதன்களைப் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் 1963ம் வருடத்திலே சிரிட்டிஷ் தூதன்களைச் சட்டத்துக்குப் பின்னால் தஞ்சமடைகின்றன. இச்சட்டம் சிரிட்டிஷ் தூதன்களின் சொத்துக்களில் எதுவும் பாரதினம் செய்யப்படலாகா கெளத் திட்டவட்டமாகத் தடை விதிக்கின்றது. பிரான்ஸிலுள்ள ஓவர் அரண்மனையும் இதே போலப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

எனினும், மூன்றாம் உலகம் தனது கலாசாரச் சொத்துக்களைத் திரும்பப் பெற இப்பொழுது நாடியுள்ள கொள்கை, எந்த நாடுகளிடமிருந்து அச்சொத்துக்களைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு மூன்றாம் உலகம் இப்பொழுது முயன்று வருகிறதோ அந்த நாடுகள் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக எவ்வளவோ உச்ச

பொருள் வாதிட்டு வந்துள்ள அதே கொள்கைதான் என்பதில் எக்கேள்விக்கும் இடமில்லை. இங்கிலாந்தைப் பொறுத்தவரையாவது, கலாசாரச் சொத்துக்களைத் திரும்பித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளும் நாடுகள் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று புராதன தேசவழமையில் தெளிவாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள மீளவிப்புக் கொள்கைக்கு மேல் முறையிடுமெய்யல்லாம், இது 1963ம் வருடத்திய சட்டம் போன்ற சட்டசபையால் தீர்மானிப்பப்பட்ட சட்டத்தைவிடப் பழமையானதும் பாரந்த ஏற்புடைமையைக் கொண்டதாகும்.

மேற்கிலுள்ள மீளவிப்புக் கொள்கை (அத்யாயமாகப் பறிக்கப்பட்ட கலாசாரச் சின்னங்களை உரிய நாடுகளுக்குத் திரும்பிக் கொடுக்கும் கொள்கை) பற்றி முதன்முதலாக எடுத்துரைத்தவர் புராதன சிரோக்க சரித்திராசிரியரான போலிபியஸ் (கி. மு. 200—118) எனத் தெரிகிறது.

இதைவிடச் சுவாசம்மயமான சம்பவமொன்று — என்னென்ற அநிலம் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கவாதம் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் தற்போதைய நிலைமைக்கு மிக நேரடியாக ஒப்பானதாகும் — சுமார் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உரோம ஏகாதிபத்தியம் முழித்தோங்கிய காலத்தில் நடைபெற்றது. உரோமாயிரியைச் சேர்ந்த நாவல்லாரும் சட்ட அறிஞருமான சிரிரோ (கி. மு. 106—43) 'இன் லொம்' என்னும் தமது பிரசித்திபெற்ற வழங்கில் உரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து குடியேற்ற நாடான லிசிலியின் ஆளுநரை (கவர்னர்)ச் சாடினார். பிரதானமாக, அல்வானூர் தமது சொந்த உடைமைகளின் அலங்கரிப்புக்காக லிசிலியின் பொது சூப்பகச் சின்னங்கலையும் ஆய்வைக் களையும் சூறையாடிய அளவுக்காகவே சிரிரோ அவரைத் தாக்கினார். லிசிலியின் முன்மைய குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்க அதிபதிகளான வட ஆபிரிக்க இராஜ்யமான கார்த்தேஜை வெற்றி

— ஜூடித் விதால் ஹால்

கொண்ட உரோம இராணுவத்தளபதி லிசிலியோ நடந்துகொண்ட விதத்துக்கு இது எதிரிடையாயிருப்பதாக சிரிரோ எடுத்துக்காட்டினார். 'லிசிலி அடிக்கடியும் நெடுங்காலமாகவும் கார்த்தேஜினியர்களின் கொள்கை செயல்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதை யறிந்த (லிசிலியோ), லிசிலியர் எல்லோரையும் ஒன்றுகூட்டி, தங்க்கரிடமிருந்து என்னென்ன பறிக்கப்பட்டுள்ளனவென்பதைச் சரியாக கண்டுபிடிக்குமாறு உத்தரவிட்டான். ஒவ்வாரு நகருக்கும் சொந்தமானதாகக் காணப்படும் சகல பொருள்களையும் திரும்பப் பெறும் தருவதாக உறுதி கூறினார். லிசிலியின் ஆளுநர் வெகுக்கெதிராக சிரிரோ எடுத்துக்காட்டிய நிமாயங்களின் விளைவாக, குறிப்பாக அவர் நடத்திய கலாசாரக் கொள்கைகளுக்கான நஷ்டசுடாக அவர்மீது 45 மில்லியன் செண்டர்ஸ் (உரோம நாணயமான செண்டர்ஸ் 2½ உழுதைகளின், மின்னர் 4 உழுதைகளின் பெறுமதியுடையது) அபாரதம் விதிக்க உரோம சனாட் சபை இணங்கியது.

ஆனால், 19ம் நூற்றாண்டளவில் தான், அதியாயமாகக் கொள்ளப்பட்ட கலாசாரச் சொத்துக்களை நஷ்டம் கட்டித் திரும்பிக் கொடுப்பது பற்றிய சம்மிரதாயம் முறைப்படி வகுக்கப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய விலந்தரிப்பு உச்சக் கட்டத்தில் இருந்தபோது இச்சம்மிரதாயம் உருவாக்கப்பட்ட போதிலும், ஐரோப்பிய யுத்த அரங்கங்களுக்கு மட்டுமே அது ஏற்புடைத்தாயிருப்பதாகவும், குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கத்திலுள்ள நாடுகளில் நடைபெறும் யுத்தங்களுக்கு அது பொருந்தாநிருப்பதாகவும் நோன்றுகிறதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நெப்போலியன் (பிரெஞ்சு இராணுவத் தளபதியும் சக்கரவர்த்தியும் 1769—1821) ஈடுபட்ட யுத்தங்களுக்குப் பின்பு வெற்றி பெற்ற நாடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பல கலாசாரப் பொருள்கள்

தென்போலியனுடன் செய்யப் பட்ட உடன்படிக்கைகளில் விளைவாகக் கைமாற்றப்பட்டு விட்ட பொதிலுக்கட, அவற்றைக் கைவிட்டுவிடுவாறு பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தைக் கட்டாயப்படுத்தின.

ஐரோப்பிய பொக்கிஷங்கள் அவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்குத் திரும்பியளிக்கப்பட்டன. ஆனால் 1801ம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷாரால் பிரெஞ்சுக் காரரிடமிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்ட எகிப்திய கலாசாச சின்னங்கள் இன்னும் பிரிட்டிஷ் தாதன சாலைமை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்விதமாக யுத்த காலத்திலே கலாசாசச் சொத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டதொன்று பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பது பற்றிய சட்டக் கோட்பாடுகள் ஆறியாயமாகச் சூறையாடப்பட்ட கலைப் பொருள்கள் மீளளிக்கப்படும் பரிசீலாப் பிரயோகத்துடன் சேர்ந்து வளர்ந்தன. 1874ம் ஆண்டளவில் எதிர்ப்புக்களின் கலாசாச வேலைப்பாடுகளைக் கௌரவிக்கும் கருத்து சட்ட சிந்தனையில் போதியவாறு வேரூன்றி, யுத்த மரபுகள் பற்றிய பிரஸஸ் பிரகடனத்தின் இயந்திரமையம் அமையப்பெற்ற ஒரு பாகமாகிவிட்டது.

இந்தப் பிரகடனத்தில் ஜெர்மனி, பெல்ஜியம், ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், பிரிட்டன், துருக்கி உட்படப் பதினைந்து ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரதிநிதிகள் கூடி சாத்திவிட்டனர். அதன் மூல வாகசத்தின், "கொள்ளையடிக்கும் செயலுக்கு" உத்தியோகபூர்வமாகத் தடைவிதிக்கப்பட்டது. 'சாத்திய மானவரை' சமய, வேலைத்திறன்மை, சித்திரக் கலை, விஞ்ஞான அல்லது நுட்ப நோக்கக் கருக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்குச் சேதம் விளைக்காமல் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம் என்று கருதப்பட்டது. "இத்தன்மையான ஸ்தாபனங்கள், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஞாபகச் சின்னங்கள், கலை வேலைப்பாடமைந்த பொருள்கள், விஞ்ஞான சிறப்புகள் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றல் அல்லது நாசஞ் செய்தல் அல்லது அவற்றிற்கு வேண்டுமென்றே சேதம் உண்டாக்குதல் ஆகிய சகல செயல்கள் சம்பந்தமாகவும் தகுதியாய்ந்த அதிகாரி

கள் சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்" என்று அப்பிரகடனம் மேலும் கூறியது.

19ம் நூற்றாண்டிலே யுத்த கால ஒழுக்கம் விருத்தியடைந்த அளவுக்குச் சட்ட அறிஞர்களின் எகோமித்த கருத்தை பிரஸஸ் பிரகடனம் பிரதிபலித்தது. இராணுவப் போரின்போது கலாசாச வசதிகளும் அறிவு சார்ந்த வசதிகளும் அத்துடன் கலை வேலைப்பாடுகளும் கௌரவிக்கப்பட வேண்டுமெனச் சர்வதேசச் சட்டத் தந்தையான தினர் ஒப்புக் கொண்டனர். அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான பொதுச் சொத்துக்களுக்கும் தனியாகுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களுக்கு மிடையே வித்தியாசம் காட்டப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்திய அவர்கள், அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்ய யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற கட்சிக்கு உரிமை உண்டென்றும் ஆனால் தனியாகுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களுக்கு விதிவிலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினர். ஆனால், கலைப் பொருள்கள், விஞ்ஞான சாதனங்கள், இயற்கை வளாற்றுப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் நாட்டுகள், தூல்திரவங்கள் அல்லது ஆலயப் பதிலெட்டுக் கூடங்கள் (பூர்வ சாசன சாலைகள்) ஆகியன தனிவார சொத்தைப் போல் கருதப்பட வேண்டுமென்றும், இவை சம்பந்தமாக இடமாற்ற உரிமை ஏற்புடைத்தாகாதென்றும் அவர்கள் நியாயவாதம் செய்தனர்.

இந்த விசேஷ வகைப் பொருள்களைப் பற்றிய தமது வாதத்தில் சட்ட அறிஞரான ஹென்றி விட்டன் 1836ம் ஆண்டில் இப்படி எழுதினார்: "இப்பொருள்கள் ஒன்றில் அழிக்கப்படவோ அல்லது அகற்றப்படவோ கூடாதென்று பொதுச் சட்டத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற அறிஞர்கள் யாவரும் ஒப்புக் கொள்வதாகத் தோன்றுகிறது. அவை வந்தக முறையில் பரிவர்த்தனை செய்யக்கூடிய பெறுமதியுடையனவல்ல; அவற்றை நாசஞ் செய்யும் செயல் சண்டமரிமும் வேலைக்கு உதவுவதில்லை; அவை தனிவார உரிமைகளுக்கான அத்தாட்சிகளாக இருப்பது அவசியமாகும்; உண்மையில், அவை

உன்நாட்டு அரசாங்கத்துடன் ஒப்புக் கொண்டிருப்பவ்வாகும்."

இந்தக் கொள்கைகள் 1899ம் ஆண்டு 1907ம் ஆண்டு ஆகிய வருடங்களில் தரையில் நடைபெறும் யுத்த சம்பந்தமாக உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள், மரபுகள் பற்றிய வேலைச் சம்பிரதாயங்களில் தொகுக்கப்பட்டன. சமய, நுட்ப, கல்வி ஸ்தாபனங்களின் சொத்துக்களும் அத்துடன் கலை, விஞ்ஞான ஆதனங்களும் 'தனிவாரச் சொத்தெனக் கருதப்பட வேண்டும்' என அவை பிரகடனஞ் செய்தன.

யுத்த காலத்தில் கலாசாசச் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல், 1954ம் ஆண்டிலே ஹென்றி ஒரு தனிப்பட்ட சம்பிரதாயமாக உருப்பெற்றது. பாதுகாக்கப்பட்ட பொருள்களுக்குப் புகளிடம் அளித்து, அவற்றை இனக்காணு வதற்குரிய விசேஷ நடவடிக்கைகளுக்கு இது வகை செய்கின்றது. இந்த ஒப்பந்தத்தில் கூடிக்கட்ட கட்சிகள் வெகுநிமிசித்த கலாசாசச் சொத்துக்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதைத் தடுக்கவோ அல்லது போர் முடிந்த பின் அன்றைத் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பிக் கொடுக்கவோ பொறுப்பேற்கின்றன.

இராணுவப் போரினிருந்து கலாசாசச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பது பற்றிய சரித்திர முக்கியத்துவம் பொருத்திய கொள்கைகள் இராணுவப் போரின் விளைவாக மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து ஏற்புடைத்தாகும். என் பது அகற்றப்பட்ட சொத்துக்களுக்கு ஏற்புடைத்தாகும். என் பது வெளிப்படாது. 1897ம் ஆண்டில் பெலின் மீதும் 1874ம் ஆண்டில் குமாஸிமீதும் பிரிட்டன் படையெடுத்துச் சென்று, வெற்றிபெற்ற சம்பவங்கள் இரண்டும் நன்றிக்கும் நோக்கத்துடன் நடத்தப்பட்ட படையெடுப்புகளாகும். வன்முறைகள் மூலம் முழு அளவில் கொள்ளையிட்டு அபகரித்தலை யும் சூறையாடுதலையும் உண்டாக்கிய இவ்விரு படையெடுப்புகளும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிலவிய யுத்தகால ஒழுக்கத் தாய் களின்படி கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பொருள்கள் சட்ட விசேஷமாகச் சொந்த உபயோகத்துக்கு எடுத்

துக்கொள்ளப்பட்டமைக்கு உதாரணங்களாக விளக்குகின்றன.

ஆனால், அலாந்தே விவகாரம் பற்றி விடுவிப்போது குமாவியி லுள்ள அரசாங்கப் பொக்கிஷக் களிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட தம் கத்தாலான அரசு சின்னங்கள் ஒரு நஷ்டசடாகச் சட்டபூர்வமாகப் பெறப்பட்டனவென்று பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து வாதித்து வருகின்றனர். நஷ்டசட்டைத் தரும்போது அலாந்தே பிரிட்டிஷாருக்கு தக்க ஆபாசம் களையும் பழுதியையும் கொடுத்தது உண்மையையாயினும், இத்தேசநோக்கத்துக்காக அவர்கள் வைபலகால உபயோகத்துக்குரிய இராஜாங்க வான்கள், அரசு சின்னங்கள், தக்கத்தாலான பொய் முகங்கள் போன்ற இத்தகைய பொருள்களைத் தியாகஞ் செய்கிறும்பது சாதரியமல்லவென்றே தோன்றுகிறது.

உண்மையில், சமாதானத்திற்கான ஸ்தலை அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு இராணுவத் தொடர் நடவடிக்கைகளின் ஒருபகுதியாக அலாந்தே பொக்கிஷங்களை முறைப்படி குவையாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதென்றே சமகாலத்து வாலாறுகள் வர்ணிக்கின்றன. இக்கொண்டிச் சம்பவம் 'உடன்படிக்கைகளின் போர்வையில் நடைபெற்ற கொடிய குவையாடலுக்கு ஓர் உதாரணமாகத் தோன்றுகிறது.

தந்தத்தாலான முடிவுகள், குடபகார்த்த வெண்கல அணி வட்டகைகள், வெண்கலச் சிற்பங்கள், மற்றும் அரும்பொருள்கள் உட்பட பெலின் நகரத்துப் பொக்கிஷங்கள் தண்டிக்கும் நோக்கத்தோடு நடத்தப்பட்ட இராணுவப் படையெடுப்பொன்றின் போது அதேபோலக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இச்செயல்கள் அக்காலத்திய சர்வதேச சம்பிரதாயங்களாலும் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களாலும் உண்டாக்கப்பட்டனவென்பது தெளிவு.

குமாவியிலும் பெலினிலும் நடைபெற்றது போன்ற நேரடியான இராணுவக் கொண்டிச் சம்பவங்கள் அபூர்வமானவை. குடியேற்றநாட்டு ஆதிக்கத்தின்போது மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து அகற்றப்பட்ட கலைப் பொருள்

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1982

களில் அதிகமானவை கொள்வனவு, பரிவர்த்தனை, நன்கொடை உட்பட மத்தும் பல்வேறு வழிகளில் பெறப்பட்டவையாகும். இந்தப் பற்றடி வகையான நடவடிக்கைகளுடன் தான் தற்போதைய ஸ்டென்ஸ்கோ யிட்டி அக்கறை கொண்டுள்ளது. இப்போது எடுக்கப்பட்டுள்ள முயற்சி 1973ம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் நாபனத்தில் தொடங்கிச் சர்வதேச பட்டியல்நூல்களில் தொடர்ச்சியாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களிலிருந்து உதயமாயிற்று.

அவ்வருடம் ஸெய்ரே ஐன்கிபநி மொபூது ஸெலி வீக்கோ, ஐ. நா. பொதுச் சபையில் திகழ்த்திய தமதுராயில் "எக்களுடைய குழந்தைகளுக்கு அவர்களுடைய நாட்டின் சரித்திரத்தை நாங்கள் புகட்டுவதற்கு வசதியாக, வறிய நாடுகளின் கலை வேலைப்பாடமைந்த பொருள்களை வைத்திருக்கும் பணக்கார நாடுகள் அவற்றில் ஒரு பகுதியைத் திருப்பித்தா வேண்டும்" என அத்தாமேனைக் கேட்கும் தீர்மானமொன்றை ஆதரிக்குமாறு ஐ. நா. பொதுச் சபையைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

"கலை வேலைப்பாடமைந்த இப்பொருள்கள் எக்களுடைய 'கச்சாப் பொருள்களின்' ஒரு பகுதியல்ல; ஆனால் எக்களுடைய மூதாதையர்களின் நிறைவுப் பொருளாகும்" என்று அவர் கூறினார். குடியேற்றநாட்டு ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தவருடைய அல்லது அந்நிய ஆக்கியாய்ப்புக்கு உட்பட்டதன் விளைவாகவோ கலைப் பொருள்கள் ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டுக்கு, நடைமுறையில் எந்தப் பணக் கொடுப்பனவுமின்றி, அடியோடு அகற்றப்பட்டமை வருத்தத்தக்க செயலாகும்" என்று அவர் மேலும் தெரிவித்தார். "விளைவிக்கப்பட்ட சேதத்துக்கு தியாயமான நஷ்டம்" கொடுக்கும் அதேவேளையில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பைப் பஸ்படுத்தும் ஒரு வழியாக "ஒரு நாட்டிலிருந்து அநியாயமாகக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போன கலை வேலைப்பாடமைந்த பொருள்களையும் குடபகச் சின்னங்களையும் துதனசாலைப் பொருள்களையும் கையெழுத்துப் பிரகி களையும் இன்னொரு நாடு உடையதாகத் திரும்பித் தந்துவிட

வேண்டும்" என்று அத்தீர்மானம் கோரியது.

இரண்டாவது உலக யுகா யுத்தத்தின் உச்சக் கட்டத்திலே, 1943ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ம் திகதியன்று நேச தேசங்களால் லண்டனிலும் மால்கோவிலும் வாஷிங்டனிலும் ஏக சமயத்தில் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனமொன்று கீழ்க்கண்ட உரிமையை ஐ. நா. ஸ்தாபனத்துக்கு ஒதுக்கிவைத்தது: "அவர்கள் (நேச தேசங்கள்) போரிட்டு வரும் அரசாங்கங்களின் சுவாதினத்திலுள்ள அல்லது நேரடியான அல்லது மறைமுகமான கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள அல்லது அமைத்திருந்த அல்லது பிரச்சினையில் உள்ள பிரதேசங்களில் வாசஞ் செய்துவரும் நபர்களின் (சட்ட அமைப்புகள் உட்பட) சுவாதினத்தில் இருக்கும் அல்லது இருந்த எத்தன்மையான சொத்திலும் உரிமையிலும் நலனிலும் நிகழும் எந்த இடமாற்றத்தையோ அல்லது போற்றையோ... இத்தகைய இடமாற்றம் அல்லது போய் ஒன்றில் வெளிப்படையான கொள்ளையாக அல்லது மேல் நோற்றத்தாகச் சட்டபூர்வமான கொடுக்கல் வாங்கலாக உருவெடுத்திருந்தாலும், குறித்த இடமாற்றமும் போமும் தீர்ப்பந்த மின் திச் செய்து முடிக்கப்பட்டதாகக் காட்டப்பட்ட போதுவிடக்கூட, செல்லுபடியாகாததாக ஐ. நா. ஸ்தாபனத்துக்கு உரியவுள்ளது."

சுவாதினம் என்பது சட்டத்தில் பத்தில் ஒன்பது பங்குக்குச் சமம் என்று சொல்லப்படுகிறது; ஆனால், ஐரோப்பா நிலநாட்டியது போல, 'அது சட்டமாக விடாது. பலத்தின் நாக இன்னும் மேற்கின் பக்கமே சாய்ந்திருக்கின்றது. இக்காரணத்துக்காகவே அவர்கள் தங்கள் கடந்த காலத்தில் யிற்று வாதாடியுள்ள நீதி உணர்வை எடுத்துக்காட்டி, சட்டத்தை நிதிநெறியில் அமைந்த அதன் தக்கரிதியான முடிவுரை மீள்பற்ற வேண்டும்.

நன்றி: சவுத்

உலகின் கலைப் பொக்கிஷங்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்கு திரும்பிக் கொடுத்து விடுங்கள்

“எனது மதிப்புக்குரிய பிரபுக்களே, இந்த நாட்டிலே நாம் திரட்டியுள்ள போர்ப் பரிசுகளை (மென்னைப் பொருள்கள்)த் திரும்பிக் கொடுப்பது பற்றிய பேச்சு வரும்போது, மிகவும் எச்சரிக்கையாக நடந்துகொள்ளும்படி எனது மேன்மையான நண்பர்களை நாம் கேட்டுக்கொள்ளலாமா? ஏனென்றால், இத்தம் போக்கு எமது மானத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லாவற்றையும் கழற்றி எடுக்க ஒன்றாக மாறக்கூடுமல்லவா?

“எனது மதிப்புக்குரிய பிரபுக்களே, இத்தம் போர்ப் பரிசுகளை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, ஆத்மாக்களை மட்டும் திரும்பிக் கொடுப்பது சாத்தியமாகாதா?”

— 1974 ஆம் ஆண்டில் அலாந்தே இராஜ சின்னங்களைத் திரும்பிக் கொடுப்பதைப் பற்றி (பிரிட்டிஷ்) பிரபுக்கள் சபையில் நடைபெற்ற விவாதம்.

பிரிட்டிஷ் மருடத்தில் இம் பொழுது நடுநாயகமாக அமைந்திருக்கும் பிரதான அணியான கோலிளூர் வைரம் திரும்பித் தரப்பட வேண்டுமென்று பாகிஸ்தானின் முன்னைய ஜனாதிபதி ஜனாப் யூட்டோ விடுத்த கோரிக்கை, அநீயாயமாகப் பறித்துச் சென்ற கலாசாரப் பொக்கிஷங்களைத் திரும்பிக் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்கும் வேண்டுகோள்களின் வளர்ந்து வரும் தொகையிலே அதிகிதிராயாவதில் ஒன்றாகும். அலாந்தே இராஜ சின்னங்கள் (ஓர் இராணுவப் படையெடுப்பின்போது போர்ப் பரிசாகக் கைப்பற்றப்பட்டன) திரும்பியளிக்கப்பட வேண்டுமென காளு நாட்டைச் சேர்ந்த அலந்தாடுமெலி (அந்நாட்டைய மக்களின் ஆதரவு அந்த இராஜ சின்னங்களில்தான் கண்பாரம் பரையாக வாசம் செய்கின்றது) விடுத்த வேண்டுகோள் இவ்வளவு காரத்தின் மையப் பாகத்தைத் தொடுவதாயுள்ளது. இத்தகைய வேண்டுகோள் கருக்கெல்லாமளிக் கப்படும் மேற்கத்திய மறுமொழிக் கொப்பாணதாகவே பிரபுக்கள் சபையைச் சேர்ந்த ஓர் அங்கத்தவர் அளித்த பதில் அமைந்திருந்தது: “எனது மதிப்புக்குரிய பிரபுக்களே, போரில் நாம் கைப்பற்றிய இப்பரிசுப் பொருள்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, ஆத்மாக்களைத் திரும்பிக் கொடுப்பது சாத்தியமாகாதா?”

இலங்கை அதனம் பொருட்காட்சிக்கால்களின் பணிப்பாளரான டாக்டர் ம. சின்னா இம் பொழுது வெளிநாட்டு தூதனம் பொருட்காட்சிக்கால்கள் விருக்கும் தமது நாட்டைச் சேர்ந்த பொருள்களைப்பற்றிய சனிந்தரமான பட்டியலொன்றைச் சமீபமித்த மின், பிரிட்டிஷிலுள்ள இலங்கைப் பொருள்கள் யாவும் திரும்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இது மறுக்கப்படுவது அநேகமாக நிச்சயம் என அவர் நினைக்கிறார். எனவே, நாட்டுக்கு விசேஷ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தனியொரு பொருள் — பிரிட்டிஷ் தூதனம் பொருட்காட்சிக்கால்களின் ஒப்பற்ற 10ம் தூற்றினடைச் சேர்ந்த தாராவின் வெண்கல உருவச்சிலை — திரும்பிக் கொடுக்கப்படுவதில் அவர் தமது முயற்சிகள் அனைக்கையும் ஈடுபடுத்துவார்.

இந்த வேண்டுகோள்கள் வித்தியாயமான உன்றோக்கங்களிலிருந்து மிறக்கலாம். ஆனால், குறித்த வேண்டுகோள்கள் அனைத்தும் தனியொரு குரலையே பிரதிபலிக்கின்றன. இக்குரலிற்றால் மூன்றாவது உலகம் அக்கிரமமாகப் பதிக்கப்பட்ட தனது கலாசாரப் பிரதார்த்திதங்கள் திரும்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் அல்லது திரும்பியனுப்பப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறது. இத்தம் பிரச்சினை யூனெஸ்கோ (ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்

யான, கலாசார ஸ்தாபனம்) வின் தீகழ்ச்சிதிரலில் உறுதியாக இடம் பெற்றிருப்பதுடன், அதன் மிகப் பழிய கமிட்டி வாயிலாக ஒருக் கிணக்கப்பட்டும் வருகிறது.

அநீயாயமாகப் பதிக்கப்பட்ட கலாசார சொத்துக்கள் திரும்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மூன்றாம் உலகம் விடுத்த கோரிக்கைகளுக்கு ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட மறுமொழிகள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கனவா மிருக்கவில்லை. ஐரோப்பாவிலும் — அமெரிக்காவிலும் — உள்ள பொக்கிஷ சாலைகளின் பாதுகாவலர்கள் தங்கள் வரமுள்ள உடைமைகளிது பிரமாண்டமான வலுத்தாக்குறலொன்று நடத்தப்படுமென்று அஞ்சிவங்களால், தாங்கள் காவலைப் பஸ்படுத்திக் கொண்டு, தக்க னுடைய பொக்கிஷங்கள் அகற்றப்படுவதைத் தடுக்க ஆயத்தமாகுர்கள். புராணகால தங்க ஆட்டுரோமத்தன (கிரெக்க புராணக்கதையின்படி, கிறிஸோமாலஸ் என்னும் செய்மறியாட்டின் உரோமத்தை மீட்பதற்காக, அர்கோ என்னும் கப்பலில் வந்த அர்கோனுட்டுகள் பிரசித்திபெற்ற படை யெடுப்பொன்றை நடத்தினார்கள்.)க் காவல் காத்த மிகப்பெரிய அதிபயங்ககா மிருகத்தைப் போல, அவர்கள் தக்களுடைய சொந்தத் தங்கப் புலையலைப் பாதுகாப்பதற்காக அதனம் பொருட்காட்சிக்கால்களைச் சுற்றிலும் தக்க னுடைய வால்களைச் சுருட்டிக் கொண்டனர்.

இத்தகைய அச்சங்களைத் தணிக்கும் நம்பிக்கையில் யூனெஸ்கோவின் பணிப்பாளர் — நாயகம் அமடோ எம் போ விடுத்த வேண்டுகோள் மிகவும் அடக்கமானதாகும். தூதனப்பொருட்காட்சிக்கால்களும் கலாசாரப் பொருள்களைப் பெருமளவு திரட்டி வைத்திருக்கும் மற்றும் இத்தகைய ஸ்தாபனங்களும் தங்கள் வரமுள்ள பொருள்களை, “அப்பொருள்களைச் சிருஷ்டித்த நாடுகளுடன் — அந்தாடுகள் சில சமயங்களில் மாநிரிக்கு ஒன்றைக்கூட வைத்திராதிருக்கும் — தாரான

மாகப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்... குறைந்தபட்சம் ஒன்றை வேளும் கொடுக்க முன்வந்து அதைத் தாய்நாட்டுக்குத் திருப்பி வனுப்ப வேண்டும்" என்று மட்டுமே கோட்படுகின்றன. இவ்வருட முற்பகுதியில் லண்டனில் 'இழந்த மிதிராஜிதம்' என்னும் பொருள்பற்றி நடைபெற்ற கருத்துக்கோவைவொன்றில், சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான வலிப்புமின் தலைவரான எம். சலாஹ் ஸ்டெடெ நமது கமிட்டி ரொத்தை கொண்டுவர பொருள்களின் வகையை சரியாக வகைவிடக்கணம் செய்தார். "ஒவ்வொரு பொருளும் அதன் மிறந்த கத்துக்குத் திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டுமென்று நாக்கள் நிச்சயமாகக் கூறவில்லை. அப்படிச் சொல்வது முற்றிலும் யதார்த்தமாயிருக்காது. ஒரு நாட்டின் யாரும் பரியத்தில் அடிப்படை முன்வந்தவம் பொருத்திய ஒரு சில பொருள்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதைப் பற்றி மட்டுமே நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். மேற்கத்திய நாடனம் பொருட்காட்சிச் சாலைகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான பொருள்களில் ஒருசில மட்டும்" இன்னும் இருந்துவரும் மூன்று மிகப் புராதனமான குர்ஆன் பிரதிகளையும்— இவை யாவும் இப்பொழுது முஸ்லீம் அல்லாஹ் நாடுகளில் இருக்கின்றன — பெளின் கலைமீள்மகோணந்த சிருஷ்டிகளையும் — இவற்றில் ஒன்றாவது பெளின் மாநகரில் இல்லை — அவர் உதரணங்களுக்காக எடுத்துக் காட்டினார். இக்கலாசாரப் பொருள்களுக்கு உரிமை கொண்டாடுபவர்கள் அவற்றை வைத்திருக்கும் நாடுகளுக்குச் சங்கடத்தை உண்டாக்கப் பண்ண முயலவோ அல்லது உடந்த காலத்தைப்பற்றிய மனக்குறைகளை மட்டுர் ஆராய்வதில் ஆழ்த்திருக்கவோ இல்லையென்று அவர் வலியுறுத்தினார். "இந்த நாடுகள் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அந்நிய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்த பின் ஓர் அரசியல் தனித்துவத்தையும் தேசிய தனித்துவத்தையும் ஸ்தாபிக்க முயன்று வருகின்றன. அவர்களுடைய கலைப்பொருள்களும் வகைவினைத்திறனும் சிருஷ்டிக்கப்

பட்ட அரும்பொருள்களும் அவர்களின் கலாசாரத் தனித்துவத்துக்கு ஓர் உயிரோட்டமுள்ள அத்தாட்சியாகவும், அவர்களுடைய உடந்த காலத்துக்கு ஒரு சான்றாகவும், அவர்களுடைய எதிர்காலத்துக்கு ஓர் உத்தரவாதமாகவும் விளங்குகின்றன. இப்பொழுதுள்ளதைவிட அதிக நீதி நியாயமுள்ள ஓர் உலகை முயன்று சிருஷ்டிப்பதற்கு இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைத் திருத்த நாம் முயல வேண்டும்" என்று அவர் விளக்கிக் கூறினார்.

சரித்திர சம்பந்தமான நஷ்டபரிசாரம் செய்வதற்கு, கலாசாரப் பொருள்களைக் கையளிப்பதே இதுவரையிலும் மிகப் பலத்த நியாயமாக உள்ளது. பல நாடுகளுக்கிடையே மேற்கு செலுத்தி வந்த கலாசார ஆதிக்கத்துக்கெதிராக மூன்றாம் உலகத்தனது சொந்தக் கலாசாரத்தின் பேர்மையை வற்புறுத்தி வருகிறது.

மேற்கு அநியாயமாகப் பறித்த கலாசாரப் பொருள்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பாத்த கொள்கையை மூன்றாம் உலகம் மிழவாதமாக வற்புறுத்துவதற்கு, அவர்களுக்குத் தக்க ஞாடைய சொந்தக் கலாசாரத்தில் உணர்வும் நம்பிக்கையும் வளர்த்து வருவதே அடிப்படைக் காரணமாகும். எனினும், சிரியா மீள்மகோணந்த பொருள்களும் முற்றாகத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் சில குறிப்பிட்ட பொருள்கள் திருப்பியளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற வேண்டு கோள்வளாக மாறியுள்ளன. இது அக்கலாசாரப் பொருள்களை இப்பொழுது வைத்திருக்கும் நாடுகளிடமிருந்து ஒத்தகையப்புக்கிடையப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை அதிகரிப்பது மாத்திரமன்றி அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுப்பதின் நடைமுறைக் கஷ்டங்கள் உள்ளனவேன்ற தொண்டிச் சாக்குகளைக் கூறும் வசதியையும் அந்நாடுகளிடமிருந்து பறித்து விடுகிறது. சகல சாத்தியமான பரிசுப் பொருள்களிலும் ஆகக் கூடிய ஒளிவிசம் பிரசிக்கப்பெற்ற கோலிதூர் வைத்தின் கலையை மீண்டும் கவனிப்போம். அது ஏற்கெனவே போட்டிக் கோரிக்கைகளுக்கான ஒரு விஷயமாகியுள்

வது மட்டுமல்ல — இந்நியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய இருநாடுகளும் அதற்கு உரிமை கொண்டாடியுள்ளன. சரானும் ஆப்கானிஸ்தானும் நியாயமாக இனி அப்படிச் செய்யக் கூடும். அது விக்கடோரியா மகாராணிக்கு 'நன்கொடை'யாக வழங்கப்பட்டது; பலாக்காரமாகக் கைப்பற்றப்படவில்லை; உண்மையிலேயே அதன் நற்போதைய தாயகத்தின் பாரம்பரியங்களில் ஆழமாகப் பதிக்கப்பட்டுவிட்டது. அனாந்தே அரச சின்னங்களைப் பொறுத்தவரை, அது இதற்கு தெர் மாரூவ விஷயம் என்பது வெளிப்படை. 1874ம் ஆண்டில் படைபெடுத்த பிரிட்டிஷ் இராணுவம் பண்டையொன்றினால் குமாஸி நகரம் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட போது குறைப் பொருளாக அது கைப்பற்றப்பட்டது. அதன் உரிமை ஸ்திரீப்படுத்தும் தெளிவான பத்திரம் உண்டு. அனாந்தே மக்களுக்கு அதி மதிப்பிடற்கரிய கலாசார முன்வந்தவத்தைக் கொண்டுள்ளது.

கலாசாரப் பொருள்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும் அதிக சராமூள்ள ஓர் ஆப்பேயனை யாதெனில், அநேக மூன்றாம் உலக நாடுகளில் போதிய தூதனம் பொருட்காட்சிச்சாலை வசதிகளும் பயித்திர பெற்ற அலுவலர்களும் இல்லை யென்பதாலும், "நாக்கள் மிகவும் நம்பகமானவர்கள். எங்கள் வசமுள்ள பொருள்களைப் பற்றி எங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். எங்களிடம் தீமுனர்கள் இருக்கிறார்கள்" என்று பிரிட்டிஷ் தூதனம் பொருட்காட்சிச்சாலையைச் சேர்ந்த வில்லன் கூறுகிறார்.

காலனி ஆதிக்கம் நடைபெற்ற காலத்தில் கலாசார அரும் பொருள்களின் மிறந்தகங்களில் அவற்றைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வைப்பதற்குத் தகுந்த தோர் உள்ளமையினை ஏற்படுத்தத் தவறியமையெல்லாம் முன்னைய சகாதிபத்திய அரசுகள் தக்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனின் ஒருபகுதியாகுமென மூன்றாம் உலக நாடுகள் நன்றாக வாதிக்கலாம். இயற்கையாகவே, வடக்கு இந்தக் கடமைப்பாட்டையப் பற்றிச் சற்றே வித்தியாசமாதான கருத்துடையநாயிருக்க

கிறது. புறக்கணிப்பின் மூலமும் புத்தகம், பூட்டி ஆகிய எழுச்சிகள் மூலமும் மற்றும் படி இழக்கப்பட்டிருக்கும் விலைமதிக்கவொன்றாத எத்தனையோ பொக்கிஷங்களின் பாதுகாவலர்களாகச் செயலாற்றியமைக்காக, இப்பொழுது உரிமை கொண்டாடும் நாடுகளே மேற்குக்குக் கடன்பட்டுள்ளன வென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால், பாதுகாவல் செய்யும் பொறுப்பு எவ்வளவு காரணமாக துடன் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்த போதிலும், பாதுகாக்கப்படும் பிறுவன் உரிய வயதடைந்து, மிகாராச்சித்தத்தைக் கோரும்போது அது முடிவடையாதானே வேண்டும்.

மேலும், கலாசாரப் பொக்கிஷங்கள் எவ்வாறு பாதுகாவல் செய்யப்பட்டனவென்பதைப் பற்றிய கலையை இப்பொழுது சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறபடியால் 'விஷயம் ஒரு வித்தியாசமான தேர்ந்ததை எடுக்கிறது. 'பொருள்களை அப்பறப்படுத்தலாதன் மூலம் நீங்கள் பிரிட்டிஷ் மியூஸியத்தை நாசன் செய்யத் தொடங்குவீர்களேயானால், அது பார்த்திசென் ஆலயத்தை (ஆதென்னிலுள்ள கோட்டையின் உச்சியில் கன்னி அதிர்ஷ்டக்கு எழுதப்பட்ட ஆலயமாகும்.) வெடிவைத்துத் தகர்ப்பது எவ்வளவு கெட்ட செயலோ அவ்வளவு கெட்ட செயலாயிருக்கும்" என்று பிரிட்டிஷ் மியூஸியத்தின் பணிப்பாளர் கூறுகிறார், இது தூதரிடப்பான ஓர் உரையாகும்.

சட்டத்தாக்கும் பின்னால் பதாக்கக் கொள்வதென்றால், மேற்கிலுள்ள மியூஸியங்கள் தங்களுக்கு ஆதாவாகச் சிறந்த எதிர்வாதத்தைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், அதை நெருக்கிப் பார்க்கும்போது அதிலுள்ள பலவினங்கள் தெரிகின்றன. மியூஸியங்கள் வசமுள்ள எந்தப் பொருள்களும் பாராநிமை செய்யப்படலாகாதென பல நாடுகளிலுள்ள தேசிய சட்டங்கள் திட்டவாட்டமாகத் தடை செய்யும் அதேவேளையில், கடந்த நூற்றாண்டின் போது ஐரோப்பாவில் உருவாக்கப்பட்ட சர்வதேச சம்பிர

தாயங்களும் ஒப்பந்தங்களும் புத்தக காலத்திலே கெர்வீனியடிக்கப்பட்ட கலாசாரப் பொருள்கள் இருப்பித்தகப்பட வேண்டுமெனச் சந்தேகமற்ற முறையில் கோருவதுடன், "மேற்கோற்றத்திற்குச் சட்டபூர்வமான வழிவகை" மூலமே அல்லது "உடன் படிக்ககனது போர்வையின் கீழே" களிக்கப்பட்ட மேலதிகப் பொருள்களையும் தெரிவாக உள்ளடக்குகின்றன.

அநியாயமாகப் பறிக்கப்பட்ட கலாசாரப் பொருள்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை அக்கிரிக்கப்பட வேண்டுமெனத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருவதில் மூன்றாம் உலகம் ஐரோப்பிய சிந்தனையில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள ஒரு கொள்கை தனது சொந்த நிலையை சம்பந்தமாகப் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு மேல் வேறெதையும் நாடவில்லை. அக்கொள்கையைக் கடந்த காலத்துக்கு ஏற்புடையதாகப் பிரயோகிக்க ஐரோப்பா வேண்டா வெறுப்புடனிருந்த போதிலும்கூட, அக்கோரிக்கையில் உள்ள அடிப்படை நிலையை அட்சேபிக்க முடியாது.

ஆனால், சரியான இக்குதான் மேற்கு நாக வேதனை நிறைந்த நர்மசக்கட நிலையையில் மாட்டிக் கொண்டுள்ளது. அநியாயமாகப் பறிக்கப்பட்டதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதாயின் — அதன் சொந்த ஒழுக்கமுறை அல்லது ஒழுக்கவியல் கோவையின் அடிப்படையில் மேற்கு இக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் — முதலாவதாக அப்பொருள்கள் சட்டவிரோதமாகக் களிக்கப்பட்டன என்பதை ஒப்புக்கொள்வதாகும்.

ஸ்டெட்டியின் கமிட்டி தனது பணியில் வெற்றிபெற்றதாகக் கூறுவதானால், முதலாவதாக, புராதன சின்னங்கள் அவற்றின் தாய்நாடுகளிலிருந்து கள்ளத்தனமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்குத் தடைவிதிக்கும் 1970 ம் வருட ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு, அமுல் நடத்துமாறு தனது

அங்கத்தவர்களை நெருக்க வேண்டும். கைவிடாத சிறனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அரும்பொருள்களைத் திருப்பிக் கொடுக்காதிருப்பதற்கு ஒரு காரணமாக, மூன்றாம் உலகிலிருந்து தொடர்ந்து வெளியே பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் கலாசாரப் பொருள்களின் பிரமாண்டமான தொகையை மேற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்பலாம். ஆனால் இத்தகைய பொருள்களுக்குச் சந்தையை ஏற்படுத்தும் நாடுகள் அவைதாம். அத்துடன், குறித்த ஒப்பந்தத்தில் இன்னும் கைச்சாத்திடப்படாதிருக்கும் நாடுகளும் அவைதாம்.

கலாசாரப் பொருள்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பது ஓர் அரசியல் ஐயுதமா? அது இன்னும் அப்படியாகவில்லை. ஆனால், நாக மற்றும் பொருள்களுக்குக்கிடையே என்னெய் அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்வதற்காக வந்திருந்த மிகொக்க ஐந்துபதையை வரவேற்ற போது, தனது கலாசார முஷ்டியை ஏற்கனவே காட்டி, பண்டக்கால அலரிய மன்னர் ஹெராமியியத்திய சட்டக் கோவை (கையெழுத்துப் பிரதி)யைத் திருப்பித் தருமாறு இணைக்கீனையான வேண்டுகோள் விடுத்ததும் அவர் திடுக்கிட்டிவிட்டார்.

பெனின் நகரம் படையெடுப்பின்போது எடுத்துச் செல்லப்பட்ட வெண்கலச் சின்னங்களில் சிலவற்றைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி ஹஜீரியா விடுத் த வேண்டுகோள் தீராகரிக்கப்பட்டதை மூன்றிட்டு பிரிட்டலிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டணையை அந்நாடு மீளாய்வு செய்தால் அல்லது எண்ணெய்க்குப் பதிலாக இப்பொழுது 'தாய்நாட்டிலில்லாத' மூன்று குர்ஆன் பிரதிகளில் ஒன்றை மட்டும் சலுதி அரேபியா விற்பனாகக் கோரினால் அதன் விளைவு எப்படியிருக்குமென்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது கவரால்மயாயிருக்கும்.

— ஜெனீசர் நன்றி— சவுத்

வெளிநாடுகளில் தொழில் புரிவோரின் பண அனுப்பீடுகள்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

— குருஷிஸ் சுவாமி

இந் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதற்கு எண்ணெய் நெருக்கடியும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட வியாபார மந்தஸூழை காரணங்கள் என்று கூறப்பட்ட போதிலும், இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலநேரங்களைக் கவனிக்கும்போது, எண்ணெய் விலையின் திடீர் உயர்வுக்கு முன்பே இவை எடுக்கப்பட்டிருப்பது வெளிப்படையாகும். இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட சாட்சியங்களிலிருந்து குடிபெயர்ந்த மக்கள் ஒரு “முதிர்வு” நிலையை அடைந்துள்ளனர் என்று புலப்படுகிறது. மிகக் கடுமையான குடியேற்றச் சட்டங்களைக் கொண்டுள்ள நாடுகளில் கூட, “ஆன் வேலை நோக்கி” மட்டுமே இறங்கும்படி செய்வதென்பதே முன்னர் நோக்கமாக இருந்த போதிலும் (அ) அதே தொழிலாளர்களை நிரும்பி வந்த நால் குடிபெயர்வு ஒரு சுற்றோட்டத் தன்மையைப் பெற்றுவிட்டது; (ஆ) குடியேறிய அநேக தொழிலாளர்கள் நிரந்தர அந்தஸ்தைப் பெற்றனர் (அல்லது நிரந்தர அந்தஸ்தைப் பெறக்கூடிய தகுதியைப்) பெற்றனர்; (இ) குடியேறிய மக்களின் வயது — பால்வாரியான அமைப்பு வழமையான புறவரைகளை நிகர்த்தத் தொடங்கியது. அத்தூண் சமூக சேவைகள் மீதும் உள்ளமைப்பின் மீது கோரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டு வந்தன.

இந்தப் புதிய நிலைமைகள் தோன்றியதுடன் எதிர்பார்க்கப்பட்டது போல் உள்நாட்டு அதிகாரக் குழுக்கள் குடியேறிகளுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டத் தொடங்கியதும் சேர்ந்து, 1970களில் குடியேற்றம் சம்பந்தமான கொள்கைகளை “நிலைப்படுத்தும்” நடவடிக்கைகளுக்கு அடிக்கோலின. இந்த நடவடிக்கைகள் புதிய தொழிலாளர்களின் பிரவேசத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதுடன் மட்டுமன்றி (அ) குடும்ப அங்கத்தவர்கள் மீண்டும் ஒன்று சேர்வதைத் துரிதப்படுத்துவதன் மூலம் ஏற்கெனவே நாட்டில் வசித்து வரும் அந்நியத் தொழிலாளர்களைச் சமுதாயத்

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1982

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கான தொழிலாளர் ஏற்றுமதியை இலக்கை ஊக்குவித்து வருகிறது. அதே வேளையில் அவர்களது குடும்ப அன்வியச் செலாவணிகள் சம்பாத்தியங்களைப் பெற்று அவற்றை உற்பத்தி தோக்கிலான முதலீடுகளில் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியமும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. குடிபெயர்ந்து செல்லும் தொழிலாளர்களின் பண அனுப்பீடுகள் வளர்ச்சிகரமான நாடுகளின் சென்மதிநிலைகளில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. உலக வங்கியின் சர்வதேச வர்த்தகப் பிரிவில் பணிபுரியும் கட்டுரையாளர் இவ்விடயம் தொடர்பாகத் தயாரித்தடைந்த விரிவான ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையின் முடிவுரைப் பகுதியையே இக்கட்டுரை கருக்கித் தருகிறது. கட்டுரையின் முதற் பாகம் எமது கடந்த இதழில் வெளிவரிக் இருந்தது.

துடன் ஒன்றிணைக்கவும்; (ஆ) காலவரையறைமின்றி வேலை செய்வதற்கான அனுமதிப் பத்திரத்தைப் பெறுவதற்குத் தேவையான காலக் கெடுவைக் குறைப்பதற்கும்; (இ) குடும்பங்களுக்கான குடியிருப்பு வசதிகளை அதிகரிப்பதற்கும் (ஈ) நிரந்தரமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட விரும்பும் தொழிலாளர்களுக்கு நிதிக் கொள்கையொன்றை வழங்கவும் முயன்றன. தங்கள் நாட்டிலுள்ள அந்நிய மக்களை வரையறுக்கவும் நிலைப்படுத்தவும் சமுதாயத்துடன் ஒன்றிணைக்கவும் விருந்தோம்பும் நாடுகள் கொண்ட விருப்பத்தை இந்நடவடிக்கைகள் பிரதிபலிக்கின்றன.

மத்திய கிழக்கில் அண்மையில் தோன்றியுள்ள நிலைமைகளை நோக்கும் போது, அங்குள்ள நாடுகள் அதே மாதிரியான பிரச்சினைகளையே அனுபவித்து வருகின்றனவென்பது தெளிவாகிறது. இப் பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் குடியேற்றம் பற்றிப் பரிசீலனை நடந்திய உலக வங்கியின் ஆராய்ச்சியறிக்கையொன்று இப்படிக்கூறுகிறது: வேலை வாய்ப்புகளைக் கொண்ட அரபு நாடுகளிலே, அதேகமாக, வேலை செய்யும் வயதுள்ள — விவாகமாத ஆண்களை மட்டுமே கொண்ட ஒரு குடியேறிய சமூகம் (வயது வாரியாகவும் பால் வாரியாகவும்) வழமையாக அமையும் ஒரு கட்டுக் கோப்பான சமூகமாகப் படிப்படியாக உருமாற்றம்

பெறும் குடிபெயர் வளர்ச்சிக் கோமம், விமர்சகர்களும் திட்ட கர்த்தர்களும் எதிர்பார்த்ததைவிட, மிகத் துரிதமாக நடந்தேறியுள்ளது” இன்னோர் ஆராய்ச்சி பறிக்கை இவ்வாறு மதிப்பிடுகிறது: “தனது தாய்நாட்டுக்கு வெளியே வேலைதேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காகக் குடிபெயரும் ஒவ்வொரு தொழிலாளரிக்கும், அவர் வேலைபெற்ற நாட்டில் வாசம் செய்வதற்காக அவரைச் சார்ந்திருக்கும் ஒருவரும் செல்கிறார்” இப் பிரச்சினை இந்தப் பிரதேசத்தில் மிகக் கடுமையாக உள்ளது, ஏனென்றால், இன்று மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலுள்ளதைப் போல், தொழிலாளர் படைமையில் அந்நியர்களின் விகிதம் இவ்வளவு அதிகமாக (லக்ஷம்பர்களைத் தவிர) ஐரோப்பாவிலுள்ள நாடுகளில் எதிலும் இருந்ததில்லை. 1975-ம் ஆண்டில் சவூதி அரேபியாவிலே தொழிலாளர் படைமையில் குடியேறிய தொழிலாளர்களின் விகிதம் சுமார் 34 சதவிகிதமாகவும், லிபியாவில் 38 சதவிகிதமாகவும், ஓமான் 54 சதவிகிதமாகவும் இருந்தது; பாரசீகக் குடாப் பிரதேசத்திலுள்ள குவைத், ஐக்கிய அரபு அமீர் இராஜ்யங்கள் (எமிரேட்டுகள்), கட்டார் ஆகிய நாடுகளில் இந்த விகிதம் 70 சதவிகிதத்துக்கு மேலிருந்தது.

இந்த நிலைமைகளைக் கவனிக்கும் போது, இப் பிரதேசங்களிலே குடிபெயரும் தொழிலாளருக்கான கோரிக்கை கணிசமான அளவில்

அதிகரிக்க வாய்ப்பில்லையென்றே கருத வேண்டியுள்ளது. (1985-ம் ஆண்டளவில்) குறுகிய காலத்தின் மத்திய கிழக்கிலுள்ள குடி பெயர்ந்த தொழிலாளரின் தொகையை அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அதே வருடங்களில் ஐரோப்பாவிலுள்ள சாத்தியக்கூறுகளைவிடச் சற்றுப் பலமடையலாம். ஏனென்றால், இப்பிரதேசத்திலுள்ள தொழிலாளரை இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் பிரதானமாகக் குடிபெயரும் தொழிலாளர்களை சார்ந்திருக்கின்றன, தேசமக்கள் அல்லாதாரின் தொகையில் குறைவத்தையும் குடாநாடுகளையும் போல சலுகை அரசியல் இன்று அகே ஒப்பியல் மட்டங்களை அடையவில்லை. எனினும், குறிப்பாகக் கொழிலாளர் படை அதிக ஆசியத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டதாக அமையுமாறால், நீண்ட காலத்திலும் இப்பிரதேசத்தில் வேலை வாய்ப்புகளின் நிலை மிகுந்த உற்சாகம் அளிப்பதாயிருக்குமென்று தோன்றவில்லை. ஆதலால், குடியேற்றத்தின் புதிய பங்களிப்புகள் தோன்றினாலன்றி மற்றப்படி தொழிலாளரை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகள் கடந்த காலத்தில் போல அதே விகிதங்களில் பண அனுப்பிடுகளின் உட்பாய்ச்சல்கள் வளராதிருப்பதைக் காணக் கூடும். தொழிலாளரை ஏற்றுமதி செய்து வந்த நாடுகளில் சில இப்பொழுது முன்புபோல அவ்வளவு தொகையான தொழிலாளர்களை ஏற்றுமதி செய்துவரவில்லை. (உதாரணமாக இத்தாலியும் அல்ஜீரியாவும்) மற்ற நாடுகளும் எதிர்காலத்தில் தங்கள் ஏற்றுமதி செய்யும் தொழிலாளர்களின் தொகையைக் குறைக்கலாம். (உதாரணமாக மெக்ஸிகோ) எனினும், அவை உண்மையில் அந்நியத் தொழிலாளர்களைப் பெருந்தொகையாக இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளாகி விடுமா என்பது தெளிவாகவில்லை.

ஆதலால், தொழிலாளரை ஏற்றுமதி செய்யும் பெரும்பாலான நாடுகள் பண அனுப்பிடுகள் (யதார்த்த அடிப்படையில்) ஒரு நிலைப்படுவதை அல்லது விருந்தோம்பும் நாட்டிலுள்ள தலா சம்பளங்களின் வளர்ச்சி விகிதத்தை விட இலேசாக உயர்ந்த விகிதக்

தில் வளர்வதைக் காணக்கூடும். ஐரோப்பாவில் நடந்ததைப்போல, விருந்தோம்பும் நாட்டில் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிடும் குடிபெயர்களின் இயற்கையான மனப்போக்குகள் அனுமதிக்கப்பட்டாலும் ஊக்கமுட்பட்டாலுங்கூட, பண அனுப்பிடுகள் குறையக் கூடும்.

தொழிலாளருக்கான கோரிக்கையில் ஏற்படக் கூடிய எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான இந்த மிதமான வாய்ப்பை நோக்குமிடத்து, வேலைக்காக மக்கள் குடிபெயர்வதற்கு மாற்று வழிகள் உண்டாவெனக் கேட்பது பயனுள்ளதாயிருக்கலாம். இயற்கையாகவே குடிபெயர்வதிலுள்ள நன்மைகள் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டும் நன்மைக்கு மேற்பட்டவையாகும்; மிக முக்கியமாக, குடிபெயர்வதிலுள்ள நன்மைகளில், பெருந்தொகையான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளும் வருமானமும் உண்டாக்கப்படுவதும் அடங்கும் ஆதலால், ஓர் அடிப்படையான அர்த்தத்தில், இந்த வேலை வசதிகளையும் வருமானத்தையும் உண்டாக்க மாற்று வழிகள் உண்டாவெனக் கேட்பது முக்கியமாகும். குறிப்பாகக் கேட்பதெனில், தொழிலாளரின் குடிபெயர்வுகளுக்கு தொகுப்பான வெளிநாட்டு முதலீடுகளும் வர்த்தகமும் சாத்தியமான பிராந்தியங்களாகுமா?

இப்பிரச்சனை இக்கு ஆராயப்படவில்லை. கவனமாக ஆராயப்படுவதற்கும் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுவதற்கும் உரிய பிரச்சினைகளையே இப்பகுதி கட்டிக்காட்டுகின்றது. சகல உற்பத்திக் காரணிகளும் கட்டுப்பாட்டின் தாராளமாக இடத்துக்கிடம் செலவழியுதலுள்ள ஒரு முறைக்கு எந்த அளவிற்கான பிரிதாரமுமில்லை என்று அர்த்தத்தில் இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு வேளை எந்தத் தனிப்பட்ட தீர்வுமில்லாதிருக்கலாம். உற்பத்திக் காரணிகள் தேவிய எல்லைகளைக் கடந்து செல்ல முடியாதென்றும் ஒப்பிட்டு அது கூலம் வர்த்தகத்தில் பிரதிபலிக்கிறதென்றமே வர்த்தகப் பற்றிய பெரும்பாலான கோட்பாடுகள் அனுமானிக்கின்றன. சகல காரணிகளும் இடத்துக்கிடம் போகக் கூடியதாயிருந்து, அவையாவும்

மிக உயர்ந்த சன்மானமுள்ள இடத்துக்குப் பெயருமாறும், அந்த முறை இயதரில் எந்த நிலையான பெறுமதியையும் கொண்டிருக்காது. உறுதியாக நிலைப்படுத்தும் காரணிகள் வரலாற்றுச் சம்பவத்தையும் இயற்கையான இட அனுகூலத்தையும் ஒருவாக்கும் காரணிகளாகவே இருக்கும்.

நிச்சயமாக, அனுபவ ரீதியாகவே இதைக் கூறுகிறோம். வியாபாரம் இருந்து வருவதையும் முகலீட்டு மூலதன இடப்பெயர்ச்சிகள் நிகழ்ந்து வருவதையும் தொழிலாளரின் குடிபெயர்வுகள் நடைபெற்று வருவதையும் பார்க்குமிடத்து எந்தக் குறிப்பான நிலையமில்லும் இக் காரணிகளில் ஒன்றின் கட்டுப்பாடற்ற போக்குவாத்துக்காவது தாபன ரீதியாகவோ அல்லது கட்டுக்கோப்பு ரீதியாகவோ கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்து வருகின்றனவென்பது வெளிப்படையான தனத்தின் இடப் பெயர்ச்சி, தொழிலாளரின் குடிபெயர்வு சம்பந்தமாக இந்தக் கட்டுப்பாடுகளின் தன்மையையும் பற்றி ஆராய்வது பயனளிப்பதாயிருக்கும்.

மூலதன இடப்பெயர்ச்சிகளும் வியாபாரமும் நடைபெற்றுள்ள அளவுக்கு, தொழிலாளரைப் பெறும் நாடுகள் தொழிலாளரை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்வதற்குக் கரும சிரத்தையுடன் ஊக்கமளித்ததாகவோ அல்லது தொழிலாளரை வழங்கும் நாடுகளை நோக்கித் தவிரியாரின் நேரடி முதலீடுகள் ஏவப்பட்டதாகவோ சான்றுகள் இல்லை. இத்தகைய இருபக்க (இருதேச)ப் போக்குவரத்துகள் உலகளாவிய ரீதியில் விரும்பத்தக்கவனவா அல்லது பயனுடையனவா என்பதும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. மூலதனத்தின் பாய்ச்சல்களுக்குத் தொழிலாளரின் இடப் பெயர்வுகளுக்கும் வியாபாரப் போக்குவரத்துகளுக்குமிடையேயுள்ள பால்பா உறவுகளைத் தெளிவாக ஆராய்வது மிகவும் சுவாஸ்யமானதாகும். உண்மையில் இந்த ஆராய்ச்சி தொழிலாளரின் இடப்பெயர்வுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் முன்பு குடியே தெரிந்து கொள்வதற்கும் அவசியப்படலாம்.

தற்போதைய உலக பொருளாதார அரங்கு

வளர்முக உலகு மீதான தாக்கம்

உலகப் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து கவலையளிப்பதாக இருந்துவருவது மட்டுமன்றி, விரைவில் மீட்சி பெறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் மேல்மேலும் குறைந்து வருகின்றனவென்றும் அது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. கிட்டத்தட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது, அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் வளர்ச்சி விகிதங்கள் குறைவாக இருந்து வருவதுடன் மாத்திரமன்றி அவை தொடர்ந்து குறைவாக இருந்து வருவதும் சாத்தியமெனத் தோன்றுகிறது. அவற்றின் சராசரி உற்பத்தி உயர்வான 14% சதவிகிதம் அடுத்த ஆண்டு குறிப்பிடத்தக்கவாறு அபிவிருத்தி அடையும் என மனத்திருந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவுறுத்தல்களும் காணப்படவில்லை. அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் உலகின் தலாநபர் உற்பத்தி குன்றிவிட்டது. உலக வர்த்தகப் பணவிக்கத்திலும், நாணயமாற்று விகிதத்திலும், நிலையற்ற வட்டி விகிதத்தாலும், நுகைமனோ வளர்ச்சியிலும், தேக்கநிலையில் உள்ள கோரிக்கையாலும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. உலக வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கநிலை தொடர்ந்து மூன்றாவது ஆண்டும் இருந்து வரலாம். வணிகப் பண்டங்களின் விலைகள் இறங்கியதால் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளின் வருமான உறுதிப்பாட்டுக்கும் பாரதாரமான பயமுறுத்தல் ஏற்பட்டது. முதல் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கான கோரிக்கை தொடர்ந்து பலமற்றதாகவே இருந்து வருகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உயர்ந்த அளவில் இருந்து வருவதால் காப்புவரிச் சலுகை உயர்ந்துவதற்கு ஊக்கமேற்படுகிறது. உண்மையில், அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் இறக்குமதி செய்யும் பொருள்களின் களை அனைத்து கடத்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு வருடமும் சுமார் 2 சதவிகிதம் குறைந்தது.

பொருளியல் தோக்கு, டிசம்பர் 1982

— கலாநிதி வர்ணசேன ராசபுத்தம்
(ஆளுநர், இலங்கை மத்திய வங்கி)

தற்போதைய பொருளாதார நிலைமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பணவிக்கம் ஆகியன இரு பெரும் பிரச்சினைகளால் ஆலைக் கழிக்கப்படுகிறது. பொருளாதார ஒத்துழைப்பு — அபிவிருத்திக் கான ஸ்தாபனத்தில் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகளில் ஏறக்குறைய 2 கோடி 85 இலட்சம் மக்கள் அல்லது அங்குள்ள தொழிலாளர் பட்டியில் 8 சதவிகிதத்தினர் வேலையில்லாதிருக்கின்றனர். அமெரிக்காவின் தொழிலாளர் பட்டியின் ஒரு சதவிகிதமாக வேலையற்றோர் விகிதம் 13½ சதவிகிதத்தை அடைந்தது; பிரான்ஸ் நாட்டில் இது சுமார் 15½ சதவிகிதத்தை அடைந்தது. எனினும், இந்தக் கருமேகங்கள் சுற்றி ஒர் ஒளிக்கிய தென்படுகிறது. பணவிக்க வேகம் குறைந்துவிட்டது. மூன்றையின் நாடுகளில் பணவிக்க விகிதம் ஒற்றை எண்ணூற்றுக்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இந்தப் பணவிக்கக் குறைப்பு சுற்காலிக வர்த்தக மந்தத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ளதா அல்லது அனைவிட நீண்டகால நிலைநிற்கக்கூடிய ஒன்றினால் ஏற்பட்டுள்ளதாவென்ற பிரச்சினை எழுகிறது.

குறிப்பாக தென்மேற்காசியாவில் உள்ள வளர்முக நாடுகள் உள்ளாத பொருளாதாரக் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கிய போதிலும் திருப்திகரமான வளர்ச்சி விகிதங்களாக காட்டின, எனினும், அவற்றின் வர்த்தக மாற்று விகிதங்கள் சுமார் 11 சதவிகிதம் குறைந்து மேலும் மோசமடைந்தன. ஒரு சில நாடுகள் மூன்று ஆண்டுகளில் 30 சதவிகிதம்வரை வர்த்தக மாற்றுவிதக் குறைவை அனுபவித்தன. 'ஆங்க்டாட்' (வர்த்தகம் அபிவிருத்தி பற்றிய ஐ. நா. மகாநாட்டு ஸ்தாபனம்) செய்துள்ள ஒரு மதிப்பீட்டின்படி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தொடர்ந்து அதிக அளவில் இருந்துவருகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம்

நிலைமை அதன் தற்போதைய அளவிலிருந்து மோசமடைய அனுமதிக்கப்படாதிருக்கும் பட்சத்தில், பொந்த உள்நாட்டுப் பொருளாக்கத்தின் வளர்ச்சி விகிதம் 6 சதவிகிதத்துக்கு மேல் உயரவேண்டும். வெளிநாட்டு நாணய மாற்றுக்கு இருந்துவந்த தட்டுப்பாடுகள் பொருள்களும் சேவைகளும் கிடைப்பதைத் தொடர்ந்து குறைந்து வந்தன. அதுதான் பொருளாதாரத்தின் சமீப துறைகளும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன. அதிகம் மூன்று வருடங்களக்கு வளர்முகப் பொருளாதாரங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்பீடுகள் சஞ்சலமடைந்துள்ளன. எண்ணெய் விலைகள் செங்குத்தாக அதிகரித்ததுடன் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் தற்காலிகமாக வியாபாரம் படுத்துவிட்டதன் விளைவாக மூன்றும் உலக நாடுகளுக்கு கடும்கென்றெழுவதைக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. உண்மையில், உயர்வான எண்ணெய் விலை கருடன் சேர்த்து, ஆற்றாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பொருள்களுக்கான கோரிக்கை பலமற்றிருந்தாலும் மூன்றாம் பொருள்வளின் இறக்குமதி குறிப்பாக எரிசக்தி வழங்கலை அதிகரிப்பதைப்போட்டிய இறக்குமதிகள் அதிகரித்ததாலும் 1979ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட ஆண்டுகள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 10,000 கோடி டொலர் சென்மதி நிலுவைப் பற்றுக்குறையை உண்டாக்கியது. எண்ணெய் வளமின்மாத பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளின் நடப்புக் கணக்கில் ஏற்பட்டுள்ள பற்றுக்குறைகள் மொத்த உள்நாட்டுப் பொருளாக்கத்தில் ஏறக்குறைய 11-13 சதவிகிதமாயுள்ளன. மொத்த உள்நாட்டுப் பொருளாக்கத்தில் 5 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட எதுவும் கடும்கென்றெழும் பிரச்சினைகளையும் கடவடைப்புச் சமையையும் உண்டாக்குமென்பதை நாம் அறிவோம். சில நாடுகளின் கடன்

பளு முன்னெப்போதும் காணாத மட்டங்களுக்கு உயர்ந்துள்ளது. அதிகரித்துவரும் வட்டி விகிதங்கள் மேலும் கமையைச் சேர்த்தன. ஐரோப்பிய டொலர் வட்டி விகிதங்களில் 1 சதவிகிதம் உயர்ந்தால், கடனடைப்புச் சுமையில் 2 பில்லியன் (200 கோடி) டொலர் அதிகரிக்குமென மதிப்பிடப்படுகிறது. மெக்ஸிகோவில் விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். 1981ம் ஆண்டில் அதன் கடனடைப்பு விகிதம் 60 சதவிகிதமாக இருந்தது. இதை நெருங்கிய பிரேஸில் நாடு 58 சதவிகித கடனடைப்பு விகிதத்தைக் கொண்டிருந்தது. 'ஆசியான்' நாடுகளில் (தென்கிழக்காசிய நாடுகள் சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் இந்தோனேஷியா, மலேஷியா, பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகள்) பிலிப்பைன்ஸின் கடனடைப்பு விகிதம்தான் ஆக உயர்ந்தது. அஸ்தாவது 24 சதவிகிதம்; அடுத்தது தாய்லாந்து 17 சதவிகிதம்; இந்தோனேஷியா 12 சதவிகிதம்; மலேஷியா 5 சதவிகிதம். எரிசக்தி வழங்கலை அதிகரிக்கவும், இறக்குமதி செய்யப்படும் எரிசக்தியைப் பெருமளவுக்குச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்கவும் அதிக முதலீடுகளை செய்வது ஒர் அரசாங்க தேவையாக இருந்தது. ஒரு சில நாடுகளில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இந்த எரிசக்தி அந்நாடுகளின் ஏற்றுமதிகளில் 30 சதவிகிதத்துக்கும் 72 சதவிகிதத்துக்கும் இடையேயிருந்தது. ஆதலால், இந்தப் பற்றாக்குறைகள் 1984-ம் ஆண்டு வரையும் தொடர்ந்து இருந்து வரலாம். அதே சமயத்தில், தற்போதைய பொருளாதார அங்கில் நிலவும் நிலைமையைக் கவனிக்குமிடத்து, நீண்ட காலத்துக்கு இந்தப் பற்றாக்குறைகளைப் போக்குவதற்குரிய நிதிகளைக் காணும் சாத்தியக்கூறுகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன வராகவே தெரிகிறது.

சோஷலிஸ்ட் நாடுகளும் தங்கள் பங்குக்கு இத்தொல்லிகளை அனுபவித்துள்ளன. சீனா தனது பொருளாதாரத்தை நிலைமையமாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது. பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பைப் பொறுத்த சில பிரச்சினைகளால் சிழக்கு ஐரோப்பிய

சோஷலிஸ்ட் நாடுகள் குழுவினரேசிய வரையானத்தில் திட்டமிடப்பட்ட அதிகரிப்பு விகிதம் குறைந்துவிட்டது.

எனினும், சதா மாறிக்கொண்டிருக்கும் தேவைகளையும் முதற்கவனம் பெறவேண்டிய காரியங்களையும் கருத்துநிற்கொண்டு, தற்போதைய சவால்கள் சமாளிக்க, சம்பந்தப்பட்ட சகல நாடுகளும் திடசங்கதப்படுத்துள் முயன்றன. பொருளாதார சந்திகள் தற்போது இருந்துவரும் விதம் அநிதியானது, அநியாயமானது, பயனுறுதியற்றதென்பதை மூன்றாம் உலக நாடுகள் மட்டுமன்றி எல்லோரும் உணருகின்றனர். அழிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் தற்போது இருந்துவரும் பிரச்சினைகளை உணர்ந்துள்ள போதிலும் அவற்றைத் தீர்க்க வளர்முக நாடுகளுடன் சேர்ந்து முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாது அரசமந்தமாகவும் செயலற்றும் இருந்து வருகின்றன வென்று வளர்முக நாடுகள் சர்வதேச மேடைகளில் தங்களுடைய ஆத்திரத்தைக் கொட்டுவதற்கு மட்டுமே முடிந்துள்ளது. தீர்ப்பந்தமான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இயலாதிருப்பதைக் குறித்து ஏற்பட்டுள்ள ஏமாற்றம் இப்பொழுது பொறுமையின்மையைக் காட்டும் கட்டத்தைத் தாண்டிச் சென்றுவிட்டது.

சர்வதேச பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மூலம் உலக மீட்சியைச் சாதிப்பதுபற்றி ஆராய்வதற்கு முன், தற்போதைய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் வளர்முக நாடுகள் மீது உண்டாக்கிவரும் விளைவுகளில் சிலவற்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அழிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகள் (வளர்முக நாடுகள்) தங்களுடைய பொருளாதாரங்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காகத் துணிந்து முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பணவீக்கத்தினால் அவற்றின் முயற்சிகள் தடைப்படுகின்றன. உலகத்தில் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளுக்கு முதல் முக்கிய இடம் அளித்துள்ளன, எனினும், அவை காண முயன்ற பரிசாரங்கள் சீராக அமைந்திராவிருக்கலாம். நாணயக் கொள்கை,

அரசிணைக் கொள்கை, சென்மதி நிலுவைக் கொள்கைகள் உட்படப் பாதக அளவிடான பொருளாதாரக் கொள்கைகள், வறங்குகளை அதிகரிக்கவல்ல மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தாலன்றி மற்றப் படி பணவீக்கத்தைச் சமாளிக்க முடியாதென்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. நாணய முறையில் செல்வாக்கின் கீழ் அழிவிருத்தியுற்ற நாடுகள் நாணய வெளிமீடுகளுக்கு மிதமிஞ்சிய முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளன. நாணயக் கொள்கைமீது அளவுமீறிய கமையிழுவதற்கு அனுமதிக்கிருக்கக்கூடிய இன்னொரு காணாமயாதெனில், அது மத்திய வங்கியின் கைகளில் மட்டுமே இருந்துவரும் ஒரு ஜீவாதாமான கருவி என்பதாயிருக்கலாம். மத்திய வங்கி தக்க சமயத்தில் பரிசார நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது, ஆனால், அரசாங்கத்தின் அரசிணைக் கொள்கைகள் அந்த நடவடிக்கைகளுக்கும் பூரண ஆதரவு அளிக்கவில்லை. இதன் திறவி விளைவாக வட்டி விகிதங்கள் அதிகரித்து, வளர்முக பொருளாதாரங்களின் கடனடைப்புச் சுமையை உயர்த்துகின்றன. பெரும் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளும் குறைவான சேமிப்புகளும் திறமைக் குறைவான நிதி நிர்வாகமும் நோக்க உறுதியுடன் நிர்வாகிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடான நாணயக் கொள்கைகள் செய்த முயற்சிகளை வியர்த்தமாக்கி உள்ளன. பெரும்பாலான அழிவிருத்தியுற்ற நாடுகளின் அரசிணைக் கொள்கைகள் பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்துவனவாகும். 1981ம் ஆண்டில் அழிவிருத்தியுற்ற நாடுகளின் அரசிணைப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் சுமார் 4 சதவிகிதமாயிருந்தது. பாதிட்டிப் (வரவுசெலவுத்திட்டப்) பற்றாக்குறைகளைக் குறைந்தால் உள்நாட்டு நடவடிக்கைகள் குறைந்துவிடும் என்ற பொது அச்சமே துணிசரமான கொள்கைகளை ஏற்படுத்தினாலும் அரசாங்கங்களைத் தடுப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்வகையான சிந்தனை உலகின் சகல பகுதிகளிலும் காணப்படுகிறது. பணவீக்கம், சென்மதி நிலுவைகள் ஆகியவற்றின் மீது தீர்ப்பந்தங்களைக்

குறைப்பதாயின், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தற்காலிகமாக மந்தக்கதியை அடைவது தவிர்க்க முடியாததாகும். இதற்குப் பதிலாக அரசாங்கங்கள் இறக்குமதி களுடன் போட்டியிடும் கைத்தொழில்களில் வேலைவாய்ப்புகளின் அளவைப் பாதுகாக்கும் அதே சமயத்தில் தற்போதிருந்து வரும் கைத்தொழில்களைப் பாதுகாக்க முயல்வதன் மூலம் எதிர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன. இவ்விதமாக, இறக்குமதிகள் மீது காப்புவரிக்களை விதிப்பதன் மூலம் உள்நாட்டு வியாபார — கைத்தொழில் முயற்சிகளைப் பாதுகாக்கும் போக்கு அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் அதிகரித்து வந்துள்ளது.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது பொருள் வழங்குதலுக்கு ஏற்பட்ட தட்டுப்பாடுகளின் காரணமாக ஒரு சில இறக்குமதிப் பொருள்களைப் பிரதமியே செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வளர்முக நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டது. இக்கைத்தொழில்களில் சில பயனுறுதியற்ற நிலைமைகளின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. எனவே, மகாயுத்தத்துக்கும் பின்பு அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளிலிருந்து வெள்ளம்போல் வந்து குவிந்த பொருள்களுடன் இவற்றினால் போட்டியிட முடியவில்லை. எனினும் உலகப் பொருளாதாரம் சிர்குலைந்து, சுதந்திர நாடுகள் தக்களுடைய பொருளாதாரங்களைத் தாங்களே நிர்வகிக்க முயல்வதுடன் ஒரு சர்வதேச பொருளாதாரம் தோன்றியதை யடுத்து, சுதந்திர நாடுகள் தக்களுடைய ஏற்றுமதிகளைப் பன்முகப்படுத்தும் போக்கு விருத்தியடைந்தது. பத்தேசிய நாபனங்களின் உதவியுடன் சில வளர்முக நாடுகள் தக்களுடைய ஏற்றுமதிகளைப் பன்முகப்படுத்தாவதில் பெரு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. எனினும், இந்தப் பன்முகப்படுத்தல் இன்னும் அவ்வளவு குறிப்பிடத்தக்கவாறு அமையவில்லை. வளர்முக நாடுகளால் கைத்தொழில் உலகின் சந்தைகளில் ஒரு சிறிய—பொருட்படுத்தத்தக்காத — பகுதிக்குள் தான் அழைய முடிந்துள்ளது. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்குள் அதிகரித்துவரும் இறக்கு

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1982

மதிகளைப்பற்றித் திகிலடைவதற்கு எக்காரணமுமில்லை. ஆனால், இந்தக்கைய கட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதிகளால் இந்நாடுகளில் சில குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் உள்ள கைத்தொழில்களில் சில பாழாகிவிடுமென்ற கூச்சல் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சம் எழுந்துள்ளதற்குப் பிரதான காரணம், வளர்முக நாடுகள் அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளுக்குத் தக்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் ஏற்றுமதிகளை ஆண்டொன்றுக்கு 25 சதவிகிதம் மிகத் துரிதவேகத்தில் விரிவாக்கி வருகின்றன என்பதேயாகும். ஆனால், மற்றும் மேற்கத்திய நாடுகள் சம அடிப்படையில் போட்டியிடும்போது, இத்தகைய ஒரு கூச்சல் கிளப்பப்படுவதில்லை. மறுபக்கத்தில் கடந்த காலத்திலே உலக வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பின் பெரும் பகுதி கைத்தொழில்மயமான நாடுகளுக்கிடையே நடைபெற்றுள்ளது. இத்தகைய வர்த்தகம் பெரும்பாலும் போட்டியிடத்தக்க பொருள்களிலேயே நடந்திருக்கிறது. கடல்கடந்த அபிவிருத்திச் சபை செய்த மதிப்பீடுகளின்படி, வளர்முக நாடுகளிலிருந்து வரும் உற்பத்திப் பொருள்களின் ஏற்றுமதிகளுக்குத் தடைகள் அகற்றப்பட்டுள்ளன. ஆனால், சமீப வருடங்களில் காப்பு வரிகளை விதிக்கும் நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்கவாறு அதிகரித்துள்ளன. குறுகிய கால அரசியல் காரணங்களால் உந்தப்பட்டு, அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகள் இறக்குமதிகள்மீது காப்பு வரிகளை அதிகரித்துவரும் போக்கு வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதாரங்களமீது பாரதூரான பாதக விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

காப்புவரிகளை விதிக்கும் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தால் நீண்டகால பரிசாரங்களைக்காணும் கஷ்டம் இராப்படிப்பாகும். காப்புவரி விதிப்பு நடவடிக்கைகள் உறுதியாக வேருன்றிவிடுகின்றன. அக்கறையுள்ள சுயநலமிகள் அவற்றைச் சந்தி வளர்கின்றனர். இவர்கள் காப்புவரிகள் அகற்றப்படுவதைத் தடுத்துவிடுகின்றனர். இவ்விதமாகப் பொருளாதாரத்துக்குச் செலவுகள் உயர்ந்துவிடு

கின்றன. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளிலிருந்து வரும் இறக்குமதிகள் பொருட்படுத்தக் கூடாதனவாகவும் சிறு அளவிலும் இருந்த போதிலும், அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் பிரதேச—அரசியல் காரணிகளுக்காக அவற்றின் செல்வாக்கைக் குறித்துப் பெருஞ்சந்தடி செய்கின்றன. மறுபக்கத்தில், அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் சிறுதொகையான உற்பத்திப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக இன்னும் விசேப கவனஞ்செலுத்தி வரும் நிலையில் தக்களுடைய ஏற்றுமதி எருமானங்கள் பெருமளவு குன்றிவிட்டதைக் காண்கின்றன. இது உள்நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் வருமானக்குறைவினால் பாதிட்டையும் பெருமளவுக்குப் பாதிப்பது இயற்கையே. இதனால் வளர்முக நாடுகள் தம்முடைய ஏற்றுமதிகளையும் ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தியையும் விரிவாக்க முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஒரு நாடு மற்றொன்றைச் சார்ந்திருக்கும் ஒர் உலகத்தில், அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளால் எடுக்கப்படும் நோடி நடவடிக்கையின் விளைவாக, ஏற்றுமதிகளைப் பெருமளவுக்கு ஏற்றியிருக்கும் வளர்முகநாடுகளின் உண்மையான வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது. வளர்முக நாடுகள் ஏற்றுமதி செய்யும் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளின் சந்தையை அணுகும் வாய்ப்பு ஒருமுறை மறுக்கப்பட்டால் அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டால், அவை அதே வளர்ச்சி வேகத்தைக் கொண்டிருக்கமாட்டாவென்பது வெளிப்படையானது. புதிய சந்தைகளைத் தேடி அவை மேலும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், இந்த நாடுகளின் வரவு செலவுத் திட்டங்களில் ஏற்றுமதிகளை கண்கொண்டிட்டு தென்பது அதிக பணச் செலவை உண்டாக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாகும். சில நாடுகள் ஏற்றுமதி மதிப்பீடுகளில் அடிப்படையாகக் கொண்டு நெடுங்காலக் கடன்களைக்கூடப் பெற்றுள்ளன. சந்தைகள் ஒருமுறை மூடப்பட்டவிட்டால், அமெரிக்காவிலுள்ளதைப் போன்ற ஒன்றினைந்த சந்தைகளை மீண்டும் திறப்பது மிகக் கஷ்டமான காரியம் என்பதோடு அதிக பணச் செலவையும் உண்

டாக்கும் என்பது திண்ணம்.

ஏதேபோக உரிமை வியாபார முறைகள் மூன்றும் உலகம் ஏற்று மதி செய்யப் பொருள்களின் விலைகளைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் குறைத்துவிடலாம்; மூன்றும் உலகின் வியாபார பொருள்கள் சம்பந்தமாக பயனுறுதியுடன் நடைபெற்று வரும் சுதந்திரச் சந்தை முறைக்கு அடிக்கடி சவால் விடுக்கப்படுகிறது. அந்நியாவசிய பொருள்களை இறக்கு மதி செய்யும் நடவடிக்கைகள் ஏற்றுமுகள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானங்களையே சார்ந்திருக்கின்றன. ஏற்றுமதி வருமானங்கள் பாரதாரசமாக சூழப்ப்பட்டால், தக்களுடைய நிலைமை ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்திப் பொருள்களிலிருந்து அகற்றிவிடும் தீர்ப்பந்தம் மூன்றும் உலக நாடுகளுக்கு ஏற்படும் — இத்தகைய ஒரு முடிவு நிலைமையின் தவறான பாய்வுக்கு அடிக்கோலாகும். மூன்றும் உலகின் வியாபாரப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளுக்கு ஒரு பொறுப்புண்டு — சமீபமாக, ஒன்றில் தனியாகவோ அல்லது பிரதேச சீரியாகவோ அல்லது பல்தேசிய ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவோ வளர்முக உலகின் ஏற்றுமதி வருமானங்களை ஸ்திரீயப் படுத்துவதில் உதவி செய்வது அந்நாடுகளின் பொறுப்பாகும். வளர்முக நாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பற்றாக்குறைகளுக்கு சடு செய்யும் ஸ்டாபெக்ஸ் போன்ற பிரதேசத் திட்டங்கள் நன்றாக வேலை செய்கின்றன; ஆனால், அவை போதா. இத்தகைய ஏற்றுமதிப் பற்றாக்குறைகளை எடுக்காமல் வேண்டிய அவசியத்தைச் சர்வதேச நாணய நிலையம் அங்கீகரிக்கின்றது. இவ்வாறுதான் அது அளிக்கும் வசதி விரிவான அளவில் உபயோகிக்கப்படுகிறது. தேவைப் படுவதென்னவென்றால், இப்பொழுதுவிட அதிக நாணயமாக எடுக்கப்படும் நிதிவசதியாகும். இந்த நிதிவசதி ஏற்பாடு உண்மையான ஏற்றுமதி நஷ்டங்களையும், படுமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் நிலைமையையும், காப்பு வரி விதிப்புக்களில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தின் பரிமாணத்தையும் நன்மையையும் சந்தைகள் தீர்த்தாமாக இழக்கப்பட்டதற்கு எடு

செய்ய வேண்டிய அவசியத்தையும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு பற்றி வடக்கு — தெற்கு பேச்சுவார்த்தைகள் போன்ற பல்வேறு மேடைகளில் நடைபெற்ற கனத்தரையாடல்களில் முடிவேதும் ஏற்படவில்லை. ஆனால், வளர்முக நாடுகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக இப்பொழுதுவிட மிகத் திட்டமான அணுகுமுறையொன்றை மேற்கொள்வது சம்பந்தமாக அமெரிக்கா போன்ற ஒரு நாடு ஏதாவது வழிகாட்ட வேண்டுமென மூன்றும் உலக நாடுகள் எதிர்பார்க்கின்றன.

காப்பு வரி முறைகளாலும் வியாபார மந்தத்தினாலும் உண்மையான வருமானங்கள் குறைந்து விட்டதால், வளர்முக நாடுகளுக்குப் பிரமாண்டமான கடன் பிரச்சினைகள் தோன்றியுள்ளன. வட்டி விகிதங்கள் ஏறிவிட்டதற்கும் பிரதான காரணம், வளர்முக நாடுகளால் பணவிகிதத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலாது போனதே யாகும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. பணவிகிதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஒரு திருப்பத்தை நாம் இப்பொழுதுதான் காண்கிறோம். எனினும், பணவிகித எதிர்பார்ப்புகள் அதே அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டவில்லை. இதனால் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மீது வன்ம விளைவுகள் ஏற்பட்ட போதிலும், அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகள் இப்பொழுது மீள்பற்றப்பட்டு வரும் இறுக்கமான நாணயக் கொள்கைகளைத் தளர்த்தாமல், வட்டி விகிதங்கள் திருப்திகரமான மட்டங்களுக்கு இறங்கும் வகையில் மிகவும் கட்டுப்பாடான பாதிப்புகள் கொள்ளக்கூடிய பற்றாக்குறை அல்லாமலாகும்.

இந்த நடவடிக்கை உத்தேசமாகப் போதைய பொருளாதார இக்கட்டிலிருந்து மீள் அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளுக்கு உதவுவதுடன் மட்டுமன்றி, வளர்முக நாடுகள் தங்களுடைய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை முன்னேற்றிச் செய்வதற்கும் தங்களுடைய கடனடைப்புப் பளுவைக் குறைப்பதற்கும் கூட உதவும். என்னென்ற வகையில்லாத நாடுகளின் படுகடனை நடுத்தர வருமானமுள்ள நாடுகளின் படுகடனாகவும் குறைந்த வருமானமுள்ள நாடுகளின் படுகடனாகவும்

மேலும் பிரிக்கலாம். 1974ம் ஆண்டில் குறைந்த வருமானமுள்ள நாடுகளின் படுகடன் நடுத்தர வருமானமுள்ள நாடுகளின் படுகடனில் ஏறக்குறைய பாதியாகவே இருந்தது. பொருளாதார வளர்ச்சியை உண்டாக்கவும் அதன் தொடர்ச்சியைப் பாதுகாக்கவும் நடுத்தர வருமானமுள்ள நாடுகளுக்கு வல்லமை இருப்பதால், அவற்றின் படுகடன் பிரச்சினை பெரும் கவலையை உண்டாக்குவது சாத்தியமல்லவென்று முன்பு கருதப்பட்டது. ஆனால், நிலைமை வேறுவிதமாயுள்ளதாகச் சம்பவங்கள் நிரூபித்துள்ளன. உபரி நிதிக்களை மறுசுழற்சூட்டித் துக்குவிடும் வேலையை வங்கிகள் சீராகச் செய்யவில்லை. 1976ம் ஆண்டுக்கும் 1979ம் ஆண்டுக்கு மிடையே சகல வளர்முக நாடுகளினதும் நடுத்தர கால படுகடனும் நீண்டகால படுகடனும் ஆண்டொன்றுக்கு 25 சதவிகிதம் அதிகரித்தன. 1979ம் ஆண்டுக்கும் 1981ம் ஆண்டுக்கும் இடையே வளர்ச்சி 15 சதவிகித அளவில் இருந்துள்ளது. ஆனால், மொத்தப் படுகடன் மேலும் வளரும். 1986ம் ஆண்டில் அது ஏறக்குறைய 954 பில்லியன் (95400 கோடி) டொலாருக்குமேன்று மதிப்பிடப்படுகிறது. எனினும், கடனடைப்புச் சகமை 1982ம் ஆண்டில் உள்ள 24 சதவிகிதத்திலிருந்து 1986ம் ஆண்டில் 20 சதவிகிதத்துக்குக் குறைவுமேன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மொத்தப் படுகடன் மெதுவாக வளர்ந்துள்ளபோதிலும்கூட, குறைந்த வருமானமுள்ள நாடுகளால் வெளி யுகவியின்மீது தங்களுடைய வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தவும் சென்மதிநீலுவைகள் நிலையைச் சீராக்க உதவுவது முடியாது. இந்த நாடுகளின் சென்மதிநிலையைப் பற்றாக்குறைகள் கடந்த 3 வருடங்களில் ஆண்டுக்கு 100 பில்லியன் (10000 கோடி) டொலாரு இருந்துள்ளன. இந்த நாடுகள் திருப்திகரமான வளர்ச்சி விகிதத்தைச் சாதிக்கும் அதேவேளை பொருளாதார ஆசிரகிய நிலையை மீண்டும் அடைய நீண்ட முதிர்வு காலங்களைக் கொண்ட சூழலை முறையிலான உதவி பெற வேண்டியது அவசியம். நான்கோறும் ஆழமாகக் கொண்டே போகும் படு

கடன் சேற்றுக் குழியிலிருந்து மீள்வதற்குக் கடன் நிவாரண நடவடிக்கைகள் ஆரம்ப செய்யப்பட வேண்டுமென இந்நாடுகள் பல சர்வதேச மேடைகளில் கோரியுள்ளன. வடக்கு—தெற்கு பேச்சுவார்த்தைகளிலும், அடுத்து 'அவ்டாட்' மதாநாட்டிலும் இந்த நாடுகள், படுகடனில் உத்தியோக பூர்வமான ஆய்விருத்தி உதவியினை சேர்ந்துள்ள தொலை நீக்கப் படல், சகல கடன்களும் புதிய இலகு நிபந்தனையுடன் மாற்றியமைக்கப்படுதல், கடன்கள் ஏறக் குறைவு தாமதமே புதிய இலகு நிபந்தனைகளுடன் மாற்றியமைக்கப்படுவதற்கு வழி செய்யும் ஒரு கலந்தாலோசனைக்குழு வகையினைக் கட்டப்படக் கடன் நிவாரண நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரின. இந்நகைசிய தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால் தனியார் மூலதனச் சந்தையிலிருந்து பாதுகாப்பு எதிர்த்தாகக் கம் ஏற்படும் என அஞ்சும் நடுத்தர வருமானமுள்ள நாடுகள் இவற்றை ஆதரிக்காத போதிலும், தற்போதைய நிலையையில் படுகடன்கள் புதிய இலகு நிபந்தனைகளுடன் மாற்றியமைக்கப்படுதல் வகையாளர்களுக்கும் உதவும் பொருளாதாரத்திற்கும் உதவும். ஆதலின் இம்மாதிரி கோரினில் ஆய்விருத்தியுற்ற நாடுகள் ஆதிக கவனஞ் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

இன்று நிதி உலகம் நாமுமாயுக் குழம்பிக் கிடக்கின்றது. நாணய நெருக்கடியின் வெல்லப் படவில்லை; நிதியுறவுகள் மிளவுறும் கட்டத்திலுள்ளன; பொதுவாகப் பணம் உக்கிரமான பெரும் நீர்ச் சுழியொன்றுக்குள் சிக்கிக் கொண்டுள்ளது. சில ஆய்விருத்தியிற் பிரச்சினைகள் எவ்வளவோ மோசமடைந்துள்ளதால் அவை தீர்க்க முடியாத காரத்துக்குச் சென்றுள்ளன. வருமான இடைவெளி குறுகுறுவதற்கும் பதிலாக விரிவாக வருவதாகத் தொன்றுகிறது. 1965ம் ஆண்டில் பணக்கார நாடுகளுக்கும் வறிய நாடுகளுக்கு மிடையில் இந்த வருமான இடைவெளி 4070 பில்லியன் (407000 கோடி) டொலராமிருந்தது. இது 1985 ம் ஆண்டில் 6540 பில்லியன் (654000 கோடி) டொலராகவும்,

2900 ம் ஆண்டில் 8812 பில்லியன் (881200 கோடி) டொலராகவும் அதிகரிக்கும். எனினும், கடந்த காலத்தில் துணிவுடன் கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ள பல தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும்போது பொருளாதார உறவுகளில் கூட்டுச் சஞ்சலத்தை ஆழமாகக் குறிக்கும் இந்தப் பொருளாதார சம்பவங்களைக் கூட்டு முயற்சிகள் மூலம் வெல்ல முடியுமென நம்புவதற்கு வகை குக்கு ஊக்கம் பிறக்கின்றது.

கைத்தொழில் மயமான நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதங்கள் ஆய்விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளின் வந்தகம், வருமானம், உற்பத்தி, சென்மதிநிலைமைகள் ஆகிய வற்றின்மீது காக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எனினும், உயர் வளர்ச்சியை நோக்கியுள்ள வளர்ச்சு நாடுகள் பாரிய அளவுக்கு ஆய்விருத்தியுற்ற பொருளாதாரங்களைச் சார்ந்திருப்பதனால் வெ மிரதிகளங்கள் எழுதின்றன. வளர்ச்சு நாடுகள் தங்களுக்குத் தேவையான எண்ணெய்க்கும் மூலதனம் பொருள்களும் கோரிக்கை விடுக்கும்போது, சென்மதிநிலைமைகள் சம்பந்தமாக அந்நாடுகள் இக்கட்டான நிலைமையை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கும். ஆய்விருத்தியுற்ற பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சியில் தேக்கநிலை ஏற்பட்டால் சென்மதிநிலைமைகள் நிலைமை மேலும் மோசமடையும். அத்துடன் கூடவே வந்தக மாற்றுகள்களும் சீர்தரையும், கைத்தொழில் மயமான நாடுகளின் வளர்ச்சி மந்தகதியை அடைவதன் காரணமாக எதிர்பார்க்கப்படும் உதவி வந்து செருவது படுமோசமாகப் பாதிக்கப்படும். இதனால் நிதித் தேவைகளைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற முடியாது, குறைகளைக் கொண்ட மூலதனச் சந்தைகள் வறிய வளர்ச்சு நாடுகளுக்கு எதிராக வந்து கட்டிக்கொண்டிருப்பதால் இது கடுமீ பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்பது நிச்சயம்.

எனவே கூட்டாகத் தற்சார்பு அடிப்படையில் பிரதேசங்களுக்கிடையே வியாபாரத்தை அதிகரிப்பதைத் தவிர, ஏற்ற நீண்ட காலப் பரிசாரமும் பார்வைக்கு

எட்டுத் தூரத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

குறுகிய காலத்தில் இறக்குமதி செய்யும் மனப்போக்கைக் குறைப்பது சாத்தியமில்லையாதலால், குறுகிய காலத்தில் உதவிப் பாய்வுகளை யும் மூலதனப் பாய்வுகளையும் ஆய்விருத்தியுற்ற நாடுகளின் உயர் வளர்ச்சி விகிதங்களையும் சார்ந்திருப்பதைத் தவிர வேறுவழியில்லை. மறுபக்கத்தில், வளர்ச்சு நாடுகள் தங்களுக்குள்ளேயே விவாயாம் செய்துகொள்ளும் நோக்கத்துடன், சிறந்த திட்டமொன்றை உருவாக்கிக் கொண்டால், ஆய்விருத்தியடைந்த நாடுகளிலிருந்து கட்டடாக இறக்குமதி செய்யும் மனப்போக்கைக் கணிசமான அளவுக்கு நடைமுறையில் குறைத்துக் கொள்வது சாத்தியம்.

கூட்டுத் தற்சார்பு நிலையைச் சாதிக்கும் குறிக்கோளைக் குறுகிய காலத்தில் அடைய முடியாது. ஆதலால், ஆய்விருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு மட்டுமன்றி ஆய்விருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளுக்கும் உதவி செய்ய, சர்வதேச உதவி முறை மொன்றை அமைப்பதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. வளர்ச்சு நாடுகளுக்கு உதவியளிப்பதனால், ஆய்விருத்தி எழும் மீளப் பாய்வு ஒருமுயற்சிக்க கைத் தொழில் நாடுகள் நிதினை உபயோகிப்பதிலும் உலகளாவிய மட்டத்தில் நிதினை ஒதுக்குவதிலும் பாணுறுதியை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். உலக மூலதன இருப்பின் ஒதுக்கீடு பயனுறுதியை விருத்தி செய்வது மட்டுமன்றி, உலக வியாபார மந்தக்கிளை அல்லது பணவீக்கத்தினால் அல்லது இரண்டினாலும் ஏற்படும் விளைவுகளையும், உலக மந்தம் அல்லது பணவீக்கம் அல்லது இரண்டும் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளையும் ஆகக் குறைந்தளவுக்குக் குறைப்பதற்கும் வேலை செய்யும். அக்டாட் ஜூர்ய்ச்சினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது போல், மூன்றாம் உலக நாடுகள் தங்களுடைய வளர்ச்சி விகிதத்தில் 3 சதவிகிதம் புள்ளிகளை அதிகரித்தால், அது ஆய்விருத்தியடைந்த பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் 1 சதவிகிதம் புள்ளி அதிகரிப்பிற்கு அடிப்படையாகும். தற்போதுள்ள உலகநாடுகளில்

விய பொருளாதார சமர்ச்சி ரின்மை (ஏற்றத் தாழ்வுகள்) வளர்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டால், பொருளாதாரக் கட்டுக் கோப்பில் கவலைதாக்கிய தன்மை வாய்ந்த மேலும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை உண்டாக்கும்.

விரும்பிய பலனைப் பெறுவதற்கான நிறமைக்காகவும் தர்ம நியாயத்துக்காகவும், இப்பொழுது விட அதிக சீராக அமைந்த— நிலைநிற்கத்தக்க வளர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுவதற்காக நிதிகளின் இடமாற்றத்துக்கு ஊக்கமளிப்பதற்கு ஓர் அவசரத் தேவை இருந்து வருகிறது. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வளர்ச்சிக்குச் சமதூண்டில் அளிக்கப்படாமல், கைத்தொழில் நாடுகளில் ஏற்படும் எந்த மீட்சியும் அவற்றின் வளர்ச்சியில் ஏற்படும் எந்தத் துரிதவேகமும் மீண்டும் பணவிக் கத்தைத் தூண்டிவிடுவதுடன் பரதாயான ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் உண்டாக்கும் என்பது நினைம். நீதி நியாயமற்ற முறையில் வருமானம் பகிரப்படும் நிலை தொடர்ந்து மோசமடைந்து வருமானால், அதன் விளைவாக என்னவது ஒரு நாள் தென்னாழிரிக்காவைக் கறுப்பு ஆழிரிக்கா சூழ்ந்திருப்பது போல, அழிவிருத்தியடைந்த நாடுகளைச் சுற்றி மூன்றாம் உலகத்தைச் சேர்ந்த போஷாக்குக் குறைந்த — குறை அழிவிருத்தியடைந்த பிரமாண்டமான ஜனசமுத்திரம் சூழ்ந்து கொள்ளும் ஒருநிலைமை உருவாகிவிடும். ஆதலால், மூன்றாம் உலகின் மூலவளங்களை உபயோகிப்பதில் செயல்திறனை உயர்த்துவதன்மூலம் தற்போதிருந்து வரும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்காக நல்லெண்ணத்துடன் நிதிகளை இடமாற்றஞ் செய்ய ஆரம்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியது அந்தியாவசியமாகும். உயர் அளவிலான பொருளாதார நடவடிக்கைகளைச் சாதிப்பதற்கு முட்டுக்கட்டையாகப் பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பில் உள்ள தடைகள் யாவும் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு, உரிய காலத்தில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் மூலம் அகற்றப்பட வேண்டும். இன்று பொருளாதார அரசு உள்ள நிலையில், 77—குறியின் அருஷா பிரகடனம் முக்கியமாகும். 1979ம் ஆண்டில் விடுக்கப்பட்ட இந்தப்

பிரகடனம் கூறியதாவது: “மூல வஸ்துகள் மதிக்கத்தக்கவாறு குறைவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டின்றன அளவும், இந்நிலை தொடர்ந்திருந்துவருவதும் அழிவிருத்தியடைந்த உலகில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கு அடிக்கோலி யுள்ளன, அடுத்து கிட்டத்தட்ட தானாகவே மீட்டுபெறும் சக்தி யுள்ள வியாபாரச் சுற்றோட்டத்துக்குச் செல்ல, இதை சாதாரண நிலையான ஒரு கால்வாயாக இனிக் கருகக் கூடாது. இந்நிலைமை பயன்படத்தக்க சர்வதேச சீராகக் முறைக்குத் தடையாயிருக்கிறது. பூரண வேலைவாய்ப்புகளை மீண்டும் ஏற்படுத்த என்ன தேவைப்படும் என்றால், உதாரணமாக யுத்த பிற்கால புனர்நிர்மாணத்துக்காக ஐரோப்பாவுக்கு நிதிகள் இடமாற்றஞ் செய்யப்பட்டதுடன், ஒப்பிடுகப்படியாக சரித்திரத்தில் இடம் பெறக்கூடிய அளவிலான ஒரு புதிய மனமுடுக்காகும்.” பிரிஸ் லன் கமிட்டி இந்தத் தேவையை வலியுறுத்தியது. இதை பிரான்ட் கமிட்டி மீண்டும் வற்புறுத்தியது. இந்தப் பிரகடனங்களும் விதம் புரைகளும் ஒருபுறமிருந்த போதிலும், அழிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் குறுகிய காலத்துக்குக்கூட நிதிகள் பிரமாண்டமான இடமாற்றத்தை ஆதரிக்கத் தயங்குகின்றன. நெதர்லாந்து, கவிடன், நோர்வே போன்ற மூன்னணியில் நிற்கும் நாடுகளைத் தவிர, மொத்தத் தேசிய பொருளாக்கத்தின் சதவிகிதமாக உத்தியோகபூர்வமான அழிவிருத்தி உதவியின் விதிகம் 1979ம் ஆண்டிலிருந்து 35 சதவிகிதத்திலிருந்து 1981ம் ஆண்டில் 37 சதவிகிதத்துக்கு அற்ப அளவில் அதிகரித்துள்ளது. எனினும், மொத்த நிதிப் பாய்வு குறைந்துவிட்டது. 1979ம் ஆண்டில் இது மொத்தத் தேசியப் பொருளாக்கத்தில் 1.17 சதவிகிதமாயிருந்தது, ஆனால், 1980ம் ஆண்டில் இது 1.04 சதவிகிதத்துக்குக் குறைந்துவிட்டது. குறிப்பாக வந்தக மந்தம் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு சமயத்தில் நிதிகளை இடமாற்றஞ் செய்ய அழிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் வேண்டாவெறுப்புடன் இருப்பதற்கு அரசியல் சித்தமின்மை ஒரு காரணமாகும். மேலும் எந்த உதவியை

யும் அதிகரிப்பதற்கு அவை காட்டும் வேண்டாவெறுப்புக்குக் காரணம் அது பணவிக் கத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்ற அச்சமாகும். என். டி. ஆர். களைப் புதிதாக ஒதுக்குவதற்கு எதிராக நியாயம் கூறப்பட்டது. சமீப வருடங்களில் சர்வதேச பணநீர்மை (ரொக்கப் பணநிலை)யில் என். டி. ஆர். களின் பங்கு குறைந்துள்ளது. இத்தகைய குறைந்துவரும் விசுவத்தின் கீழ் பணவிக் க நியாயத்தை நிலைநிறுத்த முடியாது. ஒன்றில் என். டி. ஆர்களைச் சிறுநீர் டிப்பிஷன் மூலமோ அல்லது அழிவிருத்தி உதவி வாயிலாகவோ வளர்முறை நாடுகளுக்கு நிதிகளை இடமாற்றஞ் செய்வதைவிட உள்நாட்டுக் கோரிக்கையின் விரிவாக்க தூண்டப்பட்டு அழிவிருத்தியுற்ற நாடுகளில் ஏற்படும் பொருளாதார விரிவு குறைவான பணவிக் கத்தையே உண்டாக்குகிறது என்று குறிப்பிடுவதற்கு எந்த கைய சான்றுகளுமில்லை. இத்தகைய நியாயங்கள் வழிதப்ப வைப்பை மட்டுமன்றி, நிதிகள் தவறாக ஒதுக்கப்படுவதற்கும் வளைந்து கொடாத கண்டிப்புகள் சுட்டியெழுப்பப்படுவதற்கும் அடிக்கோலுகின்றன. அழிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் வளர்ச்சி முன்னெப்போதுக் காணாத மட்டங்களை எட்டியுள்ளது.

இவையெல்லாம் அழிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் ஒன்றினைந்து முயற்சிகளை மேற்கொள்வதில்லை என்பதையும், இந்த நாடுகளில் உள்ள சில குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு திரட்டும் பல்வேறு குழுக்களின் நெருக்குதல்களைச் சமாளிக்கவும் மூன்றாம் உலகின் வேண்டு கோளுக்குப் பயன்படத்தக்க விதத்தில் செவிசாய்க்கவும் இந்த நாடுகளில் பலம் பொருத்திய அரசியல் தலைவர்கள் இல்லை என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதுவரை இந்தநாடுகள் எடுத்துள்ள முயற்சிகள் சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக உள்ளன. அறிவு விளக்கம் பெற்ற சுயநலம் அதில் இல்லை.

கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் வடக்கின் ஆதிக்கத்துக்குப்பட்டு ஒரு பயன்படத்தக்க பயமுறுத்தலானதற்

குப் பின்புதான் கைத்தொழில்மயமான நாடுகள் மூன்றும் உலக நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் சீர்தலையெடுக்கத் தொடங்கின. சினூ ஆசியாவில் ஒரு போராதார வெளித் தொன்றிய சம்பவமும் கோரிய யுத்தமும் உங்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை வடக்கிலுள்ள நாடுகளுக்கு உணர்த்தின. புனர்நிர்மாணத்திலும் அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் மட்டும் கடுபட்டுள்ள நாபன்களின் பதவுக் குறிப்புகளைக் கொக்கிலும், உலக வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் சில வருடங்களில் அது கைத்தொழில்மயமான நாடுகளுக்கு மட்டுமே கடன் வழங்கி யுள்ளதென்பதைக் கவனிக்கலாம். கோரிய யுத்தத்தின்போது ஏற்பட்ட திடீர் கரிச்சநிலைக்குப் பின்பே உலக வங்கி தனது கவனத்தை வளர்ச்சு நாடுகள் பக்கம் திருப்பியது; அதுவும் பிரதானமாக ஏற்றுமதித் திசை வழிப்பட்ட விவசாய — கனிப் பொருள் துறைகளுக்குச் சாதாரணமாக உதவக் கூடிய சமூகப் பொது முதலீட்டு வசதியை விருத்தி செய்வதற்கே மிக அண்மையில் தான் உலக வங்கி கிராமப் பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தியிலும் பாம ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தாக்கை உயர்த்துவதிலும் சீர்தலை காட்டத் தொடங்கியது. உலக வங்கியிடமிருந்தும் சர்வதேச நாணய நிதியத்திடமிருந்தும் பெறப்பட்ட உதவி 1979-ம் ஆண்டுக்கும் 1981-ம் ஆண்டுக்கும் இடையே கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், உலக வங்கியின் கடன் வழங்கல் பற்றிய மதிப்பீடுகள், கடந்த காலத்தில் போல இக்கடன் வழங்கல் அவ்வளவு துரிதமாக வளராதேன எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்தச் சமயத்தில் பல்பக்க வதாபனங்களின் நிதிகளை அதிகரிப்பதற்கு அபிவிருத்தி மடைந்த நாடுகள் வேண்டி வெறுப்புடனிரும்பது பெரும் துர்ப்பாக்கியமாகும். இது பல்பக்க வதாபனங்களின் நடவடிக்கைகளில் வளைந்து கொடுக்கும் கண்மையைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டது மட்டுமல்லாமல், குறுகிய கால சீராகக்களைச் செய்யவும் கட்டுக்கொட்பில் நெருத்தங்களைச் செய்யும் வளர்ச்சு நாடுகளுக்கு

குள்ள திறமையையும் குறைந்து விட்டது. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கு அபிவிருத்தி மடைந்துவரும் நாடுகளுக்கு மிஸ்டியே விரிவாகவரும் இடைவெளி இறுதியில் உலகின் பாதுகாப்பையே பயமுறுத்தக்கூடிய சமூக பொருளாதார அநீதிகளுக்கு அடிக்கோலும். வளர்ச்சு நாடுகளின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை, திருப்திகரமான மட்டங்களுக்கு அல்லாவிடிலும், சகிக்கப்படக்கூடிய மட்டங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு உலகின் கொள்கைகளில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியதவரியமாகும்.

வறிய நாடுகளின் துயர வாழ்க்கையை நீக்குவதற்குச் சிறந்த கருவிகளையும் வழிவகைகளையும் நாம் இப்பொழுது தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டைச் சார்ந்திருக்கும் இரண்டு உலகத்தின், பொருளாதாரங்களைத் துரிதமாக அபிவிருத்தி செய்வதற்குக் கூட்டுத் தற்சார்பே ஒரே வழி என்று கருது முடியாது. இதில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் ஆதாவும் உதவியும் பெறப்படவேண்டியது அவசியமாகும். 1944-ம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் உள்ள பிரெட்டன்ஷன் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற அமெரிக்க நாணய—நிதி மகாநாட்டுக்குப் பின்னர் இருந்துவந்த வணிக வியல் சகாப்தமும் உலகப் பொருளாதார ஒழுங்கும் திடீரென மறைந்தவிட்டதை நாம் கண்ணெனோம். ஒரு புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கு வந்தாயிற் காப்படுவதே இப்பொழுதைய தேவை. சர்வதேச நாணயமுறை சவில்லாதாமாகவும் சீர்திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று மூன்றும் உலக நாடுகள் கோரி வருகின்றன. முடிவுகள் செய்யும் முறையில் தங்களுக்கு அதிக பங்களிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவை கோருகின்றன. உலக வங்கி போன்ற அபிவிருத்திக்குக் கடன் வழங்கும் வதாபனங்களின் முடிவுகள் ஒரு வாக்கெடுபின் போது மூன்றும் உலகுக்கெதிராகப் பெருமளவுக்கு அமைந்திருப்பதைக் கண்டு அவை விரக்தி கொள்கின்றன. இதேபோல, சர்வதேச நாணய நிதியமும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்குப்

பாதுகாப்பையும் உறுதிப்பாட்டையும் அளிப்பதற்காகப் பிரதானமாக நாணய உலகங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட பணக்காரர்களின் திசை எனக் கருதப்படுகிறது. சர்வதேச நாணய நிதியம் தனது நிபந்தனைகளைக் கொண்ட சரத்துக்களைக் கடினமானவையாக ஆக்கியிருப்பது மட்டுமன்றி, நிபந்தனைக்குட்பட்ட கொக்கப் பண நிலையை (எஸ். டி. ஆர்.) அதிகரிக்கவும் மறுத்துவிட்டது. ஒரு வகையான சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் தொன்றிய தாபனங்களால் புதுவகையான மரீயோவங்களை யும் தேவைகளை யும் அணுகித்து கடக்க என்று முடிவடைகின்றன. மூன்றும் உலக நாடுகள் தங்கள் சொந்த உற்பத்தியிலும் வர்த்தகத்திலும் கிடைக்கும் ஆதாயங்களில் அதிக பங்கை எதிர்பார்க்க ஒரே ஒருவழிதான் உண்டு. அஃதாவது தங்களுக்குச் செய்யப்படும் முடிவுகளை ஏற்படவிட, குறிப்பாக முடிவுகள் செய்யும் முறையில் தங்கள் செல்வாக்குத் துறைகளை விரிவாக்கிக் கொள்வது தான்.

உலகப் பொருளாதார நோய் 50 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை சுற்றோட்டமாக வரும் ஒன்றாக இருக்கலாம்; ஆனால் இதைப் பரிசீலிப்பதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய வளவாயுள்ள கருவிகளை, இன்றைய உலகில் ஒரு நாடு மற்றொன்றைச் சார்ந்திருக்கின்றதென்ற அடிப்படையில்தான் வெற்றிகரமாகக் கையாள முடியும். சீராகக் கண் முறையே உலகவாரிய முறையில் தான் இருக்க வேண்டும் எந்தத் தனியொரு நாடும் இம் முறையைத் தனியே கையாளுவதற்காக வம்முற்றிரியையேனும் மேற்கொண்டால், அது பிரச்சனைகளைக் குறுப்பித்தான் உதவும். கோரிக்கை நிர்வாகக் கொள்கைகளுடன் வழங்கல் கொள்கைகளையும் சேர்த்து, இவைரிண்டின்பு சம்பந்தமாகவும் கைகொள்ளப்படும் கூட்டு முயற்சிகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டு, மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டு, இனங்காணப்படும், கவந்தானோசிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின் ஆரூக் செய்யப்பட வேண்டியதவரியமாகும்.

தலைமைத் தபாற் கந்தோரில்
செய்திப் பத்திரிகையாகப்
பதிவு செய்யப்பட்டது.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக
“பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பார
பட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்
துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்தி
லும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும்
ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே
எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கிய
மான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கி
யின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட
திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக்
காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள்
மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள்
மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான
சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது.
உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள்
என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம்,
கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்
களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

வருடாந்த விலை விபரம்

ஸ்ரீலங்கா— ரூ. 32/-
தெற்கு ஆசியா—டொலர் 16/-
தென்கிழக்காசியா—டொலர் 18/-
ஆபிரிக்கா— டொலர் 18/-
ஜப்பான்— டொலர் 20/-
மத்தியகிழக்கு டொலர் 20/-
உலகின் ஏனைய நாடுகள்—
டொலர் 22/-

ஒரு பிரதி விலை—
உள்நாட்டு— ரூபா 2/50.
வெளிநாட்டு— டொலர் 2/-

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு

அசோஸியேட்டட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒவ் சிலோன் லிமிட்டெட் கம்பனியாரால் கொழும்பு
டி. ஆர். விஜயவர்த்தன மாவத்தையிலுள்ள லேக் ஹவுஸில் அச்சிடப்பட்டது.